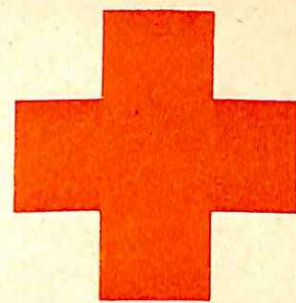

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1970

ΛΑΜΠΡΗ

Στίχοι: ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

Μουσική: ΑΑ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΟΡΓΑ

Νά την ή λαμ.πρή μέ τά λου.λού. δια κό.ψε.τε παι.
Πά.με νά στρω.θού.με στό χορ.τά.ρι και τ'άρ.νί μας

διά την Πα.σχα.λιά κι'ό.λα μέ χα.ρές και μέ τρα.χού. δια
ψη.νε.ται.σι.γά και μέ της 'Α.νά.στα.σης τή χά.ρι

τρέ.χτε για ν'άλ.λά.ξου.με φι.λιά. Σή.μα.ντρα γλυ.κά βα.ρουν ά.
φέρ.τε νά τσου.κρί.σου.με τ'αύ.γά.

κό.μα και μοσ.χο.βο.λουν οι 'εκ.κλη.σιές μό.σχος τά φι.

λιά.σέ κά.θε στό.μα τά φι.λιά της ά.νοι.ξηςδρο.σιές.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Γραφεία Συντάξεως : Λυκαβηττού 1.

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 — 1941 • Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 25ον • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1970 • ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 7

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Υπό την εποπτεία του ΣΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, Σωτήρος 21

Διευθύνσεις συμφώνως Α. Ν. 1092, άρθρον 6 : Διευθύνσεις Περιοδικού : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δώρα δ' Ιστρία 22. • Υπεύθυνος Τυπογραφείου : ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Λουκιανού 27

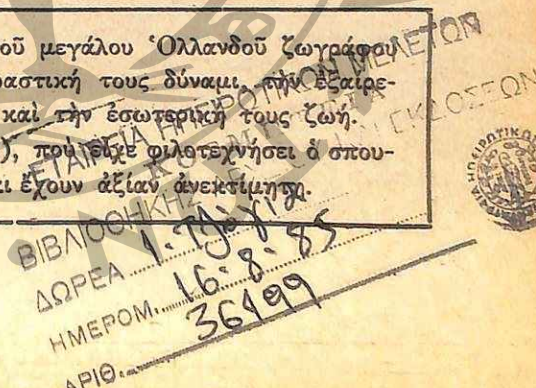
Τιμή Φύλλου Δρχ. 2 (Διά τὰ Σχολεία 1,50) — Έτησία συνδρομή Έσωτ. Δρχ. 12. Έξωτ. 10 σελλ. ή 2 δολλ.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ : Παρακαλούμεν θερμώς : α) Τὸς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλωνται ἀπροσώπως Ε.Ε.Σ.Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σελίς	Page
Ε. ΦΩΤΙΑΔΟΥ : Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη!	2
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Οἱ Διδάσκαλοι Ἀπόστολοι τοῦ ἔθνους..	3
Σ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ : Τὸ Μαθητικὸν Οἰκοτροφεῖον Καλαβρύτων.....	5
Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ : Ποίημα.....	6
Π. ΦΛΩΡΟΥ : Ἡ ἐκστρατεία	6
ΠΑΛΑΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ : Ἡ διαμόρφωσις τῆς Ἀστρο- νομικῆς Ἐπιστήμης.....	8
Ν. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ : Ὁ σπουργίτης εἶναι... ἐπι- βλαβής;.....	9
Χ : Τὰ δύο λιοντάρια	10
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ : Τὸ Πάσχα τῆς Κρινίδος. .	11
Γ. ΜΟΥΣΤΑΚΗ : Βίος καὶ πολιτεία Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.....	12
Α. ΚΟΥΡΤΙΔΗ — Δ. ΚΟΝΙΔΑΡΗ : Τὸ Πάσχα.....	14
Α. ΛΟΪΖΟΥ : Ἐπίσκεψις στὴν Γιουγκοσλαβία	15
ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε. Ε. Σ. Ν. (Εἰκόνες)	16
ΚΙΝΗΣΙΣ — ΔΡΑΣΙΣ Ε.Ε.Σ. καὶ Ε.Ε.Σ.Ν.....	18
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Ἡ ὕγεια.....	25
ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ	26
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ.....	28
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ — ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΧΕ- ΔΙΑ	31
Θ. Γ. ΖΩΡΑ : Τὸ πρῶτο μου ταξίδι στὸ Παρίσι.....	32
Σ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ — Α. ΒΩΤΤΗ — Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟ- ΠΟΥΛΟΥ : Στίχοι - μουσικὴ στὰ ἐσώφυλλα	
E.P. FOTIADIS : He is not here, but he is risen . .	2
EDITORIAL : The Teachers Apostles of the Nation.	3
S. SPILIOPOULOS : The Boarding House at Kalavryta.....	5
TH. B. KONSTANTINOU : Poem.....	6
P. FLOROS : The Expedition	6
AN OLD CONTRIBUTOR : Formation of the Science of the Astronomy.....	8
N. DIMITROKALLIS : Is the Sparrow...Harmful? ..	9
X : The two Lions	10
S. PANAGIOTOPOULOS : Krinios Easter	11
G. MOUSTAKIS : The Life and Deeds of Saint Mary, the Egyptian.....	12
A. KOURTIDIS — D. KONIDARIS : Easter	14
A. LOI-ZOS : A visit to Yugoslavia.....	15
H.J.R.C. : Group Activities (Pictures).....	16
H.R.C. and H.J.R.C. : Movement — Activities	18
EDITORIAL : Health	25
RED CROSS NEWS :	26
READER'S CONTRIBUTION	28
PUZZLES and PUPIL'S SKETCHES.....	31
Th. G. ZORAS : My First Journey to Paris	32
S. SPERANTSAS — A. VOTTIS — A. PANAGIOTO- POULOS : Verse - Music in the Inner Covers	

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ εἶναι ἀντίγραφο περίφημης ἐλαιογραφίας τοῦ μεγάλου Ὁλλανδοῦ ζωγράφου Ρέμπραντ (1606 - 1669), ποὺ τὰ ἔργα του διακρίνονται γιὰ τὴν ἐκφραστικὴν δύναμιν, τὴν ἁρμονία τῶν χρωματικῶν τόνων, τὴν χάριν τῆς φωτιστικῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς. Τὰ 700 περίπου ἔργα (400 ζωγραφικὸι πίνακες καὶ 300 χαλκογραφίες), ποὺ εἶχε φιλοτεχνήσει ὁ σπουδαῖος ἐκεῖνος δημιουργός, εἶναι σκορπισμένα σ' ὅλο τὸν κόσμον καὶ ἔχουν ἀξίαν ἀνεκτίμητην.

ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΩΔΕ ΑΛΛ' ΗΓΕΡΘΗ!

Όπως οι αρχαίοι μας πρόγονοι έπλεαν «θεωροί» εις την ιεράν Δήλον ή έπορεύοντο εις τούς Δελφούς, όπως οι Χριστιανοί πηγαίνονεν εις την Αγίαν Γην της Παλαιστίνης, — προσερχόμεθα και ήμεις πιστοί προσκυνηταί την νύκτα της 10ης προς την 11ην Απριλίου εις την ιεράν πόλιν, τὸ Μεσολόγγι, την Ίερουσαλήμ, όπως όρθά ώνομάσθη, της Έλληνικής ελευθερίας.

Ρητορεύματα, ύμνητικά του γεγονότος, ήκούσθησαν και άκούονται πολλά. Αλλά κανέν ρητόρευμα, καμμία ιστορία δέν ήμπορεί νά μάς δείξη την θείαν μεγαλειότητα του Μεσολογγίου, όσον αί πρώται πηγαί, — και καμμία μεταγενεστέρα περιγραφή δέν είναι ικανή νά μάς συγκινήσῃ όσον τών συγχρόνων αϊ άφηγήσεις. Μόνον ή έπαφή προς τας άμέσους μαρτυρίας της **Ανδρείας** ψυχής τών πολιορκημένων θά προβάλλῃ ένώπιόν μας την Αρετήν των — χάριν της οποίας έζησαν, έπολέμησαν, έμαρτύρησαν και απέθαναν — την αιώνα Έλληνικήν Φιλοτιμίαν, την όποιαν τρυφερά έμελώδησεν ό Αριστοτέλης : «Σās πέρι, παρθένε, μορφās και θανείν ζαλωτός έν Ελλάδι πότμος», — είναι ζηλευτός ό θάνατος στην Ελλάδα για σένα!

Εις τὸ ήμερολόγιον της πολιορκίας τὸ δημοσιευόμενον εις τὰ «Έλληνικά Χρονικά», την έφημερίδα που έξέδιδε μέσα εις τὸ πολιορκημένον Μεσολόγγι ό έπιφανής Έλβετός φιλέλλην ιατρός Μάγερ, παραλαύνουν ξερά και έπιγραμματικά μέ τὸ λιτόν και άπέριτον ύφος της χρονογραφίας σκηναί τραγικοῦ μεγαλείου. Είναι οι καθημερινοί άπολογισμοί τών θανάτων και τών φόνων, της πείνης και τών ασθενειών, της καρτερίας και της γενναιότητος τών πολεμιστών, τών γερόντων, τών γυναικῶν, τών άθώων παιδιών, του ένδόξου κλήρου — τών «Ελευθέρων Πολιορκημένων», όπως τούς ώραματίσθη ό Σολωμός. Αντιγράφομεν τυχαίως :

«Ένώπιον τών έχθρικῶν κανονοστασίων είδομεν σήμεραν ένα ιερέα, δύο γυναίκας και τινας αδρας και παίδας σουβλισμένους, τούς όποιους, αϊχμαλωτίσαντες οι ώμότατοι και άπηνείς βάρβαροι, κατεδικασαν εις τοιοῦτον σκληρότατον θάνατον και έστησαν ένώπιον τών

κανονοστασίων των ως τρόπαια της άπανθρωπίας των. Ασεβέστατον γένος! Έως πότε θέλουν πατεῖ οι μαιφόνιοι πόδες σας τὸ έδαφός μας και έως πότε θέλετε εύχαριστείτε τὰ θηριωδέστατα πάθη σας τόσον άηλεώς, ένῳ οι Έλληνες όσους από σās συλλαμβάνουν τούς περιποιούνται μ' όλην την φιλανθρωπίαν και τούς περιθάλλουν ως έαυτούς! Δέν θέλει έκραγή άράγε ή θεία δική έπί τας κεφαλās σας;.....».

Γράφει εις τὰ Απομνημονεύματά του ό διαπρεπής Χιμαριώτης στρατιωτικός Σπυρομήλιος, αυτόπτης τών τραγικῶν στιγμῶν : «...έν τοσούτῳ έντός της πόλεως ό πόλεμος διήρκεσε τρεῖς ήμέρας. Έπολέμουν εις τὸ όσπίτιον έως ότου είχαν πολεμοφόδια και όταν τὰ έτελείωναν έδιδόν πῦρ εις τὸ όσπίτιον και εκάινοντο. Ο Χρίστος Καψάλης έβγαλε τας γυναίκας εις τὰ παράθυρα διά νά τας ιδῶσιν οι έχθροι και εκ τούτων νά παρακινήθῳσι νά έμβουν εις τὸ όσπίτιον. Αφησεν οὕτως, ώστε έσυνάχθησαν πλήθος έχθρῶν, και τότε έδωσε πῦρ εις την πυριτοθήκην, όπου ήσαν τεσσαράκοντα κιβώτια πυρίτιδος, και οὕτως απέθανεν ένδόξως και αυτός και έσωσεν από την αϊχμαλωσίαν και την άτιμίαν τόσας ψυχās συνεπιφέρων τὸν θάνατον και εις πλήθος έχθρῶν.

Τὸ θέαμα της θηριώδους και άπανθρώπου σφαγῆς τών συλληφθέντων χιλιάδων γυναικοπαίδων είχε την άντοχήν νά παρακολουθήσῃ την έπομένην ό συνοδεύων τὸν Ίμπραήμ πρόξενος της Αυστρίας εις τας Πάτρας άββάς Δόν Μικαρέλλι. Και άπηρίθμησε μέν ό πανοσιώτατος εις την εκθεσίν του τούς από δώδεκα έτών και άνω θανατωθέντας άρρενας και τας τρεῖς χιλιάδας και εκατόν ζεύγη αὐτιῶν που έστειλαν εις την Κωνσταντινούπολιν. Αλλά την τύχην τών εξ χιλιάδων αϊχμαλώτων ποίος θά παρακολουθήσῃ; Ας έρωτήσωμεν σχετικῶς τὸν Αυστριακὸν διπλωμάτην και ιστορικὸν Πρόκες - Όσ-τεν, ό όποιος δύο έτη άργότερα είδεν εις την Αφρικήν, εις τὰ βάθη της Νουβίας, νά πωλῆται άντι τριῶν πουγγίων ή ώραία Μεσολογγίτισσα. Αλίμονον! Ύπῆρξαν εύτυχεῖς ή ώραία μνηστή του Χεινοπόρου και ή νεαρά σύζυγος του Πετρεφίλη : Έδέχθησαν εκουσίως τὸν θάνατον

ή πρώτη από τὸν μνηστήρα, ή δεύτερα από τὸν σύζυγον, — διά νά μή πένουν εις τών βαρβάρων τας χεῖρας.

«Έν Ναυπλίῳ, τὸν Μάιον του 1826, οι στρατηγοί του Μεσολογγίου ήσαν συνηγμένοι, έγὼ δέ έν τῇ όμηγύρει αὐτῇ καθήμενος έθεώρουν τας όψεις τών νέων ήρώων του Τρωικοῦ πολέμου. Ο Νότης Βότσαρης υπῆρχεν ό Αγαμέμνων, ό Κίτσος Τζαβέλας ό Αχιλλεύς, ό γέρον Φωτομάρας ό Νέστωρ, ό Γεώργιος Κίτσος ό Ίδομενεύς», —γράφει ό ποιητής και άγωνιστής Παναγιώτης Σοῦτσος, νοσταλγός τών αρχαίων άναμνήσεων, όπως όλοι οι τότε Έλληνες, άπαιδευτοί και πεπαιδευμένοι. Και συνεχίζει : «Πρός έπίσκεψιν αὐτῶν ήλθον κατ' αρχάς ό Γεώργιος Καραϊσκάκης, ό Νικήτας Τουρκοφάγος, ό Θεόδωρος Γρίβας, ό Ανδρέας Ίσκου, και κατόπιν ήλθεν ό Ανδρέας Μιαούλης, ό Ανδρέας Λόντος, ό Ιωάννης Κωλέτης, ό Γεώργιος Αινιάν. Ο Νότης Βότσαρης τότε, δακτυλοδεικτών τὸν ιατρὸν Στεφανίτην, είπεν : —Ίδου ό αξιώτερος όλων! Αὐτός έκαμε όσα δέν εκάμαμεν ήμεῖς όλοι. Έπολέμει και ίάτρευε».

Έπιφανής ξένος έχαρακτήρησε την άμυναν και την έξοδον του Μεσολογγίου ως τὸ ώραιότατον παράδειγμα, που ή φιλοπατρία και τὸ θάρρος προσέφεραν ποτὲ εις την οίκουμένην. «Η άμυνα του Μεσολογγίου θά κινή διά παντός την συμπάθειαν παντός ελευθέρου ανθρώπου πάσης χώρας έφ' όσον ή ελληνική ιστορία ζῇ», —γράφει ό αὐστηρὸς και δυσμενής προς τούς Έλληνας Αγγλος ιστορικὸς Φίνλεϋ. Τὸ ολοκαύτωμα του Καψάλη και του περιφήμου αρχιερέως Ίωσήφ τών Ρωγῶν, οδηγεί την διεθνῇ κοινήν γνώμην και τας κυβερνήσεις εις την λύσιν του δράματος της Έπαναστάσεως.

Ο ένταφιασμός του Μεσολογγίου, ό προς στιγμήν νομισθεῖς ένταφιασμός της έπαναστατημένης Ελλάδος, υπῆρξεν ό κτίστης της ελευθέρας πατρίδος. Και προσερχόμενοι σήμεραν, νοερώς, εύλαβεῖς εις τὸν τύμβον τών μεγάλων Νεκρῶν, βλέπομεν τὸν άγγελον «της Ελλάδος και του οὐρανοῦ» καθήμενον έπ' αὐτοῦ και λέγοντα τὸν άναστάσιμον του Γένους χαιρετισμόν : «Οὐκ έστιν ὧδε, άλλ' ήγέρθη!».

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

(Μία παλαιά, αλλά πάντοτε επίκαιρος εγκύκλιος του κ. Κ. Γεωργακοπούλου)

Εις τὸ μήνυμα τὸ όποιον ό Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος απήρθυνε προς τούς κ. κ. Εκπαιδευτικούς Λειτουργούς και τούς Μαθητάς έπί τῇ ένάρξει του νέου έτους (τεύχος περιοδικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Ιανουαρίου 1970), έπισημαίνονται οι κίνδυνοι που άπειλοῦν σήμεραν την Νεότητα και καλοῦνται ό Ιερος Κλήρος, οι Διδάσκαλοι και οι Γονεῖς νά κατευθύνουν τὰ παιδιά εις την ὁδὸν της Αρετῆς και της Προόδου.

Αν και τας παραινέσεις του κ. Προέδρου τας κατέστησεν άναγκαῖας ή διεθνῶς παρατηρουμένη, κατὰ τὰ τελευταῖα έτη, κατολισθησις της Νεολαίας προς την άθειαν, την άναρχίαν και την άνηθικότητα — κατολισθησις ή οποία, εύτυχῶς, άνεκόπη εις την Πατρίδα μας — ή προσπάθειά του εις τὸν τομέα αὐτὸν δέν είναι νέα. Ως Υπουργὸς Εθνικῆς Παιδείας κατὰ τὸ 1936, είχεν άπευθύνει προς τούς Εκπαιδευτικούς Λειτουργούς της Χώρας μίαν εγκύκλιον, της οποίας τὸ μνημειώδες κείμενον είναι και σήμεραν, μετὰ 34 ὁλόκληρα έτη, επίκαιρον. Παραθέτομεν άποσπάσματα της εγκυκλίου αὐτῆς, τὰ όποια περιέχουν πολυτίμους ύποθήκας διά την διαπαιδαγώγησιν και τὸν φρονηματισμόν της Νεολαίας.

«Έλληνες Διδάσκαλοι,

Εἰσθε εύτυχεῖς διότι ή ιστορία της Πατρίδος μας σās παρέχει άφθονα στοιχεῖα, εκ τών όποιων νά άντλήσετε τὰ ύπεροχώτερα παραδείγματα προς διαπαιδαγώγησιν τών Έλληνοπαίδων.

Από τὰ πρώτα έτη της Ιστορικῆς εποχῆς της Ανθρωπότητος ό Έλληνισμός εμφανίζεται δημιουργός πολιτισμῶν, μαχόμενος επιτυχῶς διά την διατήρησίν των, διαδίδων αὐτούς εις ὁλόκληρον τὸν γνωστὸν κατὰ την αρχαιότητα Κόσμον, επιβαλλόμενος μέ την πνευματικὴν ύπεροχήν του.

Έχετε πάντοτε ὑπ' ὄψει σας την Ιστορίαν του Έθνους μας. Χρησιμοποιήσατε πάντοτε τὰ διδάγματα της και στηρίζατε έπ' αὐτῶν τας προσπάθειάς σας διά την πνευματικὴν ανάπτυξιν τών μαθητῶν

σας. Μή παραλείπετε ποτὲ νά διδάσκητε ότι έπί παντός επιπέδου της ανθρωπίνης δραστηριότητος οι πρόγονοί μας έθανματούργησαν. Οι σοφοί της Αρχαίας Ελλάδος, οι ποιηταί της, οι καλλιτέχναι της, οι τραγικοί ποιηταί, οι νομοθέται της, οι ένδοξοι Βασιλεῖς και οι στρατηγοί της, δημιουργήματα και δημιουργοί τών πολιτισμῶν της, αιωνίως τὸν θαυμασμόν ὁλοκλήρου του Κόσμου.

Μή λησμονήτε ότι οι Έλληνες πρό Χριστοῦ, έν τῇ άναζητήσει της αληθείας, είχαν δημιουργήσει μίαν θρησκείαν στηριζομένην εις την λατρείαν του Ωραίου και τὸν σεβασμόν της Ισχύος, σὺν τῷ χρόνῳ όμως κατέληξαν διά της φιλοσοφίας των εις την λατρείαν του μόνου Θεοῦ, οὕτως ώστε νά δημιουργήσουν, πρό της εμφάνισεως του Θεανθρώπου έπί της Γῆς, μίαν κατάστασιν μέλ- λουσαν νά διευκολύνῃ την επέκτασιν του Χριστιανισμοῦ. «Οτι χάρις εις την Έλληνικήν Σοφίαν και την Έλληνικήν Γλώσσαν, τὸν Έλληνικὸν Πολιτισμόν και την Έλληνικὴν Παιδείαν ό Χριστιανισμός έξιδανικεύθη ως θρησκεία, άποβαλὸν τὸν έβραϊκὸν χαρακτήρα του και εξηπλώθη εις τόσας Χώρας. Οτι θεσμοὶ ύπεράτης πνευματικότητος άνεπτύχθησαν και εφηρμοσθησαν έν Ελλάδι έπί αἰῶνας πολλούς, ως ό θεσμός τών Ολυμπιακῶν Αγώνων και τών Δελφικῶν Αμφικτυονιῶν, σήμεραν δέ ή ανθρωπότης αισθάνεται πραγματικὴν ψυχικὴν άνακούφισιν άνακαλοῦσα τούς θεσμούς αὐτούς εις την ζωήν και δεχομένη την πολιτιστικὴν επίδρασίν των.

Καθ' ὅλην την μακραίωνα ιστορίαν του ό Έλληνισμός έχει νά επιδείξῃ ως κυριωτάτην άρετήν του, πλὴν της πνευματικῆς ύπεροχῆς του, την άφθαστον φιλοπατρίαν του. Οι Λεωνίδαι δέν έλειψαν ποτὲ από την Ελλάδα. Οι Ηρωες υπῆρξαν τόσοι, όσοι και οι Έλληνες στρατιῶται. Παράλλῃλως προς τούς ύπερασπιστάς της Πατρίδος δέν έλειψαν ποτὲ οι φιλογενεῖς χορηγοί, οι όποιοι εκόσμησαν την χώραν μας, και κατὰ την αρχαιότητα και τώρα,

μέ ύπέροχα μνημεῖα, μέ πληθὸν κοινωφελῶν έργων, μέ πλείστα ιδρύματα προωρισμένα νά προάγουν τὸ Έλληνικὸν πνεῦμα και νά τελειοποιούν τὸν Έλληνικὸν πολιτισμόν.

Οι γονεῖς τών μαθητῶν σας και οι πλείστοι εξ ὑμῶν, εἰσθε οι δημιουργοὶ νέας δόξης της Ελλάδος. Από του 1912 μέχρι του 1922 οι Έλληνες, μαχόμενοι ήρωϊκῶς, ήλευθέρωσαν μέγα μέρος της Ελλάδος από ξένους ζυγούς. Οι άγῶνες των υπῆρξαν ισάξιοι τών ήρωϊκῶν έργων άγόνων τών προγόνων μας. Ο Σαραντάτορος και τὰ Γιαννιτσά, τὸ Μπιζάνι και τὸ Κιλκίς, ή Κρέσνα και ή Τσουμαγιά, τὸ Τουλοῦ Μπουνάρ και τὸ Καλεγγότο, τὸ Στερά και ή Δοῦράνη, ή άπειρία τών μαχῶν, εις ας έπί δεκαετίαν έθανματούργησεν ή Έλληνική Φυλή, άποτελοῦν νέους έθνικούς άθλους, πληροῦντας δόξης και τιμῆς τούς συντελεστάς των. Τὰ παιδιά που φοιτοῦν σήμεραν εις τὰ σχολεῖα έχουν την εύτυχίαν νά συναντοῦν καθ' ήμέραν τούς ήρωας τών προσφάτων Έθνικῶν άγόνων, νά τούς έχουν πατέρας, αδελφούς, συγγενεῖς, συγχωρίους, νά ακούουν παρ' αὐτῶν τὰ κατορθώματά των, νά εγγρίζουν την δόξαν των.

Λάβετε αὐτούς ως ζῶντα παραδείγματα φιλοπατρίας.

Εξάρτατε τὰ κατορθώματά των και διδάξατε εις τούς μαθητάς σας τὰ άποτελέσματα τών ήρωϊκῶν άγόνων των. Δημιουργήσατε μίαν νέαν γενεάν, γενεάν άνταξίαν της γενεᾶς που παρέρχεται και εμφυσήσατε εις αὐτήν, μαζί μέ μίαν άκραφνή Έλληνικὴν ψυχήν και τὸ πνεῦμα της συνεργασίας και της άναγνωρίσεως τών άναγκῶν και τών συμπερόντων του συνόλου, ή έλλειψις του όποιου τόσα προεκάλεσεν άνέκαθεν εις την Ελλάδα κακά.

Διὰ νά επιτύχετε εις τὸ ὕψηλόν έργον σας πρέπει νά πιστεύσητε, μέ ὅλην την ψυχήν σας, εις την ιερότητα της άποστολῆς σας. Δέν εἰσθε άπλοὶ ὑπάλληλοι, ως έπεχειρήθη νά ὑποστηριχθῇ, επιδιώκοντες ὀλίκα άνταλλάγματα, ως μόνην τών μόχθων σας άμοιβήν. Δέν

είναι άνεκτόν νά σās συνδέουν συνδικαλιστικά τάσεις και νά αισθάνεσθε έαντους άντιτιθεμένους πρὸς τὸ Κράτος, τοῦ ὁποῖου εἰσθε τὰ ἐκλεκτότερα στοιχεία, τὰ ένσαρκώνοντά αὐτὸ εἰς τὴν ὑψηλότεραν τῶν ἐκδηλώσεων του.

Εἰσθε ἀπόστολοι τοῦ Ἔθνους, δημιουργοὶ τοῦ μέλλοντός του, συντελεσταὶ τῆς εὐτυχίας του. Δι' αὐτὸ πρέπει νά δώσητε ὅλην τὴν ψυχὴν σας καὶ ν' ἀφοσιωθῆτε μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις σας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης ἀποστολῆς σας, μὴ ὑπολογίζοντες τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας σας. Πᾶσα στιγμή πρέπει νά διατεθῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

Ἡ ἀποστολή σας δὲν τελειώνει μὲ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματός σας έντός τοῦ σχολείου. Καὶ ἐκτός αὐτοῦ ἔχετε πολλὰ νά ἐπιτελέσητε. Εἰς ἀριθμὸν εἰσθε οἱ περισσότεροι ἀπὸ κάθε ἄλλην κατηγορίαν Κρατικών λειτουργῶν. Εἰσθε ἐπὶ πλέον τοποθετημένοι καὶ εἰς τοὺς πλέον μεμακρυσμένους καὶ εἰς τοὺς πλέον ὀλιγαριθμῶν συνοικισμοὺς τῆς Πατρίδος. Ἐμφανίζετε δηλαδὴ παντοῦ τὴν έννοιαν τοῦ Κράτους καὶ δι' αὐτὸ ὀφείλετε νά εἰσθε τὰ ζῶντα παραδείγματα τοῦ πατριώτου, τοῦ ἠθικοῦ, τοῦ νομοταγοῦς καὶ τοῦ φιλέργου πολίτου. Παντοῦ εἰσθε οἱ φορεῖς τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ τοῦ πνευματικοῦ καὶ τοῦ ὕλικου, οἱ ὀδηγηταὶ τῶν ἀμαθῶν, οἱ συνεργάται τῶν μορφωμένων, οἱ κρίκοι, πού συνδέουν τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν πρὸς τὸ Κράτος καὶ τὰ καθ' ἕκαστον τμήματά της πρὸς ἄλληλα.

Τοιαύτην ἔχοντες θέσιν καὶ ἐκτός τοῦ σχολείου, ὀφείλετε νά παρακολουθῆτε παντοῦ τοὺς μαθητάς σας. Τὸ ἔργον τὸ συντελούμενον έν τῷ σχολείῳ δὲν πρέπει νά καταστρέφεται ἐκτός αὐτοῦ. Πρὸς τοῦτο παρακαλῶ ὅπως ἐπιδιώξητε πάσῃ δυνάμει τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν γονέων τῶν μαθητῶν σας. Ἐκ τῆς μετὰ τῶν γονέων ἐπαφῆς πλείστα δυνάμεθα νά προσδοκῶμεν ὀφέλη ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς κοινωνίας έν γένει. Διὰ τῶν συμβουλῶν σας καὶ τῆς παρακολούθησός τῶν μαθητῶν δύνασθε νά ἐξασφαλίσετε καὶ τὴν τήρησιν στοιχειωδῶν μέτρων ὑγιεινῆς, ἀπαιτήτων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν των. Προκαλοῦντες τὸ ένδιαφέρον τῶν γονέων διὰ τὰ τέκνα των, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ σχολεῖον, ἀποκτᾶτε πολυτίμους συνεργάτας διὰ τὴν βελτίω-

σιν των καὶ τὴν συμπλήρωσιν του. Ἡ ὑπὸ τῶν μαθητῶν, ἐπιμελεία ὡμῶν, παρακολούθησις τῆς θείας λειτουργίας κατὰ τὰς Κυριακάς εἶναι ἐπιβεβλημένη. Ἐκτός τοῦ ὅτι οὕτω θὰ ἐθισθοῦν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων των, θὰ ἐπιτυχάνετε μίαν εἰσέτι εὐκαιρίαν δι' ἠθικὰς διδασκαλίας στηριζομένας ἐπὶ τοῦ Ἐδαγγελίου ἐκάστης Κυριακῆς.

Ὅλοι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ὀφείλετε νά στρέψετε τὴν προσοχήν σας ἀμέριστον πρὸς τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν μαθητῶν σας. Ἡ Γυμναστικὴ καὶ ἡ Ἀγωνιστικὴ ἀποτελοῦν διὰ τοὺς Ἕλληνας ἐθνικὴν παράδοσιν, καὶ δι' αὐτὸ ὅλοι εἶναι φίλαθλοι καὶ μίαν μικρὰν προσπάθειαν ἀρκεῖ νά τοὺς ὠθήσῃ πρὸς τὸν ἀθλητισμόν. Ἐποφελήθητε τῆς ἀρετῆς ταύτης τῆς φυλῆς μας. Ὁδηγήσατε εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν τοὺς μαθητάς σας εἰς τὸ ὑπαιθρον, εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς, ὑπὸ τὰς ζωογόνους ἀκτίνας τοῦ ἡλίου. Ἐκλέξατε ἓνα εὐρὺν χωρὸν καὶ μεταβάλατε αὐτὸν εἰς πρόχειρον στάδιον, τὸ ὁποῖον θὰ τελειοποιῆται ἐφ' ὅσον καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν ἀθλητισμόν θὰ προοδεύῃ.

Κατὰ τὰς ἐκδρομάς, αἱ ὁποῖαι πρέπει νά γίνωνται τακτικῶς, διδάξατε τοὺς μαθητάς σας ν' ἀγαποῦν τὴν φύσιν, νά αισθάνωνται τὴν

ὠραιότητά της, νά μανθάνουν κάθε λεπτομέρειαν τῆς ἐδαφικῆς διαμορφώσεως τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος των καὶ νά ἀγαποῦν τὰ βουνά της, τὰς κοιλάδας της καὶ τὴν γαλατὴν θάλασσαν της.

Εἰς τὴν ὑπαιθρον, ὁ εὐρὺς δρίζων θὰ ἐμπνέῃ καὶ σās τοὺς διδάσκοντας καὶ θὰ εὐρύνῃ τὸν κύκλον τῶν παραστάσεων καὶ τῶν σκέψεων τῶν μαθητῶν σας, ἐνῶ ἡ ψυχικὴ ἐπαφὴ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὡμῶν θὰ γίνεται στενωτέρα.

Ὅταν μὲ ὅλην σας τὴν ψυχὴν ἀφοσιωθῆτε εἰς τὸ ἔργον σας, κάθε σκέψις σας στρέφεται πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαθητῶν σας, ὅταν ὅλας σας τὰς προσπάθειάς ἐμπνέει ὁ ἱερὸς ζήλος ὅπως δημιουργήσετε καλοὺς πολίτας, τότε ἡ Πατρίς μας θὰ γίνῃ εὐτυχής. Ὑπάρχουν μεγάλα Ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὀφείλουν τὸ μεγαλεῖον των εἰς τοὺς διδασκάλους. Τὸ αὐτὸ πρέπει νά γίνῃ καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ θὰ γίνῃ, διότι εἶμαι πεπεισμένος ὅτι θέλετε νά ἐργασθῆτε δι' αὐτὸ καὶ πιστεύετε εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν προσπαθειῶν σας.

Σημ. Συντ. Δὲν μνημονεύονται οἱ ἀπὸ τοῦ 1940 καὶ ἐντεύθεν ἐθνικοὶ ἀγῶνες, διότι ἡ ἐγκύκλιος εἶναι προγενεστέρα αὐτῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

Ἀνάκτορον τῆς Κνωσοῦ

ΣΤΑΘΗ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

(Πῶς ἐπραγματοποιήθη ἓνα ὄνειρο)

Β'.

Ὁ αἰμὴνηστος Βασιλεὺς Παῦλος συνεκινήθη ἀπὸ τὴν πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου γιὰ τὴν ἱδρύσιν Μαθητικοῦ Οἰκοτροφείου στὰ Καλάβρυτα καὶ ἐδώρησε στὸν Ε.Ε.Σ. γι' αὐτὸν τὸ σκοπὸ 50 χιλιάδες δραχμές. Ἀπὸ τοὺς πρώτους δωρητὰς ἦταν καὶ ὁ κ. Παναγ. Λυκουρέζος· εἰσέφερε 30 χιλιάδες δραχ. εἰς μνήμην τῆς συζύγου

Τὸ Μαθητικὸν Οἰκοτροφεῖον Καλαβρυτῶν, μὲ τὸ ἱστορικὸν «Κάστρον τῶν Καλαβρυτῶν», εἰς τὸ βάθος.

του Ρόζας Λίζας, γόνου τῆς ἐπιφανοῦς Καλαβρυτινῆς οἰκογενείας Ζαΐμη καὶ Ἐθελοντοῦ Ἀδελφῆς τοῦ Ε.Ε.Σ., πού ἡ πρόσφατη τότε ἀπώλειά της εἶχε βοηθεῖ σὲ πένθος τοὺς δικούς της καὶ ὀλόκληρη τὴν Ἐρυθροσταυρικὴν οἰκογένειαν.

Ἀκολούθησε μίαν μακρὰ σειρὰ δωρεῶν ἀπὸ Ἕλληνας τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀπὸ ἄλλοδαπούς. Ἐπὶ κεφαλῆς πάντοτε ὁ Θεόδωρος Βουγᾶς, πού τὸ ὀλίκον ποσὸ τῶν δωρεῶν του ἔφθασε τίς 30.000 δολλάρια. Ἀνάμεσα στὶς σημαντικώτερες ἦσαν: τοῦ Ἀμερικανοῦ Ε.Σ. 3000 δολλάρια, τοῦ Καναδοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ 5.000 δολλάρια, τοῦ Νεοζηλανδοῦ Ε.Σ. 700 λίρες γιὰ τὴν ἀγορὰ κλινοσκεπασμάτων καὶ σκευῶν ἐστίασεως, τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ν. Οὐαλίας (Ἀυστραλία) 4.500 ἐλβετικά φράγκα, τοῦ Γερμανικοῦ Οἴκου Χάνσεν-Νόττερμπουργκ καὶ Σία 8.000 μάρκα κ.λ.π.

Ὁ Πρόεδρος ἐκφράζει στοὺς δωρητὰς τὴν ἐγνωμοσύνην τοῦ Ε.Ε.Σ. γιὰ τὴν χειρονομία τους, ἐνῶ ἐκεῖνοι ἐξαίρουν τὸ ἔργο τοῦ Ε.Ε.Σ. γενικὰ καὶ εἰδικώτερα τίς ὑπηρεσίες πού πρόκειται νά προσφέρῃ τὸ Οἰκοτροφεῖον. «Ἡ γενναία δωρεά σας — γράφει ὁ Πρόεδρος στὸν κ. Λυκουρέζο — θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τοῦ ἀνεγειρομένου ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. Μαθητικοῦ Οἰκοτροφείου εἰς τὰ Καλάβρυτα, τὴν πόλιν ἣν τόσον ἠγάπησεν ἡ Σύζυγός σας καὶ οὕτω θὰ βοηθηθοῦν πολυτίμως τὰ παιδιὰ τῆς ἐπαρχίας ταύτης» «... θὰ χαρίσῃ εἰς τὰ τέκνα τῆς ἰδιαίτερας πατρίδος σας τὴν εὐκαιρίαν νά σπουδάσουν ὑπὸ ἀρίστας συνθήκας» γράφει στὸν Καλαβρυτινὸ Σωτ. Οἰκονόμου, ἐγκατεστημένον στὴ Νίκαια τῆς Γαλλίας.

Ὁ Σύλλογος Καλαβρυτινῶν Σικάγου συνοδεύει τὴν ἀποστολὴν 200 δολλαρίων μὲ ἐνθουσιώδη ἐπιστολή: «Εἶναι τιμὴ, ἔπαινος, ἅμα δὲ καὶ ὑπερηφάνεια δι'

ἡμᾶς καὶ δι' ὅλους τοὺς ἐκ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἀγαπητῆς ἐπαρχίας ὁρμωμένους καὶ καταγομένους συμπολίτας διότι ἐν τέκνον της καὶ συμπολίτης μας ἀντιπροσωπεύει τὸ μεγάλο αὐτὸ Χριστιανικὸ Ἰδρυμα (τὸν Ε.Ε.Σ.). Τὸ ὄνομά σας, Ἐξοχώτατε συμπολίτα, ἔχει περάσει τὰ στενὰ ὅρια τῆς προσφιλοῦς Πατρίδος καὶ εἶναι γνωστὸν, ἀγαπητὸν καὶ σεβαστὸν εἰς τοὺς παγκοσμίους κύκλους τοῦ διεθνοῦς ἀνθρωπισμοῦ. Θὰ ἐπεθυμούσαμεν ὅπως τὸ παράδειγμά μας τὸ μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι σύλλογοι τῆς κραταιᾶς ταύτης χώρας (Η. Π. Α.) καί, οὕτω πράττοντες, θέλομεν ἔλθει ἀρωγοὶ εἰς τὸ μεγάλο καὶ ἐκπολιτιστικὸν σας ἔργον». Καὶ ὁ Πρόεδρος ἀπαντᾷ: «Ἡ ἐκ μέρους τῶν ξενητεμένων Ἀδελφῶν μας ἐκτίμησις τοῦ ἔργου τούτου καὶ ἡ ἐνίσχυσις του ἀποτελεῖ μίαν εὐεργετικὴν ἐνθάρρυνσιν ἐκεῖνων, οἱ ὁποῖοι ἀφιέρωσαν ὅλας τὰς δυνάμεις των ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἀνθρωπιστικῶν σκοπῶν, τῶν ὁποίων τὴν πραγματοποιήσιν ἐπιδικᾷ ὁ Ε.Ε.Σ.». «Ἐγκαρδίους εὐχαριστίας — γράφει στὸ Ἀρχηγεῖο τῶν Προσκόπων τοῦ Καναδά — διὰ τὴν εὐγενῆ σας χειρονομίαν, ἐμπνευσθεῖσαν ἀπὸ τὴν ἀγάπην σας πρὸς τὴν χώραν μας καὶ ἀπὸ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς δράσεως τοῦ Ε.Ε.Σ., πού βαθύτατα μᾶς συνεκίνησαν».

Ἐκτεταμένη εἶναι ἡ ἀλληλογραφία μὲ τὸν Νεο-

Μαθήτριά, οἰκοτρόφοι τοῦ Μαθητικοῦ Οἰκοτροφείου Καλαβρυτῶν.

Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΛΥΡΙΣΜΟΣ

«'Απολύσαι αυτούς νήδεις οὐ θέλω»

Ἀφοῦ κάτω ἀπ' τὴν τράπεζα νὰ φᾶνε
δσα ψυχία πέσουν ἐπιτρέψη
ὁ Κύριος στὰ «κυνάρια» πὺν πεινᾶνε,
τὸ δρόμο παίρνει πίσω νὰ ἐπιστρέψη.

Σὰν φθάνει Μογιλάλο θὰ γιαιτρέψη,
κι' ἄλλους στῆς λήμνης τὸ ὄρος, πὺν τοῦ πᾶνε
«ὄχλοι πολλοὶ» ἀνεβαίνοντας, τῇ στέψι
Ἰουδαίων Βασιλιᾶ, πὺν λαχταρᾶνε.

Κι' ὁ Ἰησοῦς αἰώνιας τράπεζας τὰ δῶρα,
«αἷμα καὶ σῶμα», τὰ ἄγια ἀφοῦ ἐτοιμάση,
θ' ἀκούσῃ «Χαίρε ὁ Βασιλεὺς» μὰ τώρα

τίς τέσσαρες χιλιάδες θὰ χορτάσῃ
μ' «ὀλίγα ἰχθύδια, ἄρτους ἐπτά», τὶ ἡ ὥρα
ἀκόμη ἡ τρομερὴ δὲν ἔχει φθάσει.

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ζηλανδικὸν Ε.Σ. καὶ γιὰ τὴν ἀρχικὴ δωρεὰ τῶν 700
λιρῶν καὶ γιὰ μεταγενέστερη, 20 χιλιάδων ἐλβετικῶν
φράγκων, πὺν προορισμὸς τῆς ἦταν ἡ προσθήκη στὸ
Οἰκοτροφεῖο ἐνὸς μικροῦ διαμερίσματος — Ἀναρρω-
τηρίον τῶν ἀσθενῶν οἰκοτρόφων. Τὰ γράμματα τοῦ
Ε.Ε.Σ. ἀπευθύνονται καὶ πρὸς τὸν ἴδιον τὸ δωρητὴ
καὶ πρὸς τὸ Σύνδεσμο τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν, στῇ
Γενεῇ, πὺν εἶχε μετᾶσχει στίς συνεννοήσεις. «Πολλοὶ
Νεοζηλανδοὶ — γράφει ὁ Πρόεδρος πρὸς τὸν Νεοζη-
λανδικὸν Ε.Σ. — κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β' Παγκο-
σμίου πολέμου, προσέφεραν τὴν ζωὴν των διὰ τὴν
ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐτάφησαν εἰς τὴν χώραν
μας. Ἰσως, μετὰ τῶν νεαρῶν μελῶν τοῦ ἰδιοῦ
σας Ε.Σ. ὑπάρχουν τέκνα ἐκείνων τῶν ἡρώων τὰ
ὁποῖα, συνεχίζοντα τὸν ἀλτρουισμόν καὶ τὸν ὑπέ-
ρτατον ἀνθρωπισμόν τῶν πατέρων των, εἰσφέρουν σή-
μερον διὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, χάριν τῶν ὁποίων
οἱ πατέρες των ἔδωσαν τὴν ζωὴν των».

Ἡ εἰσροὴ τῶν δωρεῶν ἐπέτρεψε ταχέαν πρόοδο
τῶν ἐργασιῶν καί, μετὰ τὴν ἀρχὴ τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ
1965, ἡ οἰκοδομὴ εἶχε τελειώσει, οἱ διάφορες ἐγκα-
ταστάσεις εἶχαν συμπληρωθῇ καὶ τὸ Οἰκοτροφεῖο
μὲ πλήρη ἐξοπλισμό, ἦταν ἐτοιμοὶ νὰ δεχθῇ τροφίμους.
Τὸν Ἰούνιο τοῦ ἰδίου ἔτους τὸ ἐπεσκέψθη ὁ τότε
Πρεσβευτὴς τοῦ Καναδᾶ στὴν Ἀθήνα κ. Ἀντ. Μπά-
ρετ μετὰ τὴν Κυρία Μπάρετ, προσκεκλημένοι τοῦ
Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. Οἱ ἐπίσημοι ξένοι ἐξέφρασαν
στὸν Πρόεδρο, μαζί μετὰ τίς εὐχαριστίες των γιὰ τὴ
φιλοξενία, καὶ ἐνθουσιώδεις κρίσεις γιὰ τὸν προο-
ρισμὸ τοῦ Ἰδρύματος, πὺν τὴν ἀναγκαιότητά του
τὴν διεπίστωσαν καὶ τὴν ἐξετίμησαν ἐπὶ τόπον. Στίς
8 Ἰουλίου 1965 ἐγιναν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια καὶ τὸ
Νοέμβριο ἄρχισε ἡ λειτουργία τοῦ Οἰκοτροφείου, μὲ
ἀρχικὴ δύναμι 45 θηλέων οἰκοτρόφων. Τὰ κορίτσια
προτιμήθηκαν, γιὰ τὸ οἱ κίνδυνοι πὺν τὰ ἀπειλοῦν
δταν ζοῦν ἔξω ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴν τους ἐστία εἶναι
μεγαλύτεροι.

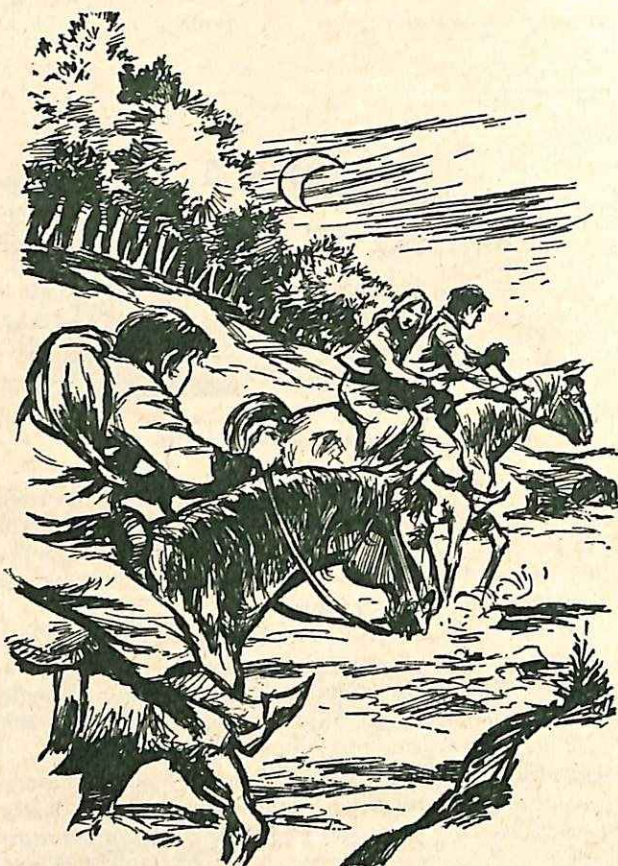
(Συνεχίζεται)

ΠΑΥΛΟΥ ΦΛΩΡΟΥ

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

(Ἀπόσπασμα)

ΜΠΑΛΙΚΕΣΕΡ. Ἐφθασαν μεσημέρι καὶ πέζεσαν,
κουρασμένοι ἀπὸ τὴν πρώιμη ζέστη, σὲ τούρκικο
πανδοχεῖο, στὰ πρόθυρα τῆς πολιτείας, νὰ γευματίσουν.
Ἐβαλαν τὰ φαγιά στὸ παχνὶ καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ
φαγητὸ κάθησαν κάτω ἀπὸ τὴν καλαμοσκιὰδα, νὰ
πιῇ ὁ Λὴ τὸν καφέ του καὶ νὰ καπνίσῃ ναργιλέ, πὺν
τόσο πολὺ τὸν εἶχε ἐπιθυμήσει. Ὁ ἄερας εὐώδιαζε

Σχ. ΒΑΣ. ΑΠΤΟΣΟΓΛΟΥ

τριαντάφυλλο καὶ τρυφερὸ στάχυ. Χαϊρόσουν νὰ ζῆς.
Τὰ τρία Ἑλληνόπουλα κουβέντιαζαν χαμηλόφωνα
γιὰ τοῦτο καὶ γιὰ ἐκεῖνο, κάπως στενοχωρημένα,
ὥστόσο, πὺν δὲν εἶχαν καταφέρει νὰ ξεφύγουν ἀπὸ
τὸν δυσάρεστο Ἀγγλο συνοδό τους. Ἐκατὸν εἴκοσι
χιλιόμετρα τοὺς χωρίζαν τώρα πᾶ ἀπὸ τὸ Ἀζάρι.
Ἡ μόνη τους παρηγοριά ἦταν πὺς ὁ Λὴ δὲν ἤξερε
πὺν ἀκριβῶς ἦταν τὸ ἀρχαῖο Κούκουλο τοῦ κῆρ
Λεγά. Τὸ σχεδιάγραμμα, ὁ Βλάσης τὸ φοροῦσε
πάντα φυλαχτό. Ὁ Λὴ δὲν εἶχε κάνει λόγο γι' αὐτό,
μήτε πὺν εἶχε ζητήσει, ἀν καὶ μὴ δὴν φορῶς τὸ καπε-
τανόπουλο τὸν εἶχε πάρει εἰδῆσι, δταν διανυκτερεύανε
σὲ χάνι, νὰ τριγυρίζῃ ὑποπτα γύρω ἀπὸ τὸν «ὄντα»
τῶν τριῶν φυγάδων.

Ὁλη αὐτὴν τὴν ὥρα ἡ Ἄννα, ἀκούοντας τὰ δὴν
παλληκάρια νὰ κουβεντιάσουν, εἶχε παρατηρήσει πὺς
κάποιος Τούρκος, καθισμένος λίγο παρέκει, δὲν τὴν
ἀφηνε ἀπὸ τὸ μάτι.

— Δὲ μοῦ ἀρέσει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, εἶπε μὴ
στιγμὴ τοῦ Βλάση, πὺν καθόταν δίπλα της.

Ξαφνικὰ τὸν εἶδε νὰ καλῇ τὸν ὑπρέτη της, πὺν
στεκόταν πλάγι σὲ δὴν ἄλογα, καὶ νὰ τοῦ ψιθυρίζῃ
κάτι στὸ αὐτί. Ὁ ὑπρέτης ξαναγύρισε στὰ ζωντανά,
τοὺς ξεκρέμασε τὸ ταγὶ ἀπὸ τὸν λαιμό, ταχτοποίησε
τὰ ἀπανωσκέπια τῆς σέλας, νὰ τὰ ἐτοιμάσῃ φαίνεται
γιὰ φευγιό.

— Θὰ φύγουν, δόξα σοι ὁ Θεός, εἶπε ἡ Ἄννα.

Μὰ ξαφνικὰ εἶδε τὸν Τούρκο ἀφέντη νὰ ἐρχεται
βιαστικὸς καταπάνω της, νὰ τὴν ἀρπάξῃ, νὰ τὴν
ἀνεβάξῃ στὸ ἐμπρὸς μέρος τῆς σέλας, νὰ καβαλικεύῃ
κι αὐτὸς καὶ νὰ σπιρουνίζῃ τὸ ἄλογο.

Οἱ δὴν φίλοι πετάχτηκαν μεμιάς ἀπάνω.

— Ἐμπρός, ἀναφώνησε ὁ Βλάσης Σταῦρος, ἀκο-
λοῦθα με

Πήδησε στὴ σέλα, ξοπίσω τοῦ ὁ Σταῦρος. Καὶ
ὥσπου νὰ προφτάσῃ ὁ Λὴ, μισοναρκωμένος, βυθι-
σμένος στὸ γουρνούρισμα τοῦ ναργιλέ του, νὰ μυριστῇ
τὶ τρέχει, τὰ δὴν παλληκάρια εἶχαν κῶλα χαθῇ, καλ-
πάζοντας πίσω ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Τὸ φαγὶ τοῦ Βλά-
ση φρούμαζε σὰ νὰ μάντευε τὸ σκοπὸ τοῦ ἀφέντη του.

Οἱ τέσσαρες καβαλάρηδες εἶχαν βγῇ πρώτα στὸ
δρόμο, γρήγορα ὁμοῦ ὁ Τούρκος πὺν ἔχε ἀρπάξει
τὴν Ἄννα ξεστράτισε καὶ μπῆκε σὲ ἀπλωσιά, χέρση
γῇ μετὰ πὺν καὶ πὺν μοναχικὰ δέντρα. Ὁ Βλάσης,
σκυφτὸς ἀπάνω ἀπὸ τὸ ἄλογό του, τὸ ἐγκάρδιωνε
ὀλοένα σιγαλόφωνα, ἀλλὰ ἔντονα. Δὲν ἄργησε ν' ἀφήσῃ
πίσω τὸν ὑπρέτη τοῦ Τούρκου. Ὁ Σταῦρος ἀκο-
λουθοῦσε ἀπὸ κοντὰ τὸν ὑπρέτη.

Μὲ γρήγορη ματιά, μὴ στιγμὴ, ὁ Βλάσης ὑπελό-
γισε πὺς θὰ μπορούσε νὰ ὑπερφαλαγγίσῃ τὸν ἐχθρό.
Ἦταν ἡ μόνη δυνατότητα νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ με-
τρηθῇ μαζί του, νὰ δώσῃ μάχη. Εἰδαλλῶς ἡ κατα-
δίωξι θὰ συνεχίζοταν στὸ ἄπειρο, ὥσπου νὰ ἔφτανε
ὁ ἀπαγωγέας στὰ λημέρια του καὶ τότε ἡ θέσι τῶν
τριῶν φίλων θὰ ἦταν δύσκολη.

Σὲ κάποιο σημεῖο ὁ ἀγροτικὸς δρόμος ἔστριβε
δεξιὰ γυροφέρνοντας μεγάλο βράχο, πὺν ξεπετιόταν
ἔτσι ἀπότομα μέσα ἀπὸ τὴν ἀπλωσιά. Ἡ στιγμὴ ἦταν
κρίσιμη, ἡ εὐκαιρία μοναδική. Ἡ τοῦ ὕψους ἡ τοῦ
βάθους. Δίχως νὰ χάσῃ καιρό, μετὰ τὴν ἐτοιμότητα
πὺν τὸν χαρακτήριζε, ὁ ἄλλοτε σταβλῆς τοῦ Ἐμὶ
μπῆ σπιρουνίσσε τὸ ἄλογό του καὶ ἀφήνοντας τὸ
μονοπάτι, τράβηξε ἴσια κατὰ τὸ βράχο, δεξιὰ. Εἶχε
τὴν ἐμπνευσι νὰ τὸν γυροφέρῃ πρὸς τὴν ἀντίθετη
κατεύθυνσι καὶ νὰ ὑπερφαλαγγίσῃ τὸν ἀπαγωγέα,
προσβάλλοντάς τον παρότολμα «κατὰ μέτωπο», κα-
θὼς αὐτὸς θὰ ἐρχόταν ἀπὸ τὰ ἀριστερά, ἀπὸ τὴν
ἄλλη πλευρὰ τοῦ βράχου. Ὁ ὑπολογισμὸς του βγήκε
σωστός. Μόλις γυροῦσε τὸ βράχο, βρέθηκε ἀντιμέ-
τωπος μετὰ τὸν Τούρκο. Ἐδῶ ὁ ἀγροτικὸς δρόμος
σερνόταν ἀνάμεσα σ' ἀναριωφτεμένα δέντρα. Τὸ παλ-
ληκαρόπουλο χύμψε καταπάνω στὸν ἀντίπαλο. Ἡ
τόλμη του, φυλαγμένη τόσον καιρὸ ἀπραγῇ, εὗρισκε
τώρα τὴν εὐκαιρία νὰ φανερωθῇ σὲ δὴν τῆς τῆς δύναμι.

Ἐμπρός στὴν ὁρμὴ τοῦ δῶκετῃ του, ὁ Τούρκος
τὰ ἔχασε. Δὴν μέτρα μόνο τὸν χωρίζαν ἀπὸ τὸ Ἑλλη-
νόπουλο. Ξαφνικὰ τὸ ἄλογό του, ἀνατρομάζοντας,
ὠρθώθηκε στὰ πισινὰ του πόδια, ἀποτινάζοντας ἔστι
τὸ ἀνθρώπινο φορτίο του. Γοργά, στὴ στιγμὴ, ὁ
Βλάσης πέζεψε, ἀρπάξε τὴν Ἄννα, πὺν εἶχε πέσει
ἀπάνω στὸν ἀπαγωγέα της, τὴν ἀνέβασε στὴ σέλα,
κάθησε κι αὐτὸς καὶ δρόμο ἐμπρὸς πίσω. Ὁ ὑπρέτης,

ὁπως εἶπαμε, ἀκολουθοῦσε τὸν Βλάση. Ἐχοντας
ὁμοῦ στὰ νῶτα του τὸν Σταῦρο, δὲν ἐνοιῶθε τὸν
ἐαυτοῦ του σῖγουρο. Ἐτσι, δταν ἐφθασε, καθυστερημέ-
νος, γιὰ νὰ παρασταθῇ τὸν κύριό του, πὺν εἶχε πλη-
γωθῇ πέφτοντας, τὸ παλληκαρόπουλο μετὰ τὴν Ἄννα
ἦταν πᾶ μακριά. Ἀπάνω σ' αὐτὰ πλάκωσε καὶ ὁ
Σταῦρος.

Οἱ τρεῖς φίλοι ἦταν τώρα ἐλεύθεροι, ἐλεύθεροι
ἀπὸ τὸν Τούρκο καὶ ἀπὸ τὸν Ρίτσαρτ Λή.

[Ἀπὸ τὸ βιβλίο: ΒΛΑΣΗΣ ΑΣΙΝΑΡΗΣ, πὺν μόλις ἐκ-
κλοφόρησε].

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου, Φιλοτίου Νάξου

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

- 1) Πρέπει νὰ μᾶς ἐπιστραφῶν τὸ τ α χ ὕ
τ ε ρ ο ν : τὸ Γενικὸν Δελτίον ἐγγραφῆς τοῦ
σχολείου εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. ὡς καὶ αἱ καταστά-
σεις ἐγγραφῆς Ἑρυθροσταυριτῶν.
- 2) Ἐπιστροφὰι φυλλαδίων Περιοδικοῦ γίνον-
ται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου
μηνός, δηλ. τεύχη Ἀπριλίου 1970 θὰ γίνωνται
δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Μαΐου 1970.
- 3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ Περιδικὸν νὰ μὴ
στέλλωνται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπροσώπως:
«Ἑλληνικὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς
Λυκαβηττοῦ 1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ
εἰσπραξις.
- 4) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μᾶς μεταλλικὰ
σήματα Ε.Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 1,50 δρχ. ἕκαστον, τὰ
ὁποῖα στέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀ-
ποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου.
- 5) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖα μᾶς
σύντομον περίληψιν τῆς Ἑρυθροσταυρικῆς δρά-
σεως τῶν μαθητῶν, διὰ νὰ δημοσιεύωμεν εἰς τὸ
Περιδικὸν καὶ νὰ ἐνημερώνωμεν τὴν Γενεῇ.

Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Είδαμεν ποῖαι ἦσαν αἱ ἀρχικαὶ ἀντιλήψεις τῶν ἀνθρώπων περὶ τοῦ Ἡλίου, τῶν ἀστρῶν καὶ τοῦ σύμπαντος. Οἱ ἀνατολικοὶ λαοὶ ἀπὸ τὸ 4241 π.Χ., ὅτε καθώρισαν τὸ ἡμερολόγιον, εἶχον πολλὰς γνώσεις περὶ τῶν ἀστρῶν, ἀλλὰ δὲν ἐξήταζον τὰ φαινόμενα ἐπιστημονικῶς. Ἐθεώρουν τὰ ἀστρα ὡς θεότητες καὶ ἐνόμιζον ὅτι ἡ κίνησις των ἔχει σχέσιν μετὰ τὴν μοῖραν τῶν ἀνθρώπων. Ὁ τρόπος αὐτὸς ὑπῆρξεν ἄγονος. Δι' αὐτὸ ἐνῶ οἱ Ἀνατολικοὶ λαοὶ ἐμελέτων μετὰ ζήλον τὸν οὐρανόν, δὲν κατάρθων οὔτε τὸ 4000 π.Χ. οὔτε τὸ 3000 οὔτε τὸ 2000 οὔτε τὸ 1000 οὔτε καὶ κατόπιν — τόσας χιλιάδας ἔτη — νὰ κάμουν ἓνα δῆγμα ἐπιστημονικῆς προόδου. Ἐμείναν μετὰ τὰς πρακτικὰς γνώσεις τῶν ἀστρῶν, μετὰ τὰ ὀνόματά των καὶ τὰς κινήσεις των.

Ὅμως οἱ Ἕλληνες ἀπ' οὗτου μετὰ τὸν Θαλῆν τὸν Μιλήσιον τὸ 600 π.Χ. ἔθεσαν ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων τὴν παρατήρησιν τοῦ οὐρανοῦ, κατάρθων ἐντὸς 320 μόνον ἔτων μετὰ τὸν Ἀρίσταρχον τὸν Σάμιον νὰ εὑρουν τὸ 280 π.Χ. τὴν ὁρθὴν ἐξήγησιν τῶν οὐρανίων φαινομένων. Διότι τότε ὁ Ἀρίσταρχος διετύπωσε τὸ ἡλιοκεντρικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον υἱοθετήθη ὑπὸ τοῦ Πολωνοῦ Κοπερνίκου τὸ 1540 ἐπεκράτησεν ἔκτοτε ὡς ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια.

Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Διὰ τί οἱ Ἀνατολικοὶ λαοὶ ἐπὶ 4.000 χρόνια δὲν κατάρθων αὐτὸ πού οἱ Ἕλληνες ἐπέτυχον εἰς 320 ἔτη; Ἡ ἀπάντησις εἶναι ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν τρόπον τῆς θεωρήσεως. Οἱ Ἀνατολικοὶ, ὅπως καὶ οἱ ἕξ αὐτῶν διδασκάλους Ὀφρικοί, ἐθεώρουν τὰ ἀστρα ὡς θεότητες. Καὶ νὰ ζητῆς νὰ ἐρευνήσῃς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῶν θεῶν δὲν εἶναι θεμιτόν. Ὁ Θαλῆς ὅμως ἐθεώρει τὰ οὐράνια σώματα ὅχι ὡς θεότητας, ἀλλὰ ὡς δημιουργήματα τῶν θεῶν ὅπως εἶναι καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς σώματα, τὰ ζῶα, τὰ φυτὰ καὶ τὰ ὄρυκτα. Ἐτσι ὁ ἀνθρώπος ὀφείλει νὰ τὰ ἐρευνῇ καὶ αὐτὰ χωρὶς νὰ τὰ ἀναμειγνύῃ μετὰ τὴν φύσιν τῶν θεῶν καὶ μετὰ θερησκευτικὰ ζητήματα.

Ἄς μὴ νομίσῃ δὲ κανεὶς ὅτι ὁ διαχωρισμὸς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καὶ θερησκευτικῶν ἀντιλήψεων — ὅ-

πως ἐγινε εἰς τοὺς Ἕλληνας — εἶναι πρᾶγμα σὺνθηδες καὶ εὐκόλον. Τοῦναντίον μόνον οἱ Ἕλληνες τὸ κατάρθων καὶ δι' αὐτὸ ἐδημιούργησαν τὰς βάσεις ὅλων τῶν ἐπιστημῶν. Εἰς τὴν Ἀστρονομίαν ἔχομεν ἓνα παράδειγμα τῆς ἀνεπιτρέπτου ἀναμείξεως ἀστρονομικῆς ἐρεῦνης καὶ θερησκευτικῶν ἀντιλήψεων. Εἶναι ἡ περιπτώσις τοῦ Κοσμᾶ τοῦ Ἰνδικουλεύστου. Οὗτος περὶ τὸ 440 μ.Χ. συνέγραψε τὴν Χριστιανικὴν Τοπογραφίαν, πού εἶναι μία Κοσμογραφία περιέχουσα καὶ γεωγραφικὰς πληροφορίες, χωρὶς ὁ συγγραφεὺς νὰ ἔχη ταξιδεύσει εἰς τὰς Ἰνδίας. Ὁ Κοσμᾶς ἦτο Χριστιανὸς τῆς Νεστοριανῆς αἰρέσεως ἐξ Ἀλεξανδρείας.

Ὁ Κοσμᾶς φαντάζεται τὸ Σύμπαν ὅχι ὡς σφαῖραν, ὅπως εἶχον διδάξει οἱ εἰδωλολάτραι Ἕλληνες, ἀλλὰ ὡς ἓνα κύβον τεράστιον. Ὁ κύβος χωρίζεται εἰς δύο χώρους. Εἰς τὸν κάτω, ὅπου ὑπάρχει ἡ παρούσα ζωὴ, καὶ εἰς τὸν ἄνω, τὸν οὐράνιον. Εἰς τὸν κάτω χώρον ὀφείλομεν νὰ τελειοποιηθῶμεν. Ὁ ἄνω εἶναι τῆς τελείας γνώσεως καὶ τῆς ἀθανασίας. Ὁ Χριστὸς ἦλθε νὰ μᾶς παραλάβῃ ἀπὸ τὸν κάτω χώρον πρὸς τὸν ἐπάνω καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεώς του μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι καὶ ἡμεῖς ὁμοίως θὰ μεταδῶμεν ἐκεῖ. Ἡ Νεστοριανὴ αὐτὴ ἀνατολικὴ σύγχυσις θερησκείας καὶ ἐπιστήμης δὲν ἐγένετο παραδεκτὴ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας Ὁρθόδοξους. Αὐτοὶ ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς ἐκπαιδευτικῆς παραδόσεως τὴν ὅποιαν εἶχον καὶ οἱ Μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας υἱοθετήσῃ καὶ διὰ τοῦτο οὐδέποτε ἔκαμαν σύγχυσιν ἐπιστήμης καὶ θερησκείας. Ἄς σημειωθῇ ὅτι σχεδὸν ὅλοι οἱ Ἀνατολίται ὑπῆκοοι τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους ἦσαν ὁπαδοὶ αἰρέσεων πάσης φύσεως, τοῦ Ἀρείου, τοῦ Μακεδονίου, τοῦ Νεστορίου κλπ. καὶ τελικῶς ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ τὸ Βυζαντινὸν κράτος, ἐνῶ οἱ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς ἢ Ἑλληνικῆς παιδείσεως πολῖται ἔμειναν πιστοὶ καὶ εἰς τὸ Κράτος καὶ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν.

Ὅπως ἐγράφη εἰς προηγούμενον φύλλον τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν Ἀστρονομικὴν ἐπιστήμην τὴν εὐρήκεν ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Σάμιος τὸ 280

π. Χ., ἀλλὰ ὅπως ἦτο τολμηρὰ δὲν ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἐπεκράτησεν ἡ γεωκεντρικὴ ἀντιλήψις τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅπως τὴν συνεπλήρωσε καὶ τὴν διετύπωσεν ὁ Κλαύδιος Πτολεμαῖος τὸ 140 μ.Χ. Ἡ ἀντιλήψις τοῦ Πτολεμαίου γενομένη δεκτὴ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, τοὺς Ρωμαίους καὶ τοὺς Ἀραβὰς διήρκεσε μέχρι τὸ 1540, ὅτε ὁ Κοπέρνικος διετύπωσε τὸ ἡλιοκεντρικὸν σύστημα πού ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὸν Ἀρίσταρχον. Αὐτὸ τὸ σύστημα ἐγένετο δεκτὸν μετὰ τὸ 1600, ὅτε ἐπλουτίσθησαν αἱ γνώσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ αὐτὸ τελειοποιήθη βαθμιαίως μετὰ τὰς ἀκριβεστεράς γνώσεις τῶν οὐρανίων νόμων περὶ τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν καὶ τῆς ἐλλειπτικότητος τῶν τροχιῶν (Κέπλερος 1619), τῶν νόμων τῆς παγκοσμίου ἑλξεως τῶν οὐρανίων σωμάτων (Νεύτων 1686), κλπ. ἰσχύει μέχρι σήμερον ὡς ἀποδεδειγμένη ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια.

Ἄν κανεὶς τώρα ἀνασκοπήσῃ δὲ τὰς τὰς ἰδέας, τὰς εἰκασίας, τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰς ἀντιλήψεις πού διετυπώθησαν περὶ τοῦ Σύμπαντος ἀπὸ τῶν παναρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον ἀπὸ τοὺς μελετητὰς τοῦ οὐρανοῦ εἰς ὅλην τὴν Οἰκουμένην, θὰ διακρίνῃ πόσον δύσκολον δρόμον ἔχουν νὰ διανύσουν αἱ ἰδέαι διὰ νὰ συλληφθῶν, νὰ διατυπωθῶν, νὰ συζητηθῶν, νὰ ἐλεγχθῶν, νὰ ἀμφισβητηθῶν ἢ νὰ ἀντικρουθῶν, νὰ συνδυασθῶν, νὰ πλουτισθῶν καὶ νὰ ἀποκαθαρθῶν ἕως οὗτου ἀπὸ αὐτὰς προκίνησιν ἡ ἀλήθεια. Ὁ δρόμος τῆς Ἐπιστήμης εἶναι ἀνηφορικὸς, ὅπως εἶναι καὶ ὁ δρόμος τῆς ἀρετῆς. Καὶ διὰ νὰ φθάσῃ ὁ θνητὸς ἀνθρώπος εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου τῆς Ἐπιστήμης ἢ τῆς ἀρετῆς ὀφείλει νὰ χύσῃ σπικρὸν ἰδρώτα προσπαθείας, ὅπως εἶπεν ὁ ποιητὴς Σιμωνίδης.

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ὁ πλανήτης Ζεὺς ἀνατέλλει ἀργὰ τὰ βράδυ, ἀλλὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου θὰ εὐρεθῇ εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Ἡλίον, δηλ. θὰ ἀνατείλῃ ὁ Ζεὺς, ὅταν θὰ δύῃ ὁ Ἡλῖος καὶ ἔτσι θὰ εἶναι ὁρατὸς ὁλόκληρον τὴν νύκτα καὶ θὰ δύσῃ τὸ πρωὶ ὅταν θὰ ἀνατέλλῃ ὁ Ἡλῖος. Ὁ Ἐρμῆς

Ο ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ ΕΙΝΑΙ... ΕΠΙΒΛΑΒΗΣ;

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Πρωσίας Φρειδερίκος ὁ μέγας — διηγῆται κάποιος ἀνέκδοτο — εἶχε ἀδυναμία στὰ κεράσια. Γιὰ νὰ ἔχη λοιπὸν ἄφθονα αὐτὰ τὰ φρούτα, ἐφύτευε γύρω ἀπὸ τὰ ἀνάκτορά του ἀπεράντους κερασεῖνες, μέσα στοὺς ὁποίους ὑπῆρχαν οἱ ἐκλεκτότερες ποικιλίαι κερασιῶν. Κάποια μέρα κατέβηκε στὸν κήπο καὶ καμάρωνε τὰ ὀπωροφόρα δένδρα του, καθὼς ἔγερναν τοὺς κλώνους των φορτωμένους ἀπὸ ὠριμα, κατακόκκινα κεράσια. Ἐγινε ὅμως ἕξω φρενῶν ἀπὸ τὸ θυμὸ του, ὅταν εἶδε πλῆθος ἀπὸ σπουργίτες, οἱ ὁποῖοι ἐλεηλατοῦσαν τὸν κήπο του, διαλέγοντας τὰ πιὸ γινωμένα κεράσια. Ἐδῶσε λοιπὸν διαταγὴ νὰ ἀρχίσῃ διωγμὸς ἐναν-

τὸν τῶν σπουργιτῶν. Καὶ ὁ βασιλικὸς ταμίας ἔλαβε ἐντολὴ νὰ πληρώνῃ γιὰ κάθε σκοτωμένο σπουργίτη, πού θὰ τοῦ παρουσίαζαν, μὴ πεντάρη, ἢ ὅποια τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶχε μεγάλη ἀξία. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως ἦταν ἀντίθετο ἀπὸ ὅ,τι περίμενε ὁ αὐτοκράτωρ. Οἱ σπουργίτες ἐξαφανίσθησαν ὅχι μόνον ἀπὸ τοὺς βασιλικούς κήπους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὁλόκληρη τὴ γύρω περιοχὴ. Ὅσο ὅμως ἐξαφανίζονταν οἱ σπουργίτες, τόσο πληθύναν οἱ κάμπιες καὶ τὰ ἄλλα βλαβερὰ ἔντομα καὶ ζώδια, ὥστε τὴν ἐπομένη καὶ τὴ μεθεπομένη χρονιά ὁ βασιλιάς δὲν βρῆκε μέσα στὰ περιβόλια του κεράσια οὔτε γιὰ δοκιμὴ. Τότε κατὰλαβε ὅτι ἡ καταστροφὴ τῶν κήπων του ὀφείλετο στὴν ἐξαφάνισιν τῶν σπουργιτῶν. Ἐξέδωσε λοιπὸν νέα διαταγὴ, πού ὥριζε μεγαλύτερη ἀμοιβή — μὴ δεκάρα — γιὰ κάθε σπουργίτη, πού θὰ ξανάφερναν οἱ κηπουροὶ στοὺς κήπους του καὶ οἱ ὑπῆκοοί του στὴ γύρω περιοχὴ. Καὶ ὅταν οἱ σπουργίτες ξαναγύρισαν καὶ πληθύναν πάλι, δὲν ἐπαψαν βέβαια νὰ παίρνουν, σὰν καὶ πρῶτα, τὸ μερίδιό τους ἀπὸ τὰ βασιλικά κεράσια, ἀλλὰ πάντοτε ἔμεναν ἀρκετὰ γιὰ νὰ τρώγῃ ὅσα ἤθελε καὶ ὁ βασιλικὸς ἰδιοκτήτης τῶν κερασεῶνων.

Ἄν τὸ ἀνέκδοτο αὐτὸ εἶναι αὐθεντικό, δὲν μπορῶ νὰ ἐγγυηθῶ. Μπορῶ ὅμως νὰ σᾶς βεβαιώσω, ὅτι θὰ ἡμποροῦσε νὰ εἶναι ἀληθινὸ χωρὶς τὸ παραμικρὸ ἔγχος ὑπερβολῆς. Γιὰ νὰ πεισθῇτε, θὰ σᾶς ἀναφέρω ἓνα ἄλλο παρόμοιο ἱστορικὸ γεγονός: Ὅταν κατὰ τίς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος ἄρχισαν νὰ δημιουργοῦνται οἱ μεγάλες ἀμερικανικὲς πόλεις, οἱ κάτοικοι των ἀφηνεῖσαν σὲ κάθε μὴν τεράστιες ἐκτάσεις, τίς ὁποῖες ἐδενδροφύτευαν γιὰ νὰ δημιουργήσουν πάρκα. Μετὰ θλίψι- τους ὅμως παρετήρησαν, ὅτι οἱ κάμπιες ἦσαν τόσο πολλὰς, ὥστε τὰ δένδρα ἔμεναν χωρὶς φυλλαράκι πρὶν φθάσῃ τὸ καλοκαίρι, καὶ τὰ περισσότερα ξεραίνονταν. Οἱ κάμπιες ἦσαν τόσο πολλὰς ὥστε ἐπεφάναν σωροὶ ἀπὸ τὰ δένδρα ἐπάνω στοὺς διαβάτες καὶ κυκλοφοροῦσαν παντοῦ τόσο ἀφθονες, ὥστε εἰσχωροῦσαν ἀκόμη καὶ μέσα στὰ σπίτια. Πῶς νὰ τίς καταπολεμήσουν; Ἐντομο-

κτόνα τότε δὲν ὑπῆρχαν καὶ τὰ πουλιά, πού εἶναι οἱ φυσικοὶ διωκ- τες τῶν ἐντόμων, ἔφευγαν μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Κάποιος τότε συνέλαβε μὴ ἀπλή, ἀλλὰ σωτήρια ἰδέα: Ἐπρότεινε νὰ μεταφέρουν στὴν Ἀμερικὴ σπουργίτες, πού δὲν ὑπῆρχαν ἐκεῖ, οἱ ὁποῖοι χτίζουν τίς φωλιὰς των καὶ γενικά δια- μένουν κοντὰ στὸν ἄνθρωπο. Πράγματι τὸ 1852 ἓνα καράβι πού ἔφευγε ἀπὸ τὸ Πόρτλαντ τῆς Ἀγγλίας γιὰ τὴν Ἀμερικὴ μετέ- φερε μαζί με τοὺς ἄλλους ἐπιβάτες

τοῦ καὶ τρία ζευγάρια σπουργιτῶν. Τὰ τρία ἐκεῖνα ζευγάρια, βρίσκοντας ἄφθονη τροφή στὴ νέα πατρίδα τους, ἐπολλαπλασιάσθησαν τόσο, ὥστε ὅχι μόνον ἔσωσαν τὰ δένδρα τῶν ἀμερικανικῶν πόλεων ἀπὸ τὴν ἐξαφάνισιν, ἀλλὰ κατέκτησαν καὶ ὁλόκληρη τὴν Ἀμερικὴ.

Ἐπειὴ ἀπὸ αὐτὰ, πού ἀναφέραμε προβάλλει τὸ ἐρώτημα: ὁ σπουργίτης εἶναι ὠφέλιμος ἢ ἐπιβλαβὴς πουλί; Θὰ τὸ ἰδοῦμε. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ σπουργίτης ἀνήκει στὰ λεγόμενα κοικοφάγα πτηνὰ. Τρώει σπόρους, ρῶγες, καρπούς, τρυφεροὺς βλαστούς. Ὅταν τὸ σιτάρι ἀρχίζει νὰ μεστῶνῃ, θὰ ἰδῇτε πραγματικὰ κοπάδια ἀπὸ σπουργίτες νὰ πέφτουν μέσα στὰ σπαρτὰ καὶ νὰ ἀδειάζουν τὰ στάχυα ἀπὸ τοὺς σπόρους. Τὸ ἴδιο κάνουν στὰ κεράσια καὶ στ' ἀμπέλια. Ἐμεῖς βέβαια οἱ ἄνθρωποι, πού τὰ θέλομε ὅλα δικά μας, θεωροῦμε τὸ σπουργίτη ἐπιβλαβὲς πουλί, γιατί τρώει σπόρους καὶ καρπούς. Ἄν ὅμως λογαριάσωμε πόσες χιλιάδες ἔντομα τρώει κάθε χρόνον ἓνας σπουργίτης, θὰ ἰδοῦμε ὅτι τὴ ζημιά πού κάνει, μᾶς τὴν πληρώνει μετὰ τὸ παραπάνω, ὅπως ἀποζημιώ-

Ἐνα ζευγάρι σπουργίτες: Ἐπάνω τὸ ἀρσενικόν καὶ κάτω τὸ θηλυκόν.

του καὶ τρία ζευγάρια σπουργιτῶν. Τὰ τρία ἐκεῖνα ζευγάρια, βρίσκοντας ἄφθονη τροφή στὴ νέα πατρίδα τους, ἐπολλαπλασιάσθησαν τόσο, ὥστε ὅχι μόνον ἔσωσαν τὰ δένδρα τῶν ἀμερικανικῶν πόλεων ἀπὸ τὴν ἐξαφάνισιν, ἀλλὰ κατέκτησαν καὶ ὁλόκληρη τὴν Ἀμερικὴ.

Ἐπειὴ ἀπὸ αὐτὰ, πού ἀναφέραμε προβάλλει τὸ ἐρώτημα: ὁ σπουργίτης εἶναι ὠφέλιμος ἢ ἐπιβλαβὴς πουλί; Θὰ τὸ ἰδοῦμε. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ σπουργίτης ἀνήκει στὰ λεγόμενα κοικοφάγα πτηνὰ. Τρώει σπόρους, ρῶγες, καρπούς, τρυφεροὺς βλαστούς. Ὅταν τὸ σιτάρι ἀρχίζει νὰ μεστῶνῃ, θὰ ἰδῇτε πραγματικὰ κοπάδια ἀπὸ σπουργίτες νὰ πέφτουν μέσα στὰ σπαρτὰ καὶ νὰ ἀδειάζουν τὰ στάχυα ἀπὸ τοὺς σπόρους. Τὸ ἴδιο κάνουν στὰ κεράσια καὶ στ' ἀμπέλια. Ἐμεῖς βέβαια οἱ ἄνθρωποι, πού τὰ θέλομε ὅλα δικά μας, θεωροῦμε τὸ σπουργίτη ἐπιβλαβὲς πουλί, γιατί τρώει σπόρους καὶ καρπούς. Ἄν ὅμως λογαριάσωμε πόσες χιλιάδες ἔντομα τρώει κάθε χρόνον ἓνας σπουργίτης, θὰ ἰδοῦμε ὅτι τὴ ζημιά πού κάνει, μᾶς τὴν πληρώνει μετὰ τὸ παραπάνω, ὅπως ἀποζημιώ-

ναν και το βασιλιά της Πρωσίας για τα κεράσια που έτρωγαν οι σπουργίτες των κερασώνων του.

Οι σπουργίτες μένουν πάντα κοντά στον άνθρωπο. Κοντά στην κατοικία του χτίζουν τις φωλιές των και στην αυλή του, γύρω από το σπίτι του, μέσα στον κήπο του αναζητούν την τροφή τους. Κάθε χρόνο κάθε ζευγάρι σπουργιτών γεννά αυγά δύο και τρεις φορές. Τα μικρά τους οι σπουργίτες τα τρέφουν με έντομα, επειδή είναι πιο εύκολο να βρεθούν και πιο θρεπτικά, ώστε οι νεοσσοί να μεγαλώσουν γρήγορα. Σ' αυτό λοιπόν το διάστημα εξοντώνουν πλήθος από βλαβερά έντομα.

Η ζημιά που μας κάνουν οι σπουργίτες, δεν μπορούμε να εί-
πούμε πως είναι ασήμαντη. Η
ωφέλεια όμως που μας παρέχουν
είναι πολύ μεγαλύτερη. Και γίνεται
ακόμη πολύ πιο μεγάλη γιατί κανένα
άλλο πουλί, εκτός από το χελιδόνι,
δεν χτίζει τη φωλιά του και δεν
περνά τη ζωή του τόσο κοντά στον
άνθρωπο, όσο ο σπουργίτης. Αν
έλειπε λοιπόν αυτός, ποιος θα εξόν-
τωνε τις κάμπιες που θα έτρωγαν
τα φύλλα ή τους καρπούς της κε-
ρασιάς ή της βερικοκιάς, που μπο-
ρεί να έχωμε φυτέψει στο μικρό
κήπο του σπιτιού μας; Το χελιδόνι;
"Όχι" γιατί αυτό τρώει μονάχα κου-
νούπια και μύγες. Θα σ'ας πω και
κάτι άλλο: στο σπουργίτη χρω-
στούμε και μια χάρι ακόμη. Το
χειμώνα, που φεύγουν τα περισσό-
τερα πουλιά για τις θερμές χώρες,
μονάχα ο σπουργίτης μένει για να
σκορπίσει κάποια χαρά με το δυνατό
τσίκ-τσίκ και με τα σκιρτή-
ματά του τις χειμωνιάτικες ημέρες,
μέσα στην αυλή ή στη στέγη του
σπιτιού μας. "Αλλά πουλιά δεν πλη-
σιάζουν κοντά στον άνθρωπο. Κι ο
σπουργίτης βέβαια φοβάται, αλλά
είναι προσεκτικός. "Όλο πετᾷ, όλο
πηδᾷ, διαρκώς στρέφει το κεφάλι
ἐδῶ και ἐκεῖ και στο παραμικρό
υποπτο σημείο γίνεται καπνός. "Αν
ὅμως τόσο φοβάται τον άνθρωπο
ὁ σπουργίτης, όταν αποκτήσει ἐπι-
στοσύνη ἀπέναντί του τον πλησιάζει
ἀφοβα. "Ενας φυσιοδίφης ἀναφέρει
ὅτι κάποιος καλόκαρδος ἄνθρωπος
βρήκε μιὰ μέρα ἕνα σπουργιτάκι
πασμένο ἀπὸ τὴ φωλιά του. "Αν
τὸ ἀφῆνε ἐκεῖ, θὰ τὸ ἔτρωγε κά-
ποια γάτα. Νὰ τὸ βάλῃ πίσω στὴ
φωλιά του δὲν μπορούσε. Τὸ πήρε
στὸ σπίτι του, τὸ ἔβαλε σὲ ἕνα
λεπτό κουτί και τὸ ἐτάιζε μὲ βρα-

ΤΑ ΔΥΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ

(ΠΑΡΑΜΥΘΙ)

Ὁ Κίτρινος και ὁ Κοκκινотρίχης
ἦταν δυὸ λεοντάρια ἀγαπημένα ἀπὸ
χρόνια. Ζούσαν στὶς μακρινὲς ἐκεῖ-
νες χώρες που ὁ ἥλιος καίει σὰν
καμίνι, και πού ἡ ἄμμος τῆς ἐρήμου
θαρρεῖ πως ὦρα τὴν ὦρα θὰ πάρῃ
φωτιά.

"Ἐνα πρωτὶ ὁ Κοκκινотρίχης εἶπε
στὸ φίλο του:

— "Ἐ, Κιτρινούλη, ἀπόψε εἶδα
ἕνα καλὸ ὄνειρο.

— Σὰν τί;

— Νά, εἶδα πὼς θῆκαμε περί-
πατο στὴν ἐρημο, και θῆκαμε τό-
σο κυνήγι, πού ἀφοῦ φάγαμε και
καλοχορτάσαμε, ὅσο περίσσεψε ὅ-
στερα τὸ φορτωθήκαμε και τὸ φέ-
ραμε στὴ σπηλιά μας.

— Πού τέτοια τύχη... ἀποκρίθη-
κε ὁ Κίτρινος.

— Κι ὅμως, λέει πάλι ὁ Κοκκινο-
τρίχης, τὸ ὄνειρο ἦταν τόσο ζωηρό,
πού ἔχω τὴν πεποίθησι, πὼς ἀν
δγοῦμε κατὰ τὴν ἐρημο, κάτι θὰ
γίνῃ.

— Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε, λέει ὁ Κι-
τρινούλης. Μὲ τέτοια ζέστη ν' ἀφή-
σουμε τὴ σκιά τοῦ δάσους και νὰ
τριγυρνᾶμε μέσα στὴ φλόγα.

— "Ἐλα, πάμε και δὲ θὰ χάσου-
με, σοῦ λέω.

Κ' ἔτσι μὲ τὴν ἐπιμονή του ὁ
Κοκκινотρίχης τὸν ἔπεισε τὸ φίλο
του και δῆλανε στὴν ἐρημο.

Πέρασαν δυὸ ὥρες, πέρασαν
τρῆς, μὰ κυνήγι δὲ φαινόταν που-
θενά. Κι ὅμως ὁ Κοκκινотρίχης, μ'
ὅλες τὶς παρακλήσεις τοῦ Κίτρινου,
δὲν ἐννοοῦσε νὰ γυρίσουν πίσω.

"Ἐτσι οἱ τρεῖς ὥρες γίνηκαν τέσ-
σερις, οἱ τέσσερις γινῆκαν πέντε,
και τότε ἄρχισε νὰ τοὺς κόβῃ ἡ
δίψα.

στὸ αὐτό. Ὁ σπουργίτης τόσο πολὺ
ἀγάπησε τὸν προστάτη του, ὥστε
ὅταν μεγάλωσε ἔχτισε τὴ φωλιά
του στὴν στέγη τοῦ δικοῦ του
σπιτιοῦ και κάθε φορὰ πού τοῦ
ἐσφύριζε, ἐρχόταν και καθόταν στὸν
ὅμο τοῦ εὐεργέτη του, σὰν νὰ
ἤθελε ἔτσι νὰ τοῦ ἐκδηλώσῃ τὴν
εὐγνωμοσύνη του.

"Ἐνας ἄλλος φυσιοδίφης, ἀπὸ τοὺς
πιο μεγάλους, ὁ Μπυφόν, ἀναφέρει
ὅτι ἕνας σπουργίτης εἶχε στενὴ φιλία
μ' ἕνα στρατιώτη, τὸν ὁποῖον ὄχι

«Νερό, νερό», θρυχόνταν τώρα και
οἱ δυὸ μαζί κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο, πού
ἔβραζε, ἀλλὰ ἡ πεισματάρια ἡ ἐρη-
μος δὲν ἐννοοῦσε νὰ τοὺς προσφέρῃ
οὔτε μισὸ ποτήρι.

— "Ἐγὼ φταίω πού σ' ἀκολούθη-
σα, ἔλεγε ὁ ἕνας.

— "Ἀσε τὰ λόγια τώρα και κοί-
τα ὁλόγυρα, μήπως κι ἀνακαλύψῃς
καμμιά στάλα, ἀπαντοῦσε ὁ ἄλλος.

Και τέλος, ἀφοῦ πέρασαν κι ἄλ-
λη μιὰν ὥρα γεμάτη ἀγωνία, ἀνα-
κάλυψαν δυὸ γουλιὲς μέσα σὲ μιὰ
λακκούβα.

Μὰ δυὸ γουλιὲς τί νὰ κάνουν σὲ
δυὸ λεοντάρους;

— "Ἐγὼ θὰ τὸ πιῶ. Στάσου ἐ-
σύ, φωνάζει τότε ὁ Κίτρινος και
προχωρεῖ.

— Καλέ, τί μᾶς λές, μουγκρίζει
ὁ Κοκκινотρίχης και τὸν σπρώχνει.
Δικό μου εἶναι.

Και μπροστὰ στὴ δίψα, τὴν πα-
λιά τους φιλία τὴ στέλνουν περίπα-
το, τὰ μάτια τους θῆλουν ἀστρα-
πές, τὰ δόντια τους τριζοβολοῦν,
κι ἀρπάζονται γιὰ τὰ καλά.

Σὲ λίγο οἱ δυὸ φίλοι κυλιόνταν
στὴν ἄμμο σφιχταγκαλιασμένοι, κα-
θένας μὲ τὰ νύχια και μὲ τὰ δόντια
του μέσα στὶς σάρκες τοῦ ἄλλου.

"Ὅσπου ὅστερα ἀπὸ μερικὲς στι-
γμὲς καταξηνητημένοι ἀπὸ τὶς νυ-
χοδαγκωμάτιες, παράτησαν τὴ μά-
χη και σύρθηκαν πρὸς τὴ λακκούβα
γιὰ νὰ πιοῦν τὸ σωτήριο νερό. "Ἀλ-
λὰ πολὺ ἀργά... Γιατί ὅσπου νὰ γί-
νῃ ὁ καυγᾶς, ἀπ' τὸ λοιπὸν ὁ λάκ-
κος εἶχε ὁλότελα στεγνώσει, και δὲ
βῆκαν πιά οὔτε μισὴ σταλαγμα-
τιά...

«Αὐτὰ παθαίνουν πάντα — συμφορὰ
τους —
ἐκεῖνοι πού τὰ θέν ὅλα δικά τους».

μόνο ἀκολουθοῦσε στὶς πορεῖες, ἄλ-
λὰ και τὸν ἀνεγνώριζε ἀνάμεσα σὲ ὅ-
λους τοὺς ἄνδρες τοῦ συντάγματός του.

Βλέπετε λοιπόν ὅτι ὁ καημένος
ὁ σπουργίτης εἶναι μᾶλλον παρε-
ξηγημένος. Βέβαια μᾶς κάνει ζη-
μιές, ἀλλὰ μᾶς τὶς ξεπληρώνει μὲ
τὸ παραπάνω. Και ἐπὶ πλέον ἔχει
και μερικὰ προτερήματα πού δὲν
ἔξέρω ἀν τὰ ἔχουν ἄλλα πουλιά, τὰ
ὁποῖα ὅμως, δυστυχῶς, λείπουν ἀπὸ
μερικὸς ἄνθρώπους, πού θέλουν νὰ
λέγωνται πολιτισμένοι.

ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ Πάσχα τῆς Κρηνιῶς

ΤΟ ΣΠΥΡΑΚΙ πού εἶχε βγάλει στὴν ἀμασχάλη
ἡ μοναχοκόρη τῆς Ἀντρίκαινας, ἡ μικρὴ κατσαρο-
μάλλα μελαχροινούλα Κρηνιώ, μεγάλωσε ξαφνικά,
ἔγινε ἕνας σκληρὸς ὄγκος ἴσαμε μιὰ ἐλιά.

Πονοῦσε τὸ παιδί πολὺ, τὸ βασάνιζε και πυρετός.
"Ἡ δύστυχη ἡ μανούλα του δὲν ἤξερε τί νὰ τοῦ κάνῃ.
«Βάλ' του καταπλάσματα», τῆς εἶπε ἡ συνφάδα τῆς.
«Ἐξόρκισέ το μὲ τὸν ἀπήγανο» κάποια γειτόνισσα.
«ῤάντιξέ το συχνὰ μὲ γλυκάδι», ἕνας γέρος γνωστός
τῆς, πού ἦταν ἄλλοτε κουρέας κ' ἔλεγε πὼς κάτι
ἔχει ἀπὸ σπυριά. Τὰ 'κανε ὅλα αὐτὰ, και μάλιστα
ἀπὸ τὶς πρώτες ἡμέρες, ἀλλὰ τοῦ κάκων.

Πήγαινε νὰ τρελλαθῇ ἀπὸ τὴ στενοχώρια τῆς ἡ
γυναῖκα. Σὰ νὰ μὴν ἐφθάναν ἡ φτώχεια κ' ἡ ὁρφά-
νια τῆς, ἔτυχε τώρα και τοῦτο, χρονιὰρες μέρες.
Και νὰ εἶναι ἀναγκασμένη ν' ἀφήνῃ μόνο τὸ παιδί
γιὰ νὰ μὴ χάνῃ τὸ μεροκάματο, και νὰ μὴν ἔχῃ τὰ
μέσα νὰ φωνάξῃ ἕνα γιατρό, νὰ μὴ μπορῇ νὰ τοῦ
πάρῃ κάτι καλὸ γιὰ φαί.

"Απὸ τὴ Μεγάλῃ Δευτέρα δὲν εἶχε ἀγγίξει τὰ
ὄσπρια και τὰ λάχανα πού τοῦ 'δινι.

"Ἦτανε Μεγάλῃ Πέμπτῃ ὅταν, ὅστερα ἀπὸ πο-
λὸν δισταγμούς, χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ Προέδρου,
πού τοῦ χρωστοῦσε τὰ πάντα, γιατί ἐκεῖνος, ἅμα
χῆρεψε και βρέθηκε στοὺς πέντε δρόμους, τὴ διώρισε
καθαρίστρια στὸ "Ἰδρυμα και ἐξασφάλισε τὸ ψωμί
τους.

Τὴ δέχθηκε μὲ τὸ γλυκὸ χαμόγελό του πού και
μόνον αὐτὸ ἔκανε καλὸ σ' ὅποιον βρισκότανε στὴν
ἀνάγκη νὰ ζητήσῃ τὴ βοήθειά του.

— Τὸ παιδί, κύριε Πρόεδρε, ὑποφέρει πολὺ ἀπὸ
ἕνα κακὸ σπυρί. Δὲν ἔξέρω τί νὰ τοῦ κάνω. Μήπως...

Δὲν τὴν ἀφῆσε νὰ προχωρήσῃ. "Αφοῦ τῆς ἔκανε
μερικὲς ἐρωτήσεις, σκέφθηκε λίγο και ὅστερα τῆς
εἶπε:

— Μπορεῖς νὰ τὸ πᾶς στὸ Νοσοκομεῖο ἡ πρέπει
νὰ στείλουμε φορεῖο;

— Πῶς, πῶς. Δὲ θὰ δυσκολευτῇ νὰ περπατήσῃ.

— Δὲν πρόκειται νὰ περπατήσῃ. Θὰ σοῦ δώσω τὸ
ἀμάξι μου, τώρα, νὰ σᾶς πάῃ. "Ἐχεις τελειώσει τὴ
δουλειά σου;

— Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

— Λοιπόν: κατέβα κάτω, ἔμπα στὸ αὐτοκίνητο και
πηγαίνετε στὸ σπίτι νὰ πάρετε τὸ παιδί και νὰ πᾶτε
στὸ Νοσοκομεῖο. Θὰ δώσω ἀμέσως ἐντολή στὸν
ὁδηγό, θὰ τηλεφωνήσω κι ἀπάνω νὰ ἐτοιμάσουν
κρεβάτι και νὰ κάνουν ὅ,τι πρέπει.

"Ἡ Ἀντρίκαινα ἤθελε πολλὰ νὰ πῇ, μὰ τὴν ἔπνιγαν
οἱ λυγμοί. "Ἐσκυψε και φίλησε τὸ χέρι τοῦ εὐεργέτη
τῆς κ' ἔφυγε τρεχάτη.

ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ τῆς Λαμπρῆς εἶχε γίνῃ σχεδὸν
ἐντελῶς καλὰ ἡ Κρηνιώ. "Ὅστερα ἀπὸ τὴν ἐπέμβασι
τοῦ χειρουργοῦ ἔπεσε ὁ πυρετός, τὸ προσωπάκι τῆς

ξαναβρῆκε τὸ χεῶμα του, ἡ ὁρεξί τῆς ἀνοῖξε. "Ἐπινε
πέντ' ἔξι φλυτζάνια γάλα τῆς ἡμέρα, κι ἂς ἔλεγε
στὶς νοσοκόμες ἡ μητέρα του πὼς εἶναι ἁμαρτία,
Μεγάλῃ Ἑβδομάδα. «Ὅχι τὰ εἰσερχόμενα, ἀλλὰ τὰ
ἐξερχόμενα», τῆς εἶπε ἡ μιά, «ἀσθενὴς και ὁδοιπόρος
ἁμαρτίαν οὐκ ἔχει», ἡ ἄλλη.

ἮΤΑΝ ἀπομεσήμερο ὅταν τὸ μεγάλο θάλαμο τοῦ
Νοσοκομεῖου, ὅπου ἐνοσηλεύονταν ἕξι ἄρρωστα παιδιά,
φώτισε ἡ παρουσία τοῦ Προέδρου. Μπήκε γελαστός,
εἶπε «Χριστὸς Ἀνέστη», και προχώρησε πρὸς τὸ
κρεβάτι τῆς Κρηνιῶς ἔχοντας πλάι του τὴν προῖ-
σταμένη. "Ἐσκυψε ἀπάνω ἀπὸ τὸ ἀνασηκωμένο στὰ
μαξιλάρια παιδί, και χαϊδεύοντας τὰ σγουρά του μαλ-

Σχεδ. ΗΛ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ

λάκια τὸ ρώτησε πὼς αἰσθάνεται και τοῦ εὐχήθηκε
περαστικά. "Ἐπειτα, παίρνοντας ἀπὸ τὰ χέρια μιᾶς
Ἀδελφῆς ἕνα πακέτο ἀπὸ κείνα ποῦχε φέρει μαζί του,
τὸ δώσε στὴν Κρηνιώ μὲ τὴν εὐχή «και τοῦ χρόνου».
"Ἡ Ἀντρίκαινα, πού στεκότανε παρὰμερὰ, τὸν κοι-
τοῦσε στὰ μάτια θαμνομένα, σὰν θεό. Μήτε ἕνα
«εὐχαριστῶ» δὲ μπόρεσε νὰ πῇ ἀπὸ τὴ συγκίνησή της.

Σὰν ὁρμηγεμένο τὸ παιδί, ἄπλωσε τὰ χεράκια
του κ' ἔπιασε σφιχτὰ τοὺς ὤμους του.

Οἱ ἄλλοι ἄρρωστοι κ' οἱ νοσοκόμες παρακολου-
θοῦσαν σιωπηλὰ τὴ συγκινητικὴ σκηνή. Κι ὅταν ὁ
Πρόεδρος ἔκανε μιὰ στροφή κι ἄρχισε νὰ μοιράζῃ
δεξιὰ κ' ἀριστερὰ τὰ δῶρα του, ἀκούστηκαν φωνές,
ἄλλες ζωηρὲς κ' ἄλλες ἀδύνατες, πού ὅμως ὅλες τους
ἔβγαζαν ἀπὸ τὰ φυλλοκάρδια, κ' ἦταν σὰν ὕμνος
και σὰν εὐλογία, κ' ἦταν ἐκδήλωσι ἑνὸς ἀφθαστου
ὁμαδικοῦ ἐνθουσιασμοῦ:

— Νὰ μᾶς ζήσῃ ὁ Πρόεδρος!

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΟΣΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ

(Μνήμη αὐτῆς 1 Ἀπριλίου)

Τὰ παλιὰ χρόνια, τότε πού ἦταν αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου ὁ Πορφυρογέννητος Κωνσταντῖνος, ἐκεῖ στοῦ Ἰορδάνη τις ἀκροποταμιές, ζοῦσε ἕνας ἱερομόναχος πολλὰ πιστός καὶ ἐνάρετος πού ἄκουγε σ' ὄνομα Ζωσιμᾶς. Ἡ φήμη τῆς ἀγιωσύνης του εἶχε φθάσει ὡς πέρα, στὰ ἀσκηταριά, τις σπηλιές καὶ τις καλύβες τῆς ἁβατῆς ἐρήμου τῆς Θηβαΐδας καὶ τῆς Νιτρίας, ὅπου χιλιάδες μοναχοὶ ἔκαναν τὴν θεοφιλέστατην ἀσκησί τους. Πολλοὶ πατέρες ἀπὸ τὰ τριγύρω μοναστήρια πῆγαιναν συχνὰ ν' ἀκούσουνε λόγους κατανυκτικούς γιὰ τὴν ψυχωφελή του.

Κάποια νύχτα, πού τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως εἶχαν μανιάσει, ὁ γέροντας ἀποκαμωμένος ἀπ' τὴν πολὺν προσευχὴν τοῦ ξαφνικὰ ἐγειρε ἐλαφρὰ τὸ λευκὸ τοῦ τὸ κεφάλι, γιὰ νὰ κοιμηθῇ, στὸ ξυλοκρέββατό του. Ὁ ὕπνος δὲν εἶχε βαρύνει πολὺ τὰ βλέφαρά του. Βρισκότανε μεταξὺ ὕπνου καὶ ξύπνιου. Ἐγρήγορε τὴν ἰδέαν τὴν κατάστασι αὐτῆς οἱ μοναχοί. Ἐνῶ μετὰ τὴν ἀναπνοή του καὶ τοὺς κτύπους τῆς καρδιάς του συντονίζονταν ἡ νοερὴ προσευχὴ του, ἄγγελος Κυρίου φανερώνεται μπροστά του καὶ λέγει : «Πάτερ Ζωσιμᾶ, μεγάλη εἶναι ἡ ἀρετὴ σου. Ἄμην σὺ εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ εἰς τὸ μοναστήριον, ὅπου εἶναι ἐκεῖ πλησίον, θὰ ἰδῇς ἄλλους, μεγαλότερους εἰς τὴν ἀρετὴν ἀπὸ σένα».

Σηκώθηκε παρעוθὺς ὁ γέροντας καὶ ὑπῆγεν στὸ μοναστήριον καὶ ἔβαλε μετάνοιαν καὶ ἀπόμεινε ἐκεῖ. Παλαιὰ παράδοσι τηροῦντες οἱ ἀδελφοὶ τῆς μονῆς, τὴν Καθαρὴν Δευτέρα πῆγαιναν στὴν ἐρημο, χωρία καθενας, κ' ἔμεναν ἐκεῖ μέχρι τῶν Βατῶν. Ἐβγῆκε λοιπὸν ὁ γέροντας στὴν ἐρημο μαζί με πολλοὺς μοναχοὺς, πού σὲ λίγο χωρίσθηκαν ἀπ' αὐτόν, ἀφήνοντάς του κατὰμονο νὰ ἀσκητέψῃ. Καὶ εἶδε ξαφνικὰ κάτι ὡς ἄνθρωπο, ὅπου τοῦ ἐφάνη νὰ μοιάζῃ μετ' ἀνθρώπινον κορμί. Φάντασμα δαιμονικὸ νόμισε πὼς εἶναι, καὶ παρעוθὺς ἔκαμε τὸ σταυρὸ του. «Ὡσπου νὰ συνέλθῃ,

διακρίνει ἕνα ἀνθρώπινον φάσμα μετ' αὐτὸ κορμί, μετ' ἀσπρα ἀχτένιστα μαλλιά. «Ὡς τὸ εἶδεν ὁ γέροντας, ἐχάρη σφόδρα πὼς εὐρήκεν ἐκεῖνον ὅπου ἐζητοῦσε καὶ παρעוθὺς τὸν κινήγησε καταπόδιν του. Βλέποντας ἡ σκιά ὅτι τρέχει νὰ τὴν φθάσῃ ὁ Ζωσιμᾶς, πιότερο πηλαλοῦσε γιὰ ν' ἀπομακρυνθῇ».

Σὲ λίγο τὴν ἐφθασε, σήμωσε καὶ μετὰ δακρυσμένα μάτια ἄρχισε νὰ λέει στὴν ἀγνωστὴ παρουσίαν : «Διατί, ἀδελφέ, μετ' ἐφύγεις τὸν ἁμαρτωλὸ; Γιατί δὲν στέκεσαι νὰ με εὐλογήσῃς; Στάσου διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ὅτι εἰμαι πολλὰ γέροντας καὶ δὲν δύναμαι νὰ σὲ ἀκολουθήσω στὴν μακρινὴ σου πορεία». «Συγχώρησόν μοι, πάτερ Ζωσιμᾶ. Δὲν δύναμαι νὰ σταθῶ, νὰ με ἰδῇς, ὅτι εἰμαι γυναίκα. Πλὴν ἐὰν ἐπιμένης νὰ σταθῶ, ρίψε ἕνα ράσον νὰ τὸ βάλω καὶ τότε νὰ με ἰδῇς, νὰ με δώσῃς τὴν εὐχὴν σου».

Μόλις ἀκούσε ὁ Ζωσιμᾶς νὰ λέγῃ τ' ὄνομά του, χωρὶς ποτὲ νὰ τὸν ἔχη καταδῇ αὐτὴ ἡ ἀγνωστὴ, ἐθαύμασε τὸ προορατικὸν τῆς χάρισμα καὶ τῆς εἰπε μετὰ ταπεινώσεως. «Ἄγία τοῦ Θεοῦ, τὸ χάρισμά σου φαίνεται ἀνώτερον ἀπὸ τὸ ἰδικόν μου, ὅτι εἶσαι προορατικὴ καὶ ξεύρεις τὸ ὄνομά μου καὶ πὼς εἰμαι ἱερεὺς. Διὰ τοῦτο, παρακαλῶ σε, εὐλόγησόν με». Λέγοντας αὐτὰ τῆς ρίχνει τὸ τριμμένο ἐξώρασός του καὶ πέφτει στὰ γόνατα διὰ μετάνοιαν. Γονατίζει κ' ἐκείνη, κ' ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐστέκονταν ἔτσι καὶ οἱ δύο, λέγοντας ὁ ἕνας στὸν ἄλλον. «Εὐλόγησόν με, δοῦλε τοῦ Θεοῦ».

Μετὰ ἀπὸ πολλὴν ὥρα, ἀφοῦ ἐσηκώθηκαν, τοῦ λέει ἡ ἀγνωστὴ «Πάτερ Ζωσιμᾶ, ἐσὺ πρέπει νὰ με εὐλογήσῃς, ὅτι εἶσαι ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὕψιστου, ὅτι πολλὰς φορές ἐστάθης εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ παρεκάλεσες τὸν Κύριον διὰ ἁλλων ἁμαρτίας».

Σηκώνει τὰ μάτια τοῦ ὁ γέροντας καὶ βλέπει τὴν γυναίκα μετὰ πῆχυν ψηλὰ ἀπὸ τὴ γῆ. Τότε πιά ἔβαλε μετὰ τὸ νοῦ του ὅτι εἶναι φάντασμα δαιμονικὸ καὶ καμώνεται πὼς προ-

σεύχεται. Γι' αὐτὸ τῆς εἶπε : «Σ' ἐξορκίζω, πές μοι πὼς βρέθηκες ἐσὺ, μιὰ γυναίκα, στὴν ἀφιλόξενη ἐρημο; Πόθεν εἶσαι; Πὼς ἀσκητεύεις;»

Ὅταν τὸ θηλυκὸ αὐτὸ πουλὶ τῆς ἐρήμου εἶδε σταγόνες δακρύων νὰ κυλᾶνε ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ λευκοῦ πρεσβύτερου καὶ ἄκουσε τὰ λόγια του, ἀπάντησε : «Ἐντρέπομαι νὰ διηγηθῶ τὰ ἔργα μου, ὅτι αἰσχύνην εἶναι γεμάτα. Πλὴν νὰ τὰ ἐξομολογηθῶ θέλω πρὸς τὴν ἀγιωσύνην σου. Ἐγὼ, τίμιε γέροντας, γεννήθηκα στὴν γῆ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἔζησα ἐκεῖ χρόνους δέκα καὶ δύο, ὅποτε ἐκπατρίστηκα γιὰ νὰ βρῶ τὴν τύχη μου στὴν Ἀλεξάνδρεια. Ἐκεῖ εἶναι πού ἐσμιξα μετὰ πολλὰς καὶ ποικίλας συντροφιάς, ὅπου στὸ τέλος ἐξεστράτισα. Πῆρα τὴν εὐκολὴν κατηφόρα. Ταλαιπωρήθηκα, κυλίστηκα στὸ βοῦρκο σὰν τοὺς χοίρους, χωρὶς ντροπὴ καὶ συναίσθησι. Ἐγίνα ἕνα ἡθικὸν κουρέλι. Σπαταλοῦσα ἀναίσχυντα τὴν δροσιὰ τῶν νεανικῶν μου χρόνων.

Μίαν ἡμέραν βγῆκα στὸ περιγιάλι καὶ εἶδα κόσμον πολὺ, πού ἔμπαινε σ' ἕνα μεγάλο καράβι. Ρωτῶ κάποιον ἐκεῖ νὰ μάθω ποῦ πηγαίνει ὁλος αὐτὸς ὁ ντουινὰς καὶ μοῦ λένε : «στὴν ἁγία Πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ πηγαίνοντες γιατί πλησιάζει ἡ μέρα τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ».

Εἶπα τότε σ' ἕνα λωστρόμο : «Μὲ παίρνετε κ' ἐμένα;» «Ἐχεις τὰ ναῦλα;» μ' ἐρωτᾷ. «Ὁχι, ὅμως ἔχω τὸ κορμί μου, γιὰ νὰ θραφῶ καὶ νὰ ὑπάγω ἕως τὰ Ἱεροσόλυμα χωρὶς πληρωμῇ». «Τότε μπορεῖς, μοῦ ἀπαντᾷ, νὰ ἔλθῃς μαζί μας καλοδεχούμενη θάσαι». Τρέχω παρעוθὺς στὸ καράβι καὶ βλέποντας μιὰ συντροφιά δέκα παλληκαριῶν, πού ἦσαν ναυκληροί, λέω τοὺς μετὰ : «Πάρτε καὶ ἐμένα μαζί σας καὶ δὲν θὰ χάσετε...». Μετὰ πῆραν πρόθυμα, καὶ ὅσες ἁμαρτίες ἔκανα, καλύτερα νὰ τις ξεχάσω. Πλὴν αὐτὸ μόνον θαυμάζω, πὼς δὲν ἄνοιξε ἡ θάλασσα τὰ σπλάχνα τῆς νὰ μᾶς καταπιῇ ὅλους! Ἀμμή ἔτυχε ὁ Θεὸς

νὰ καρτερῇ τὴν ἀληθινὴν μου μετάνοιαν καὶ τὴν ἐπιστροφή μου. Ὡσὰν ἐβγῆκα ἀπὸ τὸ πλεούμενον, συνέχισα τὴν ἴδια ζωὴ. Ἐτσι πέρασαν κάμποσες μέρες. Ἐημερώνοντας τοῦ Σταυροῦ βλέπω ἄπειρο πλῆθος ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἱερουσαλὴμ νὰ πηγαίνει μετὰ κατάνυξι στὸν πανῆρο ναὸ τῆς Ἀναστάσεως, κτισμένον ἀπὸ τὴν ἁγία Ἑλένη ὅτε εὗρε τὸν τίμιον Σταυρὸ. Περιέρχεται ἀκράτητῃ μ' ἔπιασε. Ἀκολουθῶντας κ' ἐγὼ, περισσότερο ὁμῶς γιὰ νὰ βλέπω τὰ λεβεντόκορμα παλληκάρια, πού πηγαίνανε νὰ προσευχηθῶν. Ἐτσι ἐφθασα καθυστερημένη μέχρι τὸν πυλῶνα τοῦ Παναγίου Τάφου. Ὅλοι μῆταν στὴν ἐκκλησίαν. Ἐγὼ μόνον ἔμεινα στὸν αὐλόγυρο, ζῶν ἀναίσθητο. Μετὰ ἀπὸ πολλοὺς δισταγμούς, παίρνω τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ μέσω γιὰ νὰ χαζέψω τὸ ἀνθρώπινο καὶ τὰ στολίδια τῆς ἐκκλησιᾶς. Καθὼς ὁμῶς σήκωσα τὸ πόδι νὰ δρασκελίσω τὸ κατώφλι, μιὰ δύναμις ἀκατανίκητῃ μ' ἐσπρωχνε πρὸς τὰ ἔξω. Τρεῖς τέσσερες φορές προσπάθησα νὰ διαβῶ τὴν πύλην, πλὴν ματαίως. Κάποια ἀλλόκοτη ταραχὴ ἄρχισε νὰ με συγκλονίζῃ. Ἐλεγχῶ καὶ τύψεις συνειδήσεως ἐνοιωθᾷ. Ἐκάθισα σὲ μιὰ πέτρα καὶ ἄρχισα νὰ κλαίω καὶ νὰ σκέπτομαι ποῖα ἦταν ἡ πρώτη μου ζωὴ καὶ ποῖα ἡ κατοπινὴ. Ουμνήθηκα τοὺς δικούς μου, τὰ φαρμάκια πού τοὺς εἶχα ποτίσει, τις ντροπὲς πού τοὺς φόρτωσα. Συνέχισα νὰ κλαίω καὶ νὰ στενάζω. Ἐμείνα στὴ θέσιν αὐτὴ ὥρες ἀτέλειωτες. Ἡ ἐκκλησία ἀπόλυσε, κ' ἐγὼ καθόμουν ἐπάνω στὴν κρῦα πέτρα. Βυθισμένη ὅπως ἦμουνα στὴν πικρὴ συλλογὴ, εἶδα μιὰν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς ὁδηγήτριας. Ἐνοίωσα χαρὰ καὶ λύπη. Χαρὰ γιὰ τὴν λύτρωσιν πού θὰ μοῦ χάριζε, λύπη γιὰ τις πολλὰς μου ἁμαρτίες. Τότε βγῆκα ἀπὸ τὴν ψυχὴν μου τοῦτα τὰ λόγια τῆς ἱκεσίας : «Ἀειπάρεθνε, γνωρίζω ὅτι δὲν εἰμαι ἀξία νὰ βλέπω τὴν ἁγίαν σου εἰκόνα. Πλὴν ἐπειδὴ ἔγινεν ὁ Θεὸς ἄνθρωπος διὰ νὰ καλέσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, βοήθησόν με νὰ ἔμβω εἰς τὴν ἐκκλησίαν, νὰ ἰδῶ τὸ ἅγιον Εὐλόν, ὅπου ἐσταυρώθῃ ὁ Υἱός σου διὰ νὰ σώσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Καὶ ἐὰν καταξιωθῶ καὶ τὸν ἰδῶ, ὑπόσχομαι νὰ σοῦ ἀφοσιωθῶ καὶ ὅπου με ὀδηγήσῃς νὰ ὑπάγω». Αὐτὰ εἶπα στὴν κυρία τῶν Ἀγγέλων μετὰ ἐμπιστοσύνην μικροῦ παιδιοῦ. Ἐπειτα προχώρησα

πρὸς τὸ ναὸ. Καὶ ὡς τοῦ θαύματος! καμμιὰ δύναμις δὲν στάθηκε ἐναντὶ νὰ με ἐμποδίσῃ νὰ εἰσελθῶ «εἰς τὰς πύλας τοῦ Κυρίου». Ἐφθασα ὡς στὰ ἐνδότερα. Ἀλλὰ τί νὰ ἰδῶ; Πάνω σὲ ψηλὸ θρόνον ἦταν «τὸ θανατηφόρο τραῦμα», ὁ σωτήριος Σταυρὸς θronιασμένος. Χιλιάδες Χριστιανῶν προσκυνοῦσαν «τὸ πανσεβάσμιο ξύλον». Πέφτω στὰ γόνατα καὶ μετὰ μάτια θολὰ ψιθυρίζω : «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σταύρωσον τὰ πάθη μου καὶ σῶσον με τῇ δυνάμει σου». Ἀφοῦ σηκώθηκα ἐνοίωσα ξαλαφρωμένη. Τὰ λείπια τῆς ἁμαρτίας πού μοῦ τύφλωναν τὰ μάτια, ἄρχισαν νὰ πέφτουν. Ἀμέσως προσέτρεξα στὸ μέρος ὅπου ἦταν ζωγραφισμένη ἡ Ὁδηγήτρια καὶ μετὰ γοερῇ φωνῇ τῆς φώναξα, λὲς καὶ μιλοῦσα στὴν ἴδια μου τὴ μάνα : «Ἐσὺ, Παρθένε, πού δὲν καταφρόνησες ἐμὲ τὴν ἁμαρτωλὴν, δεῖξέ μοι καὶ τὴν στρατὴν τῆς σωτηρίας. Καθοδήγησέ με καὶ σῶσε με». Πρὶν ἀποσώσω τὰ λόγια μου ἄκουσα φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ λέγουσαν : «Ἄν διαβῇς τὸν Ἰορδάνην, θὰ βρῇς τὴν ἀνάπαυσίν σου». Πῆρα ἀμέσως τὸ μακρὸν τὸ δρόμο γιὰ τὴν ἐρημο κλαίοντα καὶ προσευχόμενη. Πρόσαργα ἐφθασα στὴν ἐκκλησίαν τοῦ Προδρόμου. Ἐμετάλαβα, ἔφαγα λίγο ψωμί καὶ ἤπια νερὸ τοῦ Ἰορδάνη. Ἐπειτα πιά ἔμεινα ἐδῶ, ὅπου με βλέπετε...»

Ὅταν ἀπόσωσε ἡ ὁσία, τὴν ῥώτησε συγκινημένος ὁ πατὴρ Ζωσιμᾶς. «Πόσους χρόνους ἔχεις, ἁγία μητέρα, στὴν αὐχμηρὴν ἐρημο;» Λέγει τοῦ ἡ Μαρία. «Τεσσαράκοντα χρόνους». «Καὶ πόθεν εὗρισκες τὴν τροφὴν σου;». «Αὐτόμην ψωμὶα εἶχα σὰν ἐφθασα. Καὶ τόσο ξεράθησαν, πού ἐμοιάζαν μετὰ πέτρες. Πέρασα στὴν ἀρχὴ μ' ἐκεῖνα, κ' ἔπειτα μετὰ κουκιά καὶ μετὰ μερικὰς ἐλιές, ὅπου μοῦ ἔφεραν κάποιοι βοσκοί. Ἐτρώγα καὶ χόρτα ἄγρια».

«Ἀπάντησε καὶ σ' αὐτὴν τὴν ἀπορία, ξαναεῖπε ὁ ἱερομόναχος. Ὑπέστης τοὺς πειρασμοὺς τοῦ Σατανᾶ, σὰν τὸ Χριστὸ στὴν ἐρημο;». «Φρίττω καὶ νὰ θυμηθῶ τὸ τί ὑπέμεινα γιὰ τὸν ἐξαγνισμό μου. Ἐπτά καὶ δέκα χρόνια ὁ πονηρὸς δαίμονας ζητοῦσε ν' ἀρπάξῃ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα μου μετὰ ἐκείνους τὸν τρόπο. Ἀλλοτε μοῦ ἔταξε πλῆθος ἡδονῶν καὶ ἄλλοτε με χτυποῦσε ἀλύπητα. Πάλαιφα μαζί του, μάλιστα, μὰ στὸ τέλος ἐνίκησα μετὰ τὴν συνεργίαν τοῦ Πνεύματος. Ἀδόξα τῷ Θεῷ τῷ εὐεργετήσαντί με».

Πατέρα, τώρα ἦλθε ἡ ὥρα νὰ μοῦ κἀνῃς κ' ἐσὺ μιὰ μεγάλη χάρι : Δώσε μοι ἐγγύησιν καὶ κύρωσιν τῆς ἀφέσεως μαζί μετὰ τὴν εὐχὴν σου. Κι ἂν νομίζῃς ὅτι ὁ φιλεὺς τλαχνος Θεὸς μ' ἐσυγχώρησε, φέρε μοι τὴν ἁγία καὶ Μ. Πέμπτῃ τὴν θεῖαν μετὰδοσιν νὰ κοινωνήσω τῆς αἰώνιας ζωῆς «εἰς ἁφῆσιν ἁμαρτιῶν, καὶ σωτηρίαν». Παρακαλῶ σε ἀκόμη μὴν ἀνακοινώσῃς σὲ κανένα τὴν ὑπαρξίν μου». Ὁ Ζωσιμᾶς ὑπεσχέθη νὰ ἐκἀνοποιήσῃ τις θεάρεστες ἐπιθυμίας τῆς, χαίρετῃς εὐλογώντας τὴν κ' ἐφυγε γιὰ τὴν σκηνὴν του. Μετὰ ἀνυπομονήσῃα περίμενε νὰ φθάσῃ ἡ Μ. Πέμπτῃ. Ἐπιτέλους ἡ ποθητὴ ἡμέρα ἀνέτειλε. Ἀφῆνισθηκε προτοῦ χαράξῃ. Ἐτοιμάσθηκε, πῆρε τὰ ἱερὰ σκεύη τυλιγμένα σὲ καθαρό λινό, λίγες ξηρὲς τροφὰς καὶ ξεκίνησε. Ὅλη τὴν ἡμέρα ἐβάδιζε κάτω ἀπὸ καυτὸν ἥλιο. Ἐφθασε τὴν ἴδια ὥρα πού ἕνας ἄλλος μυστικὸς δεῖπνος εἶχε ἀρχίσῃ ἔξω ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, γιὰ νὰ μὴν τελειώσῃ ποτέ. Ἐβαλε μπροστὰ τὴν λειτουργία. Ἡ ὥρα περνοῦσε, εἰπώθηκαν τὰ ἱερὰ λόγια, ψάλλθηκαν οἱ ὕμνοι. Στὸ «μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε» δάκρυα θόλωσαν τὰ μάτια, δυνατοὶ χτύποι ταραξάνε καὶ τις δύο καρδιές. «Μεταλαμβάνει ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Μαρία, εἰς ἁφῆσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον». Αἰσθήματα ἀγαλλιάσεως πλημμύρισαν τὴν ψυχὴ τῆς ὁσίας. Δὲν πέρασε πολλὴ ὥρα ἀπὸ τὴν ἁγία κοινωνία τῆς, καὶ ὥσπου νὰ καταλύσῃ ὁ λειτουργὸς τὸ περὶ σῆμα τοῦ ἁγίου ποτηρίου, ἡ Μαρία, πούχε καθίσει σ' ἕνα πέτρινον σκαλοτάτι, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Λυγμοὶ ἔπιασαν τὸν γέροντα. Κ' ἡ πίστις τοῦ γιὰ τὴν ἀγιότητα τῆς Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἐθέριε σὰν εἶδε νὰ ξεπροβάλλῃ ἕνα μικρὸ λεοντάρι ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ἐρήμου, νὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ γλείφῃ τὰ πόδια τῆς. Πόσες ἄραγε φορές νᾶχε ἐκείνη μιλήσῃ μαζί του χαίδοντάς τὴν χρυσομέταξιν χαίτην του; Ὁ Ζωσιμᾶς ἔγνεψε στὸ λεοντάρι, πού ἐσκουζε δακρυσμένο, νὰ σκάψῃ μετὰ νύχια τοῦ γιὰ νὰ θάψουν τὸ ἱερὸ σκήνωμα. Κ' ἐκεῖνο ὑποτάχθηκε. Ἀφοῦ διάβασε τὴ νεκρώσιμην ἀκολουθία ὁ γέροντας, ἀπέθεσε στὸ νεοσκαμμένο λάκκον τὸ τίμιον σῶμα, σκεπάζοντάς το στοργικὰ μετὰ τὸ ράσο του.

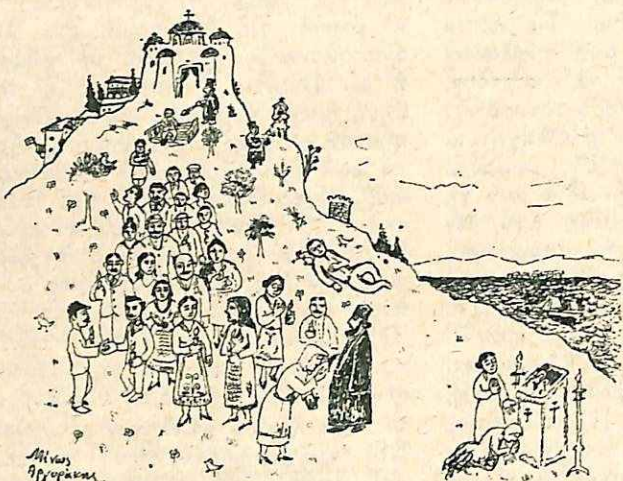
Αὐτὸ εἶναι τὸ μακάριο τέλος μιᾶς ἁμαρτωλῆς πού γνώρισε τὸν ἀληθινὸν αὐτὸ τῆς καὶ μετάνοιωσε.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Τη Μεγάλη Σαρακοστή ο Θανάσης και η οικογένειά του πήγαιναν τακτικά στους Χαιρετισμούς της Παναγίας.

Τη νύχτα της Μεγάλης Παρασκευής οι παπάδες και οι ψαλτάδες έψαλαν τον Έπιτάφιο Θρήνο. Στριμωγμένος σε μιάν άκρη του δρόμου ο Χασάν, άκουγε τη γλυκειά μελωδία «Αί γενεαί πάσαι».

Ξημέρωσε το Μεγάλο Σάββατο. Τα μεσάνυχτα

Σχεδ. ΜΙΝΟΥ ΑΡΓΥΡΑΚΗ

γλυκά σήμαινε το σήμαντρο, κι όλοι ξεκίνησαν να πάνε στην έκκλησιά με την λαμπάδα στο χέρι.

Ύστερα από κάμποση ώρα βγαίνει ο παπάς χρυσοστολισμένος με το Εύαγγέλιο στα χέρια. Έξαφνα, λέει με ψαλμωδία: «Δεύτε λάβετε φώς!», κι όλοι άνάβουν τις λαμπάδες, από το φώς του παπά. Διαβάζει το Εύαγγέλιο κι έπειτα άρχίζει να ψέλνει το «Χριστός Άνέστη».

Όλοι με μεγάλο ένθουσιασμό, με μεγάλη χαρά φώναζαν:

— «Χριστός Άνέστη, αδέρφια!»

— «Άληθώς Άνέστη!»

— «Ζή και βασιλεύει».

Όταν τελείωσε ή Άνάστασι, κι έίπε ο παπάς από την Όραία Πύλη την ώραία εύχή, άμέτρητα μικρά φώτα σκορπίστηκαν παντού. Οί χωρικοί πήγαιναν στα σπίτια τους το Άγιο Φώς, που είχαν άνάψει από τη λαμπάδα του παπά. Όλες οι ράχες γέμισαν από φώτα, που φεγγοβολούσαν εδώ κι εκεί μέσα στο σκοτάδι της νύχτας.

Άπό κάθε σπιτάκι, από κάθε καλύβα τα καρυφύλια κι οι άσημοπιστόλες βροντούσαν. Τα πρόβατα βέλαζαν, οι σκύλοι γαύγιζαν, τ' άλογα χρεμέτιζαν. Όλη ή μεγάλη εκείνη έκτασι άντηχούσε από φωνές και θόρυβο.

Όλοι γύριζαν στα σπίτια τους με πρόσωπο χαρούμενο. Όλους τους περίμενε έτοιμο τραπέζι μ' όλα τα καλά. Μες τη μέση περίμεναν τα κόκκινα αυγά, ή μαγερίτσα που άχνιζε και μοσχομύριζε, οι λαμπριάτικες κουλούρες στολισμένες με κόκκινα αυγά, το φρέσκο τυρί, τα πορτοκάλια.

Στο τραπέζι ο Θανάσης είχε καλεσμένο και τον Χασάν.

— «Άχ! πώς ήθελα να ήταν άπόψε και ο αδερφός μου εδώ!» έίπε ο Θανάσης μ' άναστεναγμό.

— «Έχεις και αδερφό;» ρώτησε ο Χασάν.

— «Ναί! Είναι καπετάνιος σε καράβι και τον περιμένουμε από στιγμή σε στιγμή».

Δέν πέρασαν πολλά λεπτά της ώρας και άκούονται χτυπήματα στην αulόπορτα.

— «Τό χτύπημα του αδερφού μου», λέει ο Θανάσης με συγκίνηση: «τό γνωρίζω», και τρέχει ν' άνοίξη την πόρτα.

Έκείνος ήταν. Τα δυο αδέρφια σφιχταγκαλιάστηκαν με το «Χριστός Άνέστη».

Ο Χασάν μόλις αντίκρυσε τον καπετάνιο, τον γνώρισε. Η καρδιά του χτύπησε δυνατά.

Διασταυρώνονται τα μάτια τους. Κοιτάζονται χωρίς να μπορούν λέξι να προφέρουν από τη συγκίνηση.

— «Χασάν! — Πέτρο!», ήταν τα μόνα λόγια που ανταλλάξανε.

Σάν έφαγαν, πήρε ο καπετάν Πέτρος το ποτήρι με το κρασί στο χέρι και χαιρέτησε: «Χριστός Άνέστη. Καλώς σάς βρήκα. Καλή πατρίδα, Χασάν».

Ο Χασάν έκαμε μιάν κίνηση με το κεφάλι του και το χέρι του, σά να έλεγε:

— «Τί να πάω να κάνω εκεί;»

— «Μά δε θέλεις να γυρίσης στον τόπο σου; Άπό την πρώτη στιγμή ήσουν ελεύθερος εδώ», του λέει ο Πέτρος.

— «Στην πατρίδα μου, μ' όλα τα πλούτη μου, ήμουν μονάχος κι έρημος», έίπε ο Χασάν. «Δέν είχα κανένα να μ' άγαπά: ούτε εγώ άγαπούσα κανέναν. Ήμουν ένας τύραννος που έκανα όλους γύρω μου να υποφέρουν. Όλοι με φοβόνταν και με μισούσαν. Τί να πάω να κάνω εκεί; Κανένας δέν με περιμένει. Ένω εδώ... Ά! εδώ... είναι τόσο άλλοιότικα όλα!... Ήμουν άγριος και ή καλωσύνη σας με ήμέρωσε. Ήξερα να μισώ και σεις με μάθατε να άγαπά: τα γλυκά λόγια σας άπάλυναν την ψυχή μου. Μαζί σας θα μείνω. Στον τόπο μου θα 'μαι ξένος. Δέν μπορώ πια να ζήσω εκεί. Έδώ είναι ή πατρίδα μου».

Ο Πέτρος τον άγκαλιάζει:

— «Θά μείνης μαζί μας. Είσαι αδερφός μας από σήμερα».

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλά είναι τα θύματα, κυρίως μεταξύ των παιδιών, τα όποια από άγνοια του σοβαρωτάτου κινδύνου περιεργάζονται εγκαταλελειμμένα πολεμοφόδια (χειροβομβίδες, νάρκες κ.λ.π.). Γι' αυτό τονίζουμε και πάλιν ότι δέν πρέπει να περιεργάζονται τέτοια άντικείμενα, ούτε ν' άφήνουν άλλους να τα πλησιάζουν, αλλά μόλις τ' άντικρύζουν να είδοποιούν άμέσως την πλησιεστέραν άστυνομικήν ή στρατιωτικήν Αρχήν.

ΑΛΕΞ. ΛΟΪΖΟΥ

Αρχιτέκτονας - Τεχν. Συμβούλου Ε.Ε.Σ.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΣΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΪΤΑ

Είχα την εutυχία να σταλώ και εκπροσωπήσω τον κ. Πρόεδρον και τον Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν έπειτα από τους σεισμούς που έπληξαν μιάν από τις σπουδαιότερες πόλεις της Βοσνίας στην Νοτιοσλαβία.

Είναι γνωστόν ότι ο Ε.Ε.Σ. προσέφερε για τους σεισμούς της Μπάνια Λούκα τρόφιμα και δύο λυόμενα οικήματα και ότι μαζί με άλλα τυπικά καθήκοντα έπρεπε να δώσω τις οδηγίες συναρμολογήσεως των δύο αυτών σπιτιών στους τοπικούς μηχανικούς.

Με μία βαθιά ριζωμένη αντίληψη ότι πρέπει να γνωρίζωμε και να παρακολουθούμε το τι γίνεται στα γειτονικά μας Κράτη, έπωφελήθην της επισκέψεως αυτής για να ιδώ με το μάτι του Τεχνικού τι γίνεται στον τομέα αυτόν στην Νοτιοσλαβία. Έτσι βρήκα την ευκαιρία να μελετήσω τις ζημιές της Μπάνια Λούκα, να έλθω σ' επαφή με τις Αρχές και τους Μηχανικούς της, να περιέλθω μαζί τους την πόλι και να ιδώ τα έτοιμόρροπα κτίρια, να συγκρίνω και να επαληθεύσω τα μέτρα που κ' έμεις ανάλογα λαμβάνουμε στις σεισμικές περιοχές μας.

Όσο έμεινε από την πρώτη ήμέρα της επισκέψεως της Β. Α. κατηραλώθη σε επισκόπησι του Κέντρου της Πόλεως. Με την πρώτη έντύπωσι σημειώνει κανείς το δυσάρεστο γεγονός ότι πολλά σχετικώς νεόδμητα και μεγάλα οικοδομήματα, παρά την άπατηλήν εμφάνισι περιωρισμένων σχετικώς ζημιών, φέρουν το σήμα του καταδικασμένου, παρά των ειδικών συνεργείων εξέτασεως, σε κατεδάφισι.

*

Ένα κτίριο που κατεδαφίσθηκε την ήμέρα που βρέθηκα στην Β. Α. ήταν το παλιό Γυμνάσιο της Πόλεως. Έκτίσθη προ 75 ετών και οι υπερήλικες της πόλεως είχαν μαθητεύσει σ' αυτό. Υπήρχε κάποιος συναισθηματισμός γι' αυτή την κατεδάφισι, που οι Αρχές της πόλεως θέλησαν να το κάνουν σαν μιάν τελετή. Όρισαν την ώρα και μαζεύτηκαν όλοι οι παλαίμαχοι κατά την στιγμή της εκρήξεως της τοποθετημένης ύπονομεύσεως. Πολλοί

δέν συνεκράτησαν τα δάκρυα όταν είδαν το παλιό αγαπημένο σχολείο, που στέγαζε 1.100 μαθητές, να εξαφανίζεται και να γίνεται ένας σωρός συντρίμια.

Μέσα στην κεντρική Λεωφόρο της Β. Α., την «Λεωφόρο του στρατάρχου Τίτο», ήτο και μιάν τεραστία και μεγάλου μήκους πολυκατοικία με το όνομα «Τιτανικός»

Φόρτωσις τμημάτων των λυομένων σπιτιών.

(από το κακής μοίρας υπερωκεάνειο που βυθίστηκε στο παρθενικό ταξίδι του το 1912). Και αυτό άδειο, με χαινόντα τα κουφώματα, άνέμενε σκυθρωπά την κατεδάφισι.

Γενικά διάφοροι σωροί στην πόλι, σε χώρους που άλλοτε κατελαμβάνοντο από περήφανα και ώραία οικοδομήματα, μαρτυρούν ότι αυτών είχε περάσει ή σειρά και είχαν ήδη ύπονομευθή και κατεδαφισθή.

Βαγόνια σιδηροδρόμων παλιά, άχρηστα λεωφορεία, σκηνές κλπ., αποτελούν το σύνθηες θέαμα στον περιπατητή, της ύπαρχούσης καταστάσεως, για να αντιμετώπισουν το πρόβλημα της στέγης μέσα στην καρδιά του χειμώνα, σ' αυτή την περιοχή που της έτυχε μιάν τέτοια θεομηνία.

Η Μπάνια Λούκα, που σημαίνει «Τόπος Θερμών Λουτρών», όπως ήτο επί Ρωμαϊκής εποχής, παρουσιάζθηκε σαν μιάν ζωντανή πόλις με πλατείες λεωφόρους, με πανύψηλα δένδρα που εκδηλώνουν το περασμένο μεγαλείο της Αύστρουγγαρίας του Φραγκίσκου - Ιωσήφ,

στην αυτοκρατορία του όποιου άνηκε.

Μιάν ζωντανία τονισμένη από χιλιάδες νέους, τους σπουδαστάς των νυκτερινών Σχολών με την κίνησι και τις φωνές των, συνετέλει στο να δώση την έντύπωσι αυτή. Η Μ. Α. είναι τόπος πολλών Άνωτέρων Σχολών, Ύπομηχανικών, Οικονομικών Έπιστημών κ. ά., που μαζί με τις νεοϊδρυθείσες διάφορες βιομηχανίες είχαν συντελέσει να αύξηθ ή πληθυσμός της σε 50.000 κατοίκους, από τους όποιους οι 5.000 είναι σπουδασταί. Μετά τους τελευταίους σεισμούς, αυτός ο πληθυσμός ήλαττώθη στους 35.000, καθόσον πολλοί που φοβήθηκαν, μετώκησαν σε συγγενείς και σε γειτονικές περιοχές.

Ένα από τα δωρηθέντα υπό του Ε.Ε.Σ. λυόμενα σπίτια.

Καθώς περιφέρεται κανείς στην πόλι, κανόν έντύπωσι σε ελευθέρους χώρους τα πολλά μικρά ονμουλικά βαγόνια που σε πολλαπλάς σειράς είναι στοιχημένα. Έκτελούν τώρα τον προορισμό των προσωρινών ένδιατημάτων των σεισμοπαθών. Ζούν, μέσα σε πολύ περιωρισμένο χώρο, όλόκληρες οικογένειες. Είναι δώρα του Άγγλικού Ε.Σ., ως και του Όλλανδικού.

Ο Πρόεδρος του Τοπικού Ε.Σ. έφάνη έξαιρετικά εύχαριστημένος για τα δικά μας δώρα των δύο λυομένων σπιτιών. Ήσαν τα μεγαλύτερα όλων των άποσταλμένων και γι' αυτό τα προώρισαν να τα χρησιμοποιήσουν ως Ίατρεία.

ΑΠΟ ΤΗΝ

Βοήθεια εις ένδεεις
Help to the needy

Ε.Σ.Ν. 8ου Δημ. Σχολ. Καλαμαριάς Θεσ/νίκης
Juniors of 8th Elem. School Kalamaria Salonica

Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχ. Καλαμαριάς Θεσ/νίκης
Juniors of 2nd Elem. School Kalamaria Salonica

Ε.Σ.Ν. 9ου Δημ. Σχολ. Δράμας
Juniors of 9th Elem. School Drama

Ε.Σ.Ν. 12ου Δημ. Σχολ. Δράμας
Juniors of 12th Elem. School Drama

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Έδεσσας
Juniors of 3rd Elem. School Edessa

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαυροθαλάσσης Βισαλτίας
Juniors of El. School Mavrothalassa Serrai

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Άσβεστοχωρίου Θεσ/νίκης
Juniors of Elem. School Asvestochori Salonica

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νεοχωρούδας Θεσ/νίκης
Juniors of Elem. School Neochorouda Salonica

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Χωρυγίου Παιονίας
Juniors of Elem. School Chorygio Serrai

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νικισσιανής Καβάλας
Juniors of Elem. School Nikissiane Kavala

ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχ. Χρυσουπόλεως Καβάλας
Juniors of 1st Elem. School Chrissoupolis Kavala

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γερακωνός Παιονίας
Juniors of Elem. School Geracon Paeonia

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. Δράμας
Juniors of 6th Elem. School Drama

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πηγαδίων Δράμας
Juniors of Elem. School Pegadia Drama

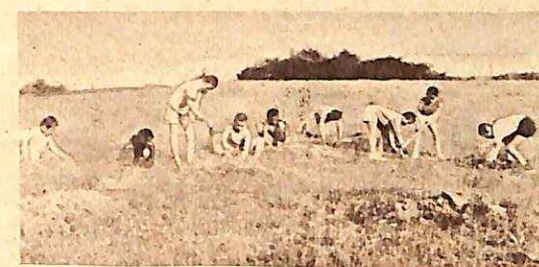
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νισηλίου Βεροίας
Juniors of Elem. School Nesselio Veroia

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Αγ. Μαρίνης Βεροίας
Juniors of Elem. School Aghia Marina Veroia

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κορμιστής Φυλλίδος Σερρών
Juniors of Elem. School Kormista Serrai

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Τριλόφου Πιερίας
Juniors of Elem. School Trilofos Pieria

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σφενδαμίου Πιερίας
Juniors of Elem. School Sfendami Pieria

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σιδηρονέρου Κ. Νευροκοπίου
Juniors of Elem. School Sideroneri Macedonia

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κερασέας Κοζάνης
Juniors of Elem. School Kerassea Kozane

ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Βοήθεια εις Κοινότητα και σχολεία.
Health in the Home

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχ. Χιονάδων Όρεστιάδος
Juniors of Elem. School Chionades Orestias

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νεοχωρίου Γρεβενών
Juniors of Elem. School Neochorio Grevena

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχ. Κρανέας Άλμωπίας
Juniors of Elem. School Kranea Almopia

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καστανοφύτου Νεστορίου
Juniors of Elem. School Kastanofyto Kastoria

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχ. Ρόκκας Άρτης
Juniors of Elem. School Rokka Arta

ΚΙΝΗΣΙΣ - ΔΡΑΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Η ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΑΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.
ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

Στιγμιότυπον από την τελετήν της επιδόσεως των Διπλωμάτων. Είς την πρώτην σειράν ο Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Β. Δερδεμέζης (δεξιὰ), οἱ Μ. Εὐεργέται τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἀθ. Δρακόπουλος καὶ κ. Μαίρη Γ. Ράλλη (ἀριστερά).

Τὴν 16 παρελθόντος, παρισταμένων τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμου, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Δερδεμέζη, τῆς Διευθ. Δημοσίας Ὑγιεινῆς Ὑπουργείου Κοινων. Ὑπηρεσιῶν κ. Μ. Βιολάκη, τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλου, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ πολλῶν Συνεργατῶν τοῦ Ε.Ε.Σ., Εὐεργετῶν του, μελῶν τῆς Διοικήσεως τὸ Νοσοκομεῖον Ἐπιτροπῆς, διδασκάντων Καθηγητῶν, Διευθυντῶν Κλινικῶν, ἀντιπροσώπων Ἀδελφῶν ὅλων τῶν Σχολῶν καὶ εκπροσώπων τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας ἐγένετο εἰς τὴν Δρακοπούλειον πτέρυγα τῆς Σχολῆς ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τιμητικῶν διακρίσεων εἰς βραβευμένους Ἀδελφὰς καὶ διπλωμάτων εἰς Ἀδελφὰς ἐξελθούσας τῆς Σχολῆς Διπλωματούχους τῆς τάξεως 1967 - 70 α'.

Κατὰ τὴν τελετὴν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὅστις εἶπε μεταξύ τῶν ἄλλων τὰ ἑξῆς :

«Ἐκατομύρια μέλη τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἶναι ἀπόστολοι μιᾶς ἰδέας μεγάλης, τῆς ἰδέας ΔΙΑ ΤΟΥ

γίαις τῆς ἐκκλησίας προπαγανδίζει διὰ τὴν εἰρήνην. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν πρέπει νὰ τὸ ἔχη ὑπ' ὄψιν του.

Ὅταν 260 ἑκατομύρια στόματα μέσα εἰς ὀλόκληρον τὴν οἰκουμένην ὁμιλοῦν περὶ τῆς εἰρήνης, δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ δημιουργοῦν ὁπαδούς οἱ ὅποιοι πιστεύουν εἰς τὸ ὑπέρτατον αὐτὸν ἀγαθόν. Σεῖς ἔχετε αὐτὸν τὸν σκοπὸν, ὅχι διότι μόνον ἐσεῖς δύνασθε νὰ ἐπιτύχετε τὴν Εἰρήνην. Δύνασθε νὰ πραγματοποιήτε τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἄνευ τοῦ ὁποῦ ἡ Εἰρήνη εἶναι ἀνέφικτος. Ὁ ἀνθρωπισμὸς προϋποθέτει ἡθικούς ἀνθρώπους. Ἀνθρώπους πιστεύοντας εἰς τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι σέβονται τὴν ἀξιοπρέπειάν των καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν ἄλλων. Τὰ τονίζω δὲ αὐτά, διότι σήμερα αἱ κοινωνίαι ὅλαι, εἰς τὰς Δυτικὰς χώρας κυρίως, κατολισθαίνουν πρὸς ἓνα βάραθρον ἀνηθικότητος, ἀθειας, ἀναρχισμοῦ καὶ μηδενισμοῦ. Πρέπει, λοιπόν, ὅλοι μας νὰ ἐργασθῶμεν ἐναντίον αὐτῆς τῆς κατολισθήσεως τῆς νεολαίας. Καὶ ἰδιαίτερος οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται καὶ οἱ Ἐρυθροσταυρίται ὅλου τοῦ κόσμου. Δὲν ἀρκεῖ νὰ διδάσκωμεν. Πρέπει νὰ δίδωμεν παράδειγμα διὰ τῆς διαγωγῆς μας, δι' ὅλων τῶν μέσων ποὺ μᾶς ἐπιτρέπει ἡ μόρφωσις, τὴν ὁποίαν σᾶς ἐδώσαμεν ἐδῶ.

Ἐλπίζω ὅτι θὰ συνεχίσετε τὸ ὑπέροχον ἔργον τῶν Ἀδελφῶν, ἔρ-

Ὅμιλεῖ ὁ δνις Γεωρ. Κοτσάλου

ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

γον τὸ ὅποιον πλέον ἔχει καταλάβει σελίδας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Πατρίδος μας καὶ τὸ ὅποιον τιμᾶται ὑπ' ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας σας θὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ὁ Ε.Σ. ἐργάζονται διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Ἦδη ὁ σύνδεσμος τῶν Διπλωματούχων Ἀδελφῶν δι' ἐνὸς ὥραίου περιοδικοῦ σᾶς κατατοπίζει. Νὰ μὴ παραλείψετε τὴν ἐπαφὴν αὐτὴν με τὸν Σύνδεσμον, τοῦ ὁποῦ ἀπὸ τώρα ἀποτελεῖτε μέλη. Αὐτὲς τῆς συμβουλῆς εἶχα νὰ σᾶς δώσω. Θέλω ἀπὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ νὰ συγχαρῶ τὴν Διευθύνουσαν Ἀδελφὴν, τὴν Δίδα Χρόνη, τοὺς πολυτίμους συνεργάτας μας, τοὺς καθηγητὰς οἱ ὅποιοι σᾶς ἐδίδαξαν, τὰς διδασκούσας Ἀδελφὰς καὶ τὰς βοηθοὺς, αἱ ὁποῖαι προσέφεραν πολυτιμότητα τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν προπαρασκευήν σας».

«Εὐχομαι, κατέληξεν ὁ κύριος Γεωργακόπουλος, νὰ εἶναι ὁ Θεὸς μαζί σας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου σας».

Ἀκολούθως ὁμίλησεν ἡ Διευθύντρια τῆς Σχολῆς Δνις Εὐθ. Χρό-

νη καὶ ἐκ μέρους τῶν ἀποφοιτῶν ἡ Δνις Γεωρ. Κοτσάλου.

Ἀπενεμήθησαν Ἐπαθλα :

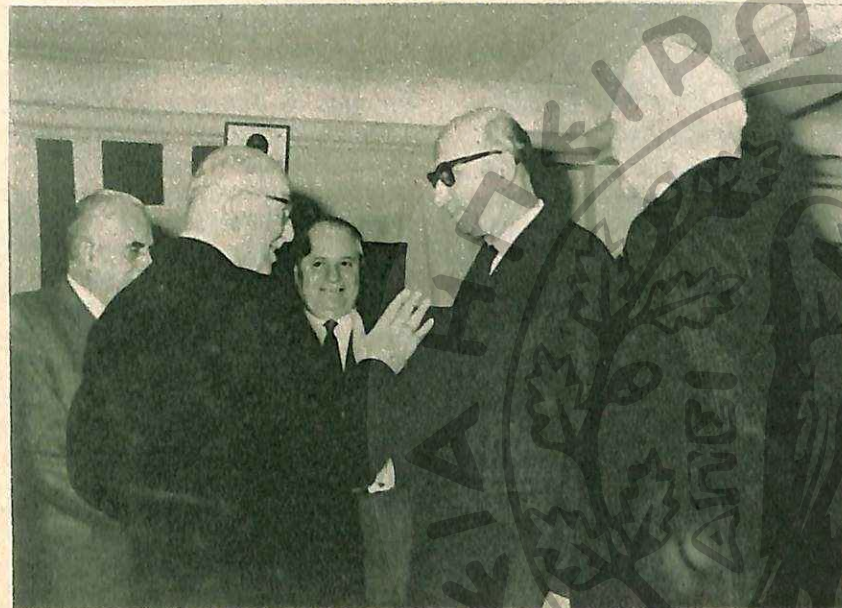
Ἐπαθλον εἰς μνήμην τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Σαπάντα.

Βασιλοπούλειον Ἐπαθλον εἰς τὴν Μάρθαν Χασάπη.

Δρακοπούλειον Ἐπαθλον εἰς τὰς Γεωργ. Κοτσάλου, Παρασκ. Μπλέτσου, Ἀρχόντω Ρουπέλακου. καὶ Σοφίαν Μωυσίδου.

Πτυχία ἔλαβον αἱ κάτωθι Ἀδελφαί : Μαρ. Ἀναστασιάδου, Εὐαγ. Ἀσημένιου, Παρ. Ἀποστολοπούλου, Ἐλισ. Βαλάση, Ἀναστ. Γαϊτανίδου, Μαρ. Γαβαλά, Εὐγ. Γκίκα, Ἀγγ. Ζαπάντη, Βασ. Ζώη, Σοφία Καραγεωργίου, Φρειδ. Κορδώνη, Γεωρ. Κοτσάλου, Ἀθαν. Κουτούκη, Ἐλευθ. Λιακοπούλου, Εὐαγ. Μαζαράκη, Μαρ. Μουδάτσου, Παρ. Μπλέτσου, Ἀγάπη Μπουκουβάλα, Σοφία Μωυσίδου, Ἀνθούλα Πάντα, Ἀρετὴ Παυλοπούλου, Ἐλευθ. Παυλοπούλου, Τριάς Πουπάκη, Ἀρχ. Ρουπέλα, Ἐλένη Σεγκούνα, Καλ. Τσαντήλα, Παναγ. Ὑφαντῆ, Μαρ. Χαμακιώτου, Μάρθα Χασάπη, Ἐλ. Χαμαλίδου.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος συνομιλεῖ με ἀνωτέρους Ἐκπαιδευτικούς. Δεξιὰ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Π. Γεωργούντζος.

Τὴν 12/3/70, 6, μ.μ. ἐγένοντο εἰς τὴν Αἴθουσαν Τελετῶν Ε.Ε.Σ. τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐτησίως Ἐκθέσεως Λευκωμάτων Σχολ. Ἀλληλογρα-

φίας Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν μετὰ συναδέλφων τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν μαθητῶν Σχολείων τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ἡ Πρόεδρος καὶ Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Ε.Σ., ὁ Πρόεδρος καὶ Μέλη τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν., οἱ κ.κ. Γεν. Ἐπιθεωρητὰς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιθεωρητὰς Δημοτικῶν Σχολείων Ἀθηνῶν - Πειραιῶς, Δ/νται καὶ Ὑπεύθυνοι διὰ τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. Γυμνασίων, Δημοτικῶν Σχολείων Ἀθηνῶν - Πειραιῶς, ἀνώτατα στελέχη τῆς Διοικήσεως τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ Ἐρυθροσταυρίτισσαι μαθήτριαι Σχολείων Ἀθηνῶν.

Κατ' αὐτὴν ὁμίλησεν ἐν ἀρχῇ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ. Νεότητος κ. Π. Γεωργούντζος εἰπὼν τὰ ἀκόλουθα :

«Σεβαστὲ Κύριε Πρόεδρε, Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Ἐχομεν ἐνώπιόν μας μερικὰ ἀπὸ τὰ λευκώματα, τὰ ὁποῖα παρεσκευάσαν οἱ Ἐρυθροσταυρίται μαθηταὶ τῶν σχολείων μας διὰ νὰ ἀνταλλάξωμεν με λευκώματα μαθητῶν ἑνῶν Χωρῶν ἢ νὰ σταλοῦν εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως. Ἡ ἐργασία αὕτη τῶν σχολείων μας μαζί με τὴν σχολικὴν ἀλληλογραφίαν ἐπὶ ἐθνικοῦ καὶ διεθνικοῦ ἐπιπέδου ἐξυπηρετεῖ τὸν τομέα τῆς ἀλληλογνωριμίας, κατανόησεως καὶ φιλίας μεταξύ τῶν νέων διαφόρων ἐθνῶν. Ἐλπίζομεν ὅτι οὕτω θὰ διευκολυνθῇ τὸ κλίμα διὰ τὴν εἰρηνικὴν διαβίωσιν εἰς παγκόσμιον κλίμακα τῆς αὐριανῆς γενεᾶς.

Ἡ προσπάθεια εἰς τὸν τομέα τοῦτον δὲν εἶναι ἡ μόνη ποὺ καταβάλλουν οἱ συνεργάται μας ἐκπαιδευτικοὶ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν μαθητῶν των. Εἶναι γνωστὸν πόσον εὐρεῖα εἶναι ἡ συμμετοχὴ τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν μαθητῶν μας εἰς ἔργα ἀλληλοβοηθείας, ὑποστηρίξεως τῶν ἀδυνάτων, συμβολῆς εἰς ἔργα ἐθνικά καὶ κοινωνικά τοῦ τοπικοῦ των περιβάλλοντος, εἰς ἔργα ἀλληλεγγύης καὶ γενικῶς εἰς ἐκδηλώσεις χριστιανικῆς ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπον, πρὸς πάντα ἄνθρωπον καὶ ἰδιαίτερος πρὸς τὸν ἔχοντα ἀνάγκην ἐνισχύσεως ἐκ μέρους τῶν συνανθρώπων του. Ἀξιόλογος εἶναι ἐπίσης ἡ καταβαλλομένη προσπάθεια ὑπὸ τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν μας πρὸς ὑγιεινὴν διαβίωσιν των, πρὸς βελτίωσιν τῶν ὑγιεινῶν συνθηκῶν τοῦ περιβάλλοντός των καὶ τῆς Κοινῆς

τητός των καθώς και πρὸς διδασκαλίαν καὶ παροχὴν πρώτων βοηθειῶν ἐκ τῶν συνηθεστέρων ἀτυχημάτων.

Αἱ χιλιάδες τῶν ἐτησίων ἐκθέσεων περὶ τῆς ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως ὧν σχεδὸν τῶν σχολείων τῆς Χώρας μας μαρτυροῦν μὲ πόσῃ προθυμίᾳ καὶ ἐνεργητικότητι ἡμῖς ἑκατομύριον καὶ πλέον μαθητῶν καλλιεργεῖ τὰ ἰδανικά τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Οἱ Ἕλληνες ἐκπαιδευτικοὶ ἀσχοῦν οὕτω, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Ε.Ε.Σ., ὡς ἔργον τῆς ἐξωσχολικῆς τῶν δράσεως τὸ ὑψηλὸν καθήκον τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀγωγῆς τοῦ Ἕλληρος πολίτου κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον

πρωθυπουργὸς τῆς Χώρας καὶ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας, οὗ ἡ στοργὴ πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικούς λειτουργοὺς καὶ ἡ ἐκτίμησις πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἐξεδηλώθησαν ἔργῳ, ἀποτελοῦν ἐν ἐπὶ πλέον ἔνθουςμα πρὸς ἔντασιν τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐρυθροσταυρικοῦ μας ἔργου.

Κύριε Πρόεδρε, προσπαθοῦμεν νὰ διαπαιδαγωγήσωμεν Ἕλληνίδα νεότητα σεβομένη καὶ ἀγαπῶσαν τὸν ἄνθρωπον. Τοῦτο στοιχεῖ πρὸς τὰ ἰδανικά τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ συγχρόνως εἶναι σύμφωνον καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς πνευματικῆς μας παραδόσεως καὶ τῆς Ὁρθοδόξου θρησκείας τῶν πατέρων μας. Ὁ ἀνθρωπισμὸς αὐτὸς

μεθ' οὗ συνεχίζουν τὸ ὑπὲρ τοῦ Ε.Ε.Σ. ἔργον τῶν δημιουργήσαντες ἤδη ὠραίαν παράδοσιν, ἡ ὁποία τιμᾷ τὴν Χώραν μας καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡγήθη δέ, ὡς εἴμεθα πρωτοπόροι εἰς τὸν τομέα αὐτόν, νὰ εἴμεθα πρωτοπόροι καὶ εἰς πᾶν ὠραῖον καὶ ὑψηλόν. Τέλος συνέστησε εἰς τοὺς νεαροὺς μαθητὰς νὰ μὴ παρασύρονται ἀπὸ τὰ συνήματα τῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ νὰ μείνουν σταθερῶς πιστοὶ εἰς τὰς Ἑλληνο-χριστιανικὰς παραδόσεις.

*

Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἀπὸ τὴν Ἐκθεσιν ὑπῆρξεν ἄκρως ἱκανοποιητικὴ. Πλεῖστα ἔργα ζωγραφικῆς, χειροτεχνίας, διακοσμητικῆς κλπ. εἶναι δείγματα ἐμφύτου καλαισθησίας, εὐρηματικῆς πνεύματος καὶ τεχνικῆς προόδου (ὀφειλομένης, βεβαίως, εἰς τὴν ἱκανότητα τὴν παιδαγωγικὴν μέθοδον καὶ τὴν ἄοκνον προσπάθειαν τῶν κ.κ. Καθηγητῶν), ἔχουν δὲ τὴν σφραγίδα τῆς ἐλληνικότητος. Τὰ παιδιὰ μας, ὅπως μαρτυροῦν τὰ πονήματά των, μένουν ἀνεπηρέαστα ἀπὸ τὰς ξένας ἐπανάστατικὰς τάσεις καὶ προσπαθοῦν νὰ συνεχίσουν τὴν ὠραίαν παράδοσιν, ὅπως μᾶς τὴν ἐκληροδότησαν ἡ κλασσικὴ, ἡ βυζαντινὴ καὶ ἡ λαϊκὴ μας τέχνη.

*

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΜΙΧ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν 30 Μαρτίου, ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν ἐτίμησε, μὲ εἰδικὴν ἑορταστικὴν ἐκδήλωσιν, τὸν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τοῦ Δικηγόρου κ. Μιχαὴλ Πεσμαζόγλου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως πενήκοντα ἐτῶν ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος. Εἰς τὴν πυκνὴν συγκέντρωσιν, τὴν ὁποίαν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἱερώνυμος καὶ οἱ Ὑπουργοὶ Δικαιοσύνης κ. Κυριακόπουλος, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Πάτρας, καὶ Ἐργασίας κ. Βογιατζῆς, ὁμίλησαν, ἐξάραντες τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν δράσιν τοῦ τιμωμένου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου κ. Φ. Ἀγγελῆς, ὁ Ἐπίτιμος Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Δ. Κιουσόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, καὶ ὁ δικηγόρος κ. Ἀλ. Βαμβέτσος.

Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ., ἐπὶ τῆς Πρωθυπουργίας τοῦ ὁποίου, ὡς

καὶ τοῦ κ. Κιουσόπουλου, ὁ κ. Πεσμαζόγλου διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐτόνισεν ἰδιαίτερος τὴν «παράλληλον δρᾶσιν» τοῦ κ. Πεσμαζόγλου εἰς ἔργα κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἐχαράκτηρισε τὸν κ. Πεσμαζόγλου «τὸ δεξι χέρι» τοῦ πενθεροῦ του ἀειμνήστου Ἰωάννου Ἀθανασάκη, εἰς τὰ ἔργα εὐποιίας, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπρωτοστάτει ὁ μεγάλος ἐκείνος Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. Ὑπενθύμισε δὲ ὁ κ. Πεσμαζόγλου εἶχε τὴν

Ὁ Πρόεδρος κ. Γεωργακόπουλος συγχαίρων τὸν κ. Μ. Πεσμαζόγλου

πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς περιτάψεως τῶν ἀποστρατευθέντων μετὰ τὴν λήξιν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου δικηγόρων καὶ ἐν συνεχείᾳ συστάσιν διὰ τοὺς συναδέλφους του κατὰ τὴν κατοχὴν. Ἐτόνισε τὴν σημαντικὴν συμβολὴν τοῦ κ. Πεσμαζόγλου εἰς τὴν ἰδρύσιν τῶν παιδοπόλων, διὰ τὴν προστασίαν τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀπὸ τὸ ἀσκούμενον ὑπὸ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν παιδομάζωμα, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν ἀπαχθέντων ὑπ' αὐτῶν παιδιῶν. Ὑπεγράμμισε τέλος ὁ κ. Πρόεδρος τὴν καθαρῶς Ἐρυθροσταυρικὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Πεσμαζόγλου, ὁ ὁποῖος ἰδιαίτερος ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῶν διεθνῶν Ἐρυθροσταυρικῶν Ὁργανώσεων ὡς ὁμιλητὴς εἰς τὰ Συνέδρια καὶ θαυρῶς γνώστης τῶν θεμάτων, ὑπῆρξε δὲ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΕΤΟΥΣ 1969 ΕΦΟΡΕΙΑ

Πρόεδρος :
Παν. Γεωργουτζός
Ἀντιπρόεδρος :
Δημ. Τσιροπίνης
Γεν. Γραμματεὺς :
Χριστ. Παπαδόπουλος

ὁ εισηγητὴς εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Στοκχόλμης μερικῶν ἀπὸ τὰς οὐσιωδεστέρας διατάξεις τῶν Συμβάσεων τῆς Γενεύης καὶ τέλος ἐξελέγη προσωπικῶς μεταξὺ τῶν Ἀντιπροσώπων 113 Ἐρυθροσταυρικῶν Συλλόγων μέλος τοῦ ἑξαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Γενεύῃ ἐδρεύοντος «Ἰνστιτούτου Ἐρρίκου Ντυνά». Ὁ κ. Πεσμαζόγλου — εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος — προσέφερε καὶ ἐξακολουθεῖ προσφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας ὡς Νομικὸς Σύμβουλος καὶ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου του καὶ ὡς Ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εἰς τὰ Διεθνῆ Συνέδρια καὶ ὅχι μόνον οὐδέποτε ἐδέχθη νὰ εἰσπράξῃ, ἔστω καὶ τὰς ἀτομικὰς δαπάνας εἰς ἃς ὑποβάλλεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς του, ἀλλὰ κατ' ἐπανάληψιν ἔχει εἰσφέρει εἰς τὸν Ε.Ε.Σ. σημαντικὰ χρηματικὰ ποσά, ἀνακηρυχθεὶς διὰ τοῦτο Ἐδεργέτης αὐτοῦ. «Ὁ κ. Μιχαὴλ Πεσμαζόγλου — κατέληξεν ὁ κ. Πρόεδρος — εἶναι πράγματι παράδειγμα πρὸς μίμῃσιν διὰ τοὺς νεωτέρους».

Ὁ τιμώμενος ἡγαρίστησε τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον διὰ τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην καὶ τοὺς ὁμιλητὰς δι' ὅσα εἶπον περὶ αὐτοῦ καὶ ἀκολούθως ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Δικηγόρος - Νόμος - Ἠθικὴ - Δίκαιον».

*

ΤΟ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΙ- ΣΤΑΜΕΝΟΝ ΤΜΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Τὴν 11 παρελθόντος ἐπισκέφθη τὰ Γραφεῖα ὁ νέος Δήμαρχος Θεσσαλονικῆς, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ μελῶν τῆς Διοικήσεως.

Ὁ κ. Δήμαρχος ἐπέδειξε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἔργον καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἐπισκέφθη τὰς ἐκεῖ ἐγκαταστάσεις του, τὸ τμήμα αἰμοδοσίας κλπ., καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐνίσχυσίν του.

Μαρία Ἀναγνωστοπούλου-Φέρλα
Διευθυντὴς :
Καλλιρρόη Παπαδοπούλου

Γόνιμος ὑπῆρξε καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1969 ἡ δρᾶσις τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος καὶ ἱκανοποιητικὰ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα εἰς τὴν προσπάθειαν ἐξαπλώσεως καὶ ἐμπεδώσεως τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδεωδῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων ὁλοκλήρου τῆς Χώρας, χάρις εἰς τὴν προθυμον συνεργασίαν τῶν Ἑλλήνων Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν πολυτίμων συνεργατῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος καὶ τὴν συμβολὴν τῶν Περιφερειακῶν Ἐπιτροπῶν Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

Τὰ ἐπιτευχθέντα, κατὰ τομεῖς δραστηριότητος, ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἀκολούθως :

Α' ΚΙΝΗΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Τὰ μέλη τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος, μαθηταὶ Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς Χώρας, ἀνῆλθον κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1968-1969 εἰς 497.508, συγκροτήσαντα 32.000, Ἐρυθροσταυρικὰς ομάδας ἀνηκούσας εἰς 8.432 Σχολεῖα Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, 586 Μέσης καὶ 6 Ἐπαγγελματικῆς.

Β' ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

α) Εἰς τὸν τομέα τῆς Ὑγιεινῆς: 18.071 Ὅμαδες ἐμερίμνησαν διὰ τὴν ἀτομικὴν καὶ γενικὴν καθαριότητα τῆς μαθητικῆς κοινότητος, καὶ διὰ τὸν εὐπρεπισμὸν τοῦ σχολ. χώρου καὶ τῆς κοινότητος των. Ἐπίσης ἐβοήθησαν εἰς τὴν καταπολέμῃσιν τῆς ἐλονοσίας.

3.291 Ὅμαδες ἔλαβον μέρος εἰς ἀναδασώσεις, φυτεύσασαι συνολικῶς 431.640 δενδρύλλια.

3.586 Ὅμαδες ἐκαλλιέργησαν σχολ. κήπους.

4.309 Ὅμαδες κατήρτισαν σχολ. Φαρμακεία.

4.875 Ὅμαδες παρηκολούθησαν μαθήματα Πρώτων Βοηθειῶν γενόμενα ὑπὸ ἱατρῶν καὶ Ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἡσκήθησαν εἰς τὴν παροχὴν τοιούτων.

7.095 Ὅμαδες ἐφρόντισαν διὰ τὴν διάδοσιν ὑγιεινῶν συνηθειῶν, ὁργάνωσαν διαλέξεις μὲ θέματα ὑγιεινῆς καὶ ἡσχολήθησαν μὲ τὴν διάδοσιν τῆς αἰμοδοσίας.

β) Εἰς τὸν Τομέα τῆς Ἀλληλοβοηθείας :

7.697 Ὅμαδες παρέσχον βοή-

θειαν εις απόρους και άσθενεις μαθητάς και ένδεη Σχολεία τής υπαίθρου.

3.659 Όμάδες έπεσκέφθησαν Νοσοκομεία και Φιλανθρωπικά Ίδρύματα, έψυχώγησαν τούς νοσηλευόμενους άσθενεις και τροφίμους των και διένειμαν εις αυτούς μικρά δώρα.

120 Όμάδες απέστειλαν δέματα με χρήσιμα είδη εις τούς στρατιώτας των συνόρων.

115 Όμάδες απέστειλαν χαμαί-μηνον και άλλα φαρμακευτικά φυτά εις Νοσοκομεία και Φιλανθρωπικά Ίδρύματα.

172 Όμάδες έλαβον μέρος εις έράνους κοινωφελών οργανώσεων.

γ) Εις τόν τομέα τής αναπτύξεως φιλικών δεσμών μετά των ξένων Έρυθροσταυριτών :

Κατά τόν σχολ. έτος 1968-1969 άντηλλάγησαν μεταξύ των Σχολείων τής Ελλάδος και ξένων χωρών 1.310 Λευκάματα, χειροτεχνήματα, πίνακες ζωγραφικής, κοΰκλες με έθνικās ένδυμασίās και έπιστολαί σχολ. άλληλογραφίās.

Γ' ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ»

Από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1969 έγέγοντο 8 μηνιαία εκδόσεις του περιοδικού «Ελληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος», καθ' ής έξετυπώθησαν συνολικώς 2.231.125 τεύχη.

Έκ του συνόλου των έκτυπωθέντων τευχών διετεθήσαν επί πληρωμή 2.192.475 συνολικής αξίās δραχμών 2.704.161,95.

Τά υπόλοιπα 38.650 τεύχη διετεθήσαν δωρεάν εις διάφορα Φιλανθρωπικά Ίδρύματα τής Χώρας, ώς και εις άκριτικά φυλάκια, μέσφ του Γ.Ε.Σ.

Δ' ΕΚΘΕΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Τήν 12ην Φεβρουαρίου 1969 έγέγοντο εις τήν Αΐθυσαν Τελετών του Μεγάρου Ε.Ε.Σ., παρουσία του Προέδρου Ε.Ε.Σ. κ. Κωνσταντίνου Γεωργακοπούλου, μελών του Κ.Δ. Συμβουλίου Ε.Ε.Σ., τής Έφορείας Ε.Ε.Σ.Νεότητος, Γεν. Έπιθεωρητών Μέσης και Στοιχειώδους Έκπαιδευσεως Έπιθεωρ. Στοιχειώδους Έκπαιδευσεως Αθηνών - Πειραιώς και Έκπαιδευτικών Λειτουργών τά εργαίοντα τής εκθέσεως Λευκωμάτων Σχολικής Αλληλογραφίās σχολ. έτους 1967-1968.

Κατ' αυτήν ώμίλησεν ό Πρόεδρος τής Έφορείας Ε.Ε.Σ. Νεότητος κ. Π. Γεωργούντζος και ό Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, έξάραντες τό επιτελούμενον υπό του Ε.Ε.Σ. Νεότητος έργον και τήν σημασίαν τής ανταλλαγής των Λευκωμάτων Σχολικής Αλληλογραφίās, αποτελούντων μέρος τής γενικωτέρας εκπαιδευτικής δραστηριότητος, διά τήν προαγωγήν τής διεθνούς φιλίās και κατανοήσεως.

Τά εκτεθέντα Λευκάματα έπροξένησαν εις πάντας άρίστην έντύπωσιν, έξετιμήθη δέ μεγάλως ή πλουσία, ώς πάντοτε, συμμετοχή των Σχολείων τής υπαίθρου.

Ε' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ό Ε.Ε.Σ. Νεότητος συμμετέσχε κατά τό σχολ. έτος 1968-1969 εις τήν Διεθνή Έρυθροσταυρικήν Κίνησιν, κατά τρόπον άντάξιον τής επιζήλου θέσεως, τήν όποιαν κατέχει εις τόν τομέα τούτον μεταξύ των Έρυθρών Σταυρών Νεότητος όλου του κόσμου, διά τής αποστολής εις τās διοργανωθείσας Διεθνείς Εκθέσεις υπό των Έρυθρών Σταυρών Νεότητος Αυστρίας, Καναδά, Ιαμαϊκής, Ισημερινού, Μογγολίās, Ούγγαρίās, Νοτίου Κορέας, Πακιστάν και τήν Μόνημον Εκθεσιν Ε.Σ. Νεότητος του έν Γενεύη Συνδέσμου των Έρυθρών Σταυρών εκθεμάτων, χαρακτηριστικών τής δραστηριότητος των Ελλήνων Έρυθροσταυριτών και των φυσικών καλλονών και άρχαιολογικών θησαυρών τής Χώρας.

ΣΤ' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΕΝΤΡΟΝ ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΣ

Ό Ε.Ε.Σ. Νεότητος ανταποκρινόμενος εις πρόσκλησιν του Αυστριακού Ε.Σ. Νεότητος συμμετέσχε εις τό οργανωθέν ύπ' αυτού έν Λανγκελός τής Αυστρίας από 6 μέχρι 25 Ιουλίου 1969 Διεθνές Κέντρον Μελέτης και Φιλίās διά 4μελούς ομάδος Έρυθροσταυριτών μαθητών (2 άρρένων και 2 θηλέων) με άρχηγόν τήν Καθηγήτριαν και Σύμβουλον τής Έφορείας Ε.Ε.Σ. Καν Μαρίαν Αναγνωστοπούλου - Φέρλα.

Η Έλληνική ομάδα έτυχεν έγκαρδίου Φιλοξενίās, διακριθείσα μάλιστα μεταξύ των αντιπροσωπειών των άλλων χωρών κατά τήν συμ-

μετοχήν τής εις τās σχετικās Έρυθροσταυρικās εκδηλώσεις.

Ζ' ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κατά τό έτος 1969 έπεσκέφθησαν τά Γραφεία του Ε.Ε.Σ. Νεότητος και ένημερώθησαν περί τής λειτουργίās και δραστηριότητός του :

α) Η Δίς Λόίς Ντόουλερ, Δ)τρια του Βρετανικού Ε.Σ. Νεότητος, μετά τής συνεργατιδός τής Δίδος Όλιφαντ και

β) Ό Κοσ Μιτσιγιόσι Χάτα Δ)ντής Κοινωνικών Υπηρεσιών του Ιαπωνικού Ε.Σ., μετά του Κου Κατσούμι Ούμεζάκι, στελέχους του Ιαπωνικού Ε.Σ., οίτινες και έξεφράσθησαν κολακευτικώς διά τό συντελούμενον υπό του Ε.Ε.Σ. Νεότητος έργον.

Η' ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΗΜΕΡΑΣ» ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τήν 8ην Μαΐου 1969, «Παγκόσμιον Ημέραν» του Έρυθρού Σταυρού, αφιερωθείσαν επίσης και εις τόν εορτασμόν τής 50ετηρίδος, του Συνδέσμου των Έρυθρών Σταυρών, καθ' ήν προεβλήθη τό σύνθημα «ό Κόσμος έν εξελίξει και ό Έρυθρός Σταυρός», οργανώθησαν εις τά Σχολεία όλοκλήρου τής Χώρας, βάσει οδηγίων του Ε.Ε.Σ. Νεότητος και ειδικών έγκυκλιών των Έπιθεωρητών τής Έκπαιδευσεως, πανηγυρικοί τελεταί, κατά τās όποιās Εκπαιδευτικοί και Έρυθροσταυρίται μαθηταί έξήραν τήν προσωπικότητα και τό έργον του ιδρυτού του Έρυθρού Σταυρού ΕΡΡΙΚΟΥ ΝΤΥΝΑΝ, τās τεραστίās ύπηρεσίας του Παγκοσμίου τούτου Όργανισμού πρός τήν Άνθρωπότητα κατά τήν διαρρεύσαν 50 ετίαν και έξεδήλωσαν διά πράξεων άλληλοβοηθείας, εκτελέσεως έργων κοινής ώφελείας, επιδείξεων παροχής Πρώτων Βοηθειών κλπ. τήν προσήλωσιν των εις τά Έρυθροσταυρικά ιδεώδη.

Θ' ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ

1) Υπό τής οικείας Έπιτροπής άπενεμήθησαν :

α) Τά Βραβεία του προκηρυχθέντος διά τό σχολ. έτος 1968-1969 Διαγωνισμού «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ» δραχμών 5.000 επί τή βάσει των ύποβληθεισών εκθέσεων των Έπιθεωρητών τής Έκπαιδευ-

σεως, εις τās διακριθείσας Έρυθροσταυρικās ομάδας : α) Δημ. Σχολείου Μορφίου Παραμυθίās και β) Δημ. Σχολείου Κερασούλας Καλαμπάκας, ώς και Διπλώματα Τιμητικής Διακρίσεως, ιδιαιτέρας Μνείας και Έπαίνου εις τās Έρυθροσταυρικās ομάδας 237 Σχολείων Αθηνών, Πειραιώς και Έπαρχιών διά τήν ύπ' αυτών σημειωθείσαν Έρυθροσταυρικήν δραστηριότητα κατά τό ως άνω σχολ. έτος.

β) Βραβείον δραχμών 3.900 έξ εισφορών διαφόρων, εις τās Έρυθροσταυρικās ομάδας 13 Σχολείων τής υπαίθρου, διά τήν επιδειχθείσαν ύπ' αυτών κατά τό σχολ. έτος 1968-1969 άξίεπαινον Έρυθροσταυρικήν δραστηριότητα.

2. Υπό τής Έπιτροπής Βραβεύσεως Λευκωμάτων, Σχολ. Αλληλογραφίās σχολ. έτους 1968-1969 άπενεμήθησαν 68 Α', 56 Β' και 23 Γ' βραβεία εις 141 Σχολεία Μέσης και Στοιχειώδους Έκπαιδευσεως Αθηνών, Πειραιώς και Έπαρχιών, διά τά ύπό των Έρυθροσταυρικών ομάδων τούτων φιλοτεχνηθέντα Λευκάματα.

Γ' ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν. ΚΑΙ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η Έφορεία Ε.Ε.Σ. Νεότητος προεκήρυξε μεταξύ των Έρυθροσταυρικών ομάδων των Σχολείων τής Χώρας :

α) Διαγωνισμόν εις μνήμην του άειμνήστου Προέδρου του Ε.Ε.Σ. Νεότητος ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ, επί τή δεκάτη ενάτη έπετειώ του θανάτου αυτού, κατά τό σχολ. έτος 1969-1970, διά Βραβείον Α' δρχ. 3.000 και Β' δρχ. 2.000, τās όποιās προσέφερεν ό Δ)ντής τής Έφημερίδος «ΕΣΤΙΑ» κ. Κύρος Κύρου, διά τās ομάδας Έρυθροσταυριτών αί όποιαί θα αναπτύξουν τήν καλύτεραν Έρυθροσταυρικήν δράσιν και β) Διαγωνισμόν Λευκωμάτων Σχολικής Αλληλογραφίās σχολ. έτους 1969-1970.

ΙΑ' ΜΑΘΗΜ. ΠΡ. ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Κατά τό σχολ. έτος 1968-1969 παρηκολούθησαν μαθήματα Πρώτων Βοηθειών, γενόμενα υπό Ιατρών και Έκπαιδευτικών και ήσκήθησαν εις τήν παροχήν των, 4.875 ομάδας Έρυθροσταυριτών μαθητών των Σχολείων Μέσης και Στοιχειώδους Έκπαιδευσεως τής Χώρας.

ΙΒ' ΕΝΤΥΠΙΑ Ε.Ε.Σ.Ν.

Κατά τό σχολ. έτος 1968-1969

έξετυπώθησαν υπό του Ε.Ε.Σ. Νεότητος και άπεστάλησαν δωρεάν εις τά Σχολεία τής Χώρας 205.000 έντυπα, διά τήν καλλίτεραν όργάνωσιν ομάδων Ε.Σ. Νεότητος και καθοδήγησιν των Έκπαιδευτικών και Έρυθροσταυριτών μαθητών.

ΙΓ' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΑΝΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Οί Έρυθροσταυρίται μαθηταί των Σχολείων όλοκλήρου τής χώρας συνέβαλον με συγκινητικήν προθυμίαν εις τήν επιτυχή διεξαγωγήν του κατά τό έτος 1969 διανεργηθέντος Πανελληνίου Έράνου του Ε.Ε.Σ., διά τής συμμετοχής των εις τās Έρανικās Έπιτροπές.

ΙΔ' ΔΩΡΕΑΙ - ΔΙΑΝΟΜΑΙ

Κατά τό έτος 1969 μάς άπεστάλησαν παρά των Ελλήνων Έρυθροσταυριτών 827 κόλλα με σχολ. υλικόν, παιδικόν ήματισμόν, είδη

ύγιεινής και Πρώτων Βοηθειών, τρόφιμα, παιχνίδια κ.λ.π. συνολικού βάρους 11.100 χιλιογράμμων, διανεμηθέντα εις απόρους μαθητάς Σχολείων ένδεών περιοχών τής Χώρας.

ΙΕ' ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.Ν.

Η Έφορεία του Ε.Ε.Σ. Νεότητος εκφράζει τήν άπόλυτον αυτής ευάρεσκειαν πρός τό Προσωπικόν των Γραφείων Ε.Ε.Σ. Νεότητος, διά τόν έπιδειχθέντα ζήλον και εργατικότητα, έν τή εκπληρώσει των καθηκόντων του και όλως ιδιαιτέρως πρός τήν Διεύθυνσιν αυτού.

Έν Αθήναις τή 26)2)1970

Ό Πρόεδρος τής Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ Ό Γεν. Γραμματέυς τής Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ένας δίσκος ΔΩΡΕΑΝ οās άποκαλύπτει πώς δά μάδετε εύκολα, άνετα, ΣΕ 3 ΜΗΝΕΣ ΜΙΑ ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ

Τό LINGUAPHONE, άντι νά προσπαθή νά οās πείση με τά, άλλωστε άνεξάντλητα, επιχειρήματά του γιά τήν άποτελεσματικότητα του, οās προσφέρει ένα χειροσιστό άποδεικτικό μέσο, άπλό και πρακτικό, γιά νά περσθήτε μόνοι οās Ένα δίσκο, πού οās τόν παρέχομε δωρεάν και χωρίς καμιάν ύποχρέωσί οās.

Ανετα, στο σπίτι οας, θά δήτε πώς θά μάδετε μία ξένη γλώσσα εύκολα, γρήγορα και ότι τό Linguaphone είναι ακριβώς ότι οας χρειάζεται.

Δέν θέλομε νά οας πείσωμε με λόγια, αλλά με γεγονότα. Θέλομε ν' άποφασίσετε οείς έντελώς μόνοι οας.

Συμπληρώστε και στείλτε μας άμεσως σήμερα τό κατωτέρω δελτίο, και, έκτός από τόν δίσκο με τά δειγμάτα μαθημάτων σε 4 γλώσσες και με τό έντυπο κείμενο των μαθημάτων αυτών, θά λάβετε και ένα 26σελίδο εικονογραφημένο τεύχος με κάθε πληροφορία και λεπτομερή άνάλυσιν τής Μεθόδου LINGUAPHONE.

• Τό LINGUAPHONE βοηδεί τούς σπουδαστάς του, διορθώνοντάς τους δωρεάν, τίς προαιρετικές γραπτές άσκήσεις τους.

• Τό LINGUAPHONE είναι ό μόνος παγκόσμιος οργανισμός διδασκαλίās ξένων γλωσσών πού οās παρέχει σειρές δίσκων και βιβλίων γιά 37 γλώσσες!

ΠΑΛΗΡΕΙΣ ΣΕΙΡΕΣ ΔΙΣΚΩΝ 45 ΣΤΡΟΦΩΝ
ΕΙΤΕ ΜΑΓΝΗΤΟΤΑΙΝΙΕΣ ΣΥΝΘΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΣΣΕΤΤΑΣ

Πρός τό ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
Πανεπιστημίου 10· Αθήνας(1134)
Τοίμιο κή 48 - 0 2 0 4 1 κή

Παρακαλώ στείλτε μου δωρεάν και χωρίς καμιάν ύποχρέωσί μου 1) Τόν δίσκο οας με άποσπάσματα μαθημάτων Linguaphone σε 4 γλώσσες, γιά νά σχηματίσω σσφή άντίληψη τής άποτελεσματικότητος του Linguaphone. 2) Τό έντυπο συμπληρωμά του, με τά κείμενα των άποσπασμάτων. 3) Τό άναλυτικό οας Τεύχος. Έσπεκλώ και δρχ. 7,50 γιά έξοδα άποστολής.

ΟΝΟΜΑ (ΕΤΩΝ.....)

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ή άσχολία (ΤΗΛ.....)

ΠΑΛΗΡΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.....

Η ξένη γλώσσα πού με ενδιαφέρει είναι ή.....
Μ' ενδιαφέρει γιά : επαγγελματικές άνάγκες, μόρφωσι, σπουδές, άπιστημονικές μελέτες, ύποτροφία, ταξίδια (ύπογραμμίστε ό,τι οας άφορά).

ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΞΙΖΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Ζιώτα Νίνα
1ου Δημ. Σχ.
Κοζάνης

Αντωνιάδης Γεώργ.
2ου Δημ. Σχ.
Διδυμοτείχου

Μετενζόγλου Στελ.
Δημ. Σχ. Βατολάκ-
κου Γρεβενών

Χονδρογιάννης Κων.
Δημ. Σχ. Χαβαρίου
Αμαλιάδος

Παπαγεωργόπουλος
Β., Δημ. Σχ. Λιβα-
δοχωρίου Σερρών

Τοπάλη Γεωργία
Δημ. Σχ. Κομάρων
Ορεστιάδος

Κιομουρτζής Πολ.
Δημ. Σχ. Κομάρων
Ορεστιάδος

Παλλάνης Χρ.
Δημ. Σχ. Κάρπης
Παιονίας

Κιάκος Ευστ.
Δημ. Σχ. Κάρπης
Παιονίας

Τύμπος Γεώργ.
Δημ. Σχ. Κάρπης
Παιονίας

Έγγος Ιωάννης
Δημ. Σχ. Κάρπης
Παιονίας

Ίντος Δημ.
Δημ. Σχ. Κάρπης
Παιονίας

Παπαδιώτης Άναστ.
Δημ. Σχ. Κρανέας
Πρεβέζης

Νάκας Ευστ.
Δημ. Σχ. Αμμουδιάς
Πρεβέζης

Νταλαγιάννης Άλ.
Δημ. Σχ. Κρανέας
Πρεβέζης

Μπασέλα Έλ.
Δημ. Σχ. Δομολέσ-
σας Παραμυθίας

Καραγιάννης Κων.
2ου Δημ. Σχ. Άμπε-
λώνος Λαρίσης

Γκιουρσάνης Κων.
Δημ. Σχ. Κακοπλε-
ρίου Καλαμπάκας

Μήτσου ή Φλώρος Ε.
Δημ. Σχ. Καλαπο-
δίου Λοκρίδος

Τσιτσιούλης Νικ.
Δημ. Σχ. Έλιās
Γόννων Λαρίσης

Γκαραγκούνης Θεοφ.
Δημ. Σχ. Σ. Σταθ.
Ραψάνης Λαρίσης

Γιώτης Θεοδ.
Δημ. Σχ. Μενιδίου
Αμφιλοχίας

Βαρλάς Παν.
2ου Δημ. Σχ. Άργο-
στολίου Κεφαλληνίας

Δημητρακέλλης Άθ.
Δημ. Σχ. Καλλονής
Λέσβου

Γωνιανάκη Μαρ.
2ου Δημ. Σχ. Κρου-
σώνος Ήρακλειού

Τρουλάκης Έλ.
Δημ. Σχ. Θραψανού
Πεδιάδος Κρήτης

Κελαράκης Κων.
Δημ. Σχ. Θραψανού
Πεδιάδος Κρήτης

Μαστοράκη Αικατ.
Γυμνασίου Θηλέων
Ήραπέτρας

Καναράκης Έμμ.
1ου Δημ. Σχ.
Σητείας Κρήτης

Άδαμοπούλου Αικ.
6ου Δημ. Σχολ.
Καλλιθέας

Ανεύρον χρήματα και αντικείμενα και τα παρέδωσαν εις τούς δικαιούχους

Η ΥΓΕΙΑ

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ

Για να σταματήσουμε αρτηριακή αιμορραγία πρέπει να πιέσουμε εις ένα σημείο της διαδρομής της αρτηρίας, το όποιον βρίσκεται μεταξύ του τραύματος και της καρδιάς, και όπου η αρτηρία βρίσκεται πλησιέστερα προς ένα οστόν, ώστε να υπάρχει στερεό υποστήριγμα.

Σημεία πίεσης.

Τα σημεία εις τα όποια οι μεγάλες αρτηρίες είναι κοντά στα όστα και όπου μπορούμε να πιέσουμε, είναι:

Για την αρτηρία της κεφαλής και του λαιμού.

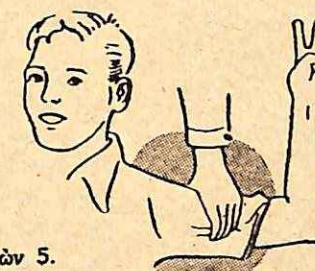
α) Εις τον λαιμό παραπλεύρως της τραχείας (εικ. 1) πιέζοντας επί της σπονδυλικής στήλης.

Πίσω από το έσωτερικό άκρο της κλειδός πιέζοντας επάνω στην πρώτη πλευρά (εικ. 4).

Εικόν 4.

Για την αρτηρία των άνω άκρων, εις το έσωτερι-

Εικόν 5.

κό μέρος του βραχίονος (εικ. 5) και Για την αρτηρία των κάτω άκρων εις την βουβωνική χώρα, πιέζοντας επί των οστών της λεκάνης (εικ. 6).

Εικόν 1.

β) Έμπρός εις το αυτί πιέζοντας επί του κρανίου (εικ. 2).

Εικόν 2.

γ) 2½ περίπου εκατοστά από τη γωνία της σιαγόνας πιέζοντας επί του οστού της σιαγόνας (εικ. 3).

Εικόν 3.

Για την αρτηρία του ώμου.

της αιμορραγίας βρίσκεται χαμηλά στον καρπό του χεριού.

Όταν έχουμε αιμορραγία στο πόδι, ή πίεσις γίνεται στο σημείο που βλέπετε στην εικόνα (αριθ. 6). Όταν πιέζουμε με τα δάκτυλα το αίμοφορο αγγείο παύει να τροφοδοτή το τραύμα με αίμα, διότι εμποδίζουμε το πέρασμα του αίματος. Αυτό συμβαίνει διότι στα σημεία αυτά το αίμοφορο αγγείο βρίσκεται ανάμεσα σε δύο πιέσεις — μια των δακτύλων και μια του οστού, που βρίσκεται από κάτω.

Παρόμοια ενεργούμε και όταν πρόκειται για τραύμα στη βουβωνική χώρα ή στο πόδι. Η πίεσις με τα δάκτυλα δεν σταματάει, βέβαια, την αιμορραγία, την ελαττώνει όμως, και μας δίδεται καιρός να ετοιμάσουμε έναν επίδεσμο και να καλέσουμε γιατρό.

ΓΝΩΜΙΚΑ

* «ΥΓΕΙΑ, μέγιστον αγαθόν τοις ανθρώποις».

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

* MONON εκείνοι που δεν έχουν ύγείαν, ήμπορούν να εσταιμήσουν την άξιαν της.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ

* ΑΠΟ ΤΗΝ εργασίαν άποικείται ή ύγεία, άπό δέ την ύγείαν ή εύχαρίστησις.

ΒΙΡΓΙΛΙΟΣ

* ΟΠΟΙΟΣ πέφτει στο κρεβάτι πεινασμένος, σπρώνεται ύγιης.

ΡΟΥΣ

* «ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ θηλυνομένων και αΐ ψυχαι πολυ άσθενέστεραι γίνονται».

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

* Η ΥΓΕΙΑ άποικείται μόνον με την εργασίαν.

ΠΟΠ

* «Ο ΑΣΩΤΟΣ, ού μοχθηρός το ήθος, άλλ΄ ήλίθιος».

ΑΡΧ. ΡΗΤΟΝ

* ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ της νεότητος, είναι συναλλάγματα επί του γήρατος. πληρωτέα έντόκως.

ΚΑΛΤΟΝ

* ΕΙΝΑΙ ΕΤΗΡΙΟΣ όμ΄ ό έχων, άλλά ό μη ζητών πλούτη.

ΑΡΧ. ΡΗΤΟΝ

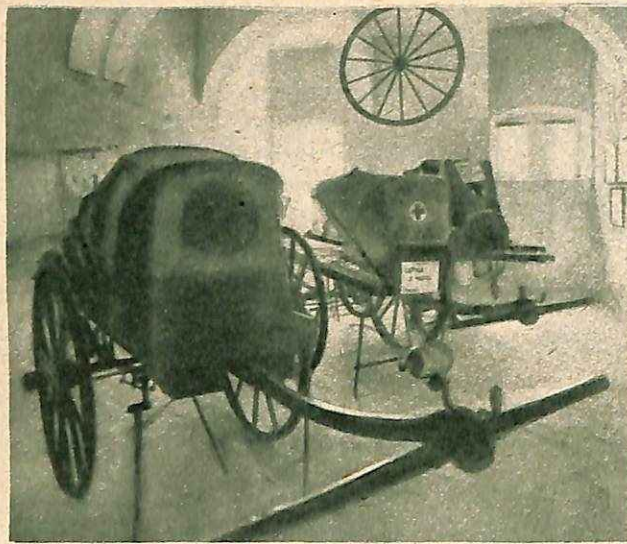
* Η ΑΤΤΑΡΚΕΙΑ είναι το θορυβεικό τραγούδι της ένδομήχου γαλήνης.

ΧΑΙ-Ι-ΝΕ

* ΤΟ ΝΑ ΕΙΜΕΘΑ εύχαριστημένοι με ό,τι έχουμε, είναι ό μεγαλύτερος και άσφαλέστερος πλούτος.

ΚΙΚΕΡΟΝ

ΩΣ ΓΝΩΣΤΟΝ ὁ Ἑρρίκος Ντυνὰν συνέλαβε τὴν ἰδέα τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ὅταν ἀντίκρουσε τὸ πλῆθος τῶν πληγωμένων στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν στὸ πεδίο τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο, στὴν Ἰταλία, τὸ 1859. Ὅταν συμπληρώθηκαν ἑκατὸ

Στὸ «τμήμα μεταφορῶν» τοῦ μουσείου τοῦ Καστιλιόνε συγκεντρώνονται τὰ πρῶτα ὀχήματα νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τοῦ Ε.Σ. Πόση διαφορά ἀνάμεσα στὰ ἀμάξια αὐτὰ τοῦ 1859 καὶ στὰ σημερινὰ αὐτοκίνητα ἀσθενοφόρα. Καὶ ὅμως, γιὰ τὴν ἐποχὴ τους, μὲ τὴν ἀνακούφισι πὺλ προκαλοῦσαν στοὺς πληγωμένους, ἦταν σημαντικὴ πρόοδος.

Χρόνια ἀπὸ τότε, τὸ 1959, ὁ δῆμος τῆς μικρῆς ἰταλικῆς πόλεως Καστιλιόνε, μὲ τὴ βοήθεια τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπαρχίας τῆς Μάντοβα, ἀγόρασε τὸ παλαιὸ βενετσιάνικο ἀνάκτορο Παλάτσο λόγγι καὶ τὸ ἐδῶκε στὸν Ἰταλικὸ Ε.Σ. ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ στεγασθῇ ἐκεῖ μέσα μουσεῖο ἀναμνηστικὸ τῆς ἱστορίας τοῦ Σολφερίνο.

Δέκα χρόνια λειτουργεῖ τώρα τὸ μουσεῖον αὐτὸ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ. Σήμερα διαρρυθμίζεται σὲ κέντρο ἱστορικὸ, ὅπου ὁ ἐπισκέπτης θὰ ἡμπορῇ νὰ βλέπῃ ὅλες τὶς προσπάθειες γύρω ἀπὸ τὸ Φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς περιθάλψεως τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, καθὼς ἐξεδηλώθησαν ἐκ μέρους ἀτόμων καὶ ἐθνῶν στὶς πέντε ἡπείρους. Ἡ διεύρυνσις αὐτῆ τοῦ προορισμοῦ τοῦ Μουσείου ἀπεφασίσθη κατὰ τὴ συνάντησι ἀντιπροσώπων τοῦ ἰταλικοῦ Ε.Σ., Ἑρυθροσταυρικῶν Ὁργανώσεων καὶ ἐντοπιῶν ἰταλικῶν ἀρχῶν, πὺλ ἔγινε στὸ Καστιλιόνε τὸν περασμένον Νοέμβριο. Ἡ ὁργάνωσις παρακάλεσε ἰταλικά καὶ ξένα μουσεῖα νὰ προμηθεύσουν στὸ μουσεῖο τοῦ Καστιλιόνε ἀντικείμενα σχετικὰ μὲ τὸν σκοπὸ του. Τὰ ἐκθέματα αὐτά, βάσει ἐιδικῆς συμφωνίας, θὰ παραμένουν ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸ στὸ μουσεῖο. Τ' ἀπαραίτητα χρηματικὰ μέσα γιὰ τὴν ἀνακαίνισι, τὸν ἐκσυγχρονισμό καὶ τὴ συντήρησι τοῦ μουσείου ἔχουν ἐξασφαλισθῇ.

Ἡ πρώτη συνεδρίασις τοῦ ἐκλεγέντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔγινε τὸν παρελθόντα Φεβρουάριο.

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ συνεπληρώθησαν ἀπὸ τότε πὺλ ἐγκαινιάσθηκε στὴ Νορβηγία τὸ σῶστημα τῶν ἐπισκεπτῶν τῶν φυλακῶν, ὁργανωμένο ἀπὸ τὸν Ε.Σ.

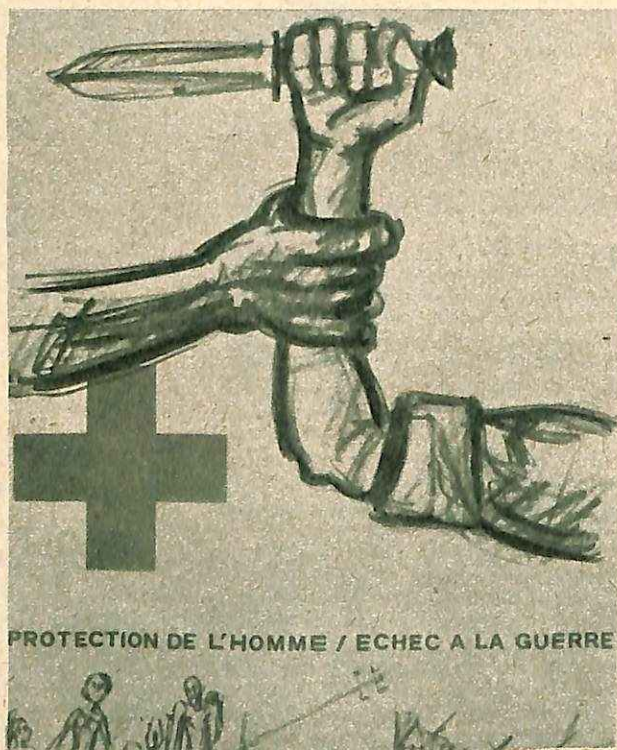
τῆς χώρας αὐτῆς. 250 ἄτομα ἀναπτύσσουν δρόμοι σ' ὅλη τὴ χώρα, ἐπισκεπτόμενα φυλακισμένους κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὴ διεύθυνσι τῶν φυλακῶν. Σκοπὸς τῆς δράσεως αὐτῆς εἶναι ἡ ἠθικὴ ἐνίσχυσις τῶν κρατουμένων, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται περὶ ἐγκληματιῶν, καθὼς καὶ ἡ προετοιμασία ἐκείνων πὺλ πρόκειται νὰ ἀπολυθοῦν σύντομα, γιὰ τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἐλευθερίας τους.

Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν ἐπισκεπτῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄνδρες, ὑπάρχουν ὅμως καὶ γυναῖκες, πὺλ ὑπηρετοῦν στὶς κρατικὲς γυναικεῖες φυλακές. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι μέλη τοῦ Νορβηγικοῦ Ε.Σ.

Μὲ τὸν καιρὸ διευρύνθη παρεμφερῆς «ὑπηρεσία κατ' οἶκον ἐπισκέψεως». Ἐθελονταὶ τοῦ Ε.Σ. ἔρχονται σ' ἐπαφὴ μὲ οἰκογένειες φυλακισμένων, πὺλ εἶναι φυσικὸ νὰ αἰσθάνονται τὸν ἑαυτὸ τους παραγκωνισμένον ἀπὸ τὴν κοινωνία. Οἱ «ἐπισκέπται» αὐτοὶ παραστέκονται τὶς οἰκογένειες τῶν κρατουμένων κατὰ διαφόρους τρόπους καὶ τοὺς παρέχουν κάθε εἶδους βοήθεια, ἠθικὴ καὶ ὕλική.

ΟΠΩΣ ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ μεγαλὸν πόλεις, ἔχει καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς νοτιοαμερικανικῆς χώρας Περού, ἡ Λίμα, τὶς φτωχὲς λαϊκὲς συνοικίες τῆς, οἰκισμὸς ἀπὸ παράγκες, τρώγλες καὶ ἄλλα παρόμοια πρόχειρα κτίσματα.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ τὰ ὀνομάζουν «σλάμς» καὶ στὸ Περού τὰ λέγουν «μπαρριάδας». Ὁ διεθυντὴς τοῦ Ε.Σ. Νεότητος τοῦ Περού Δρ Ἀντώνιο Πάστορ ὠργάνωσε

«Προστατεύσατε τὸν ἄνθρωπο. Ματαίωσατε τοὺς πολέμους»: Ἴδου τὸ σύνθημα τῆς παγκοσμίου Ἡμέρας τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ. Τὸ καλλιτεχνικὸν αὐτὸ σχέδιον προορίζεται γιὰ τοιχοκολλήσεις, πινακίδες κλπ., πὺλ θὰ συνοδεύσουν τὸν παγκόσμιον ἀναμνηστικὸν ἑορτασμό τῆς 8 Μαΐου 1970, ἐπέτειο τῆς γεννήσεως τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Ε.Σ. Ἑρρίκου Ντυνὰν.

σῶμα ἀπὸ ἐνηλίκους ἀλλὰ καὶ ἀπὸ φοιτητὰς τῆς ἱατρικῆς πὺλ, σύμφωνα μὲ καλὰ μελετημένο πρόγραμμα, ἐπισκεπτόνται τοὺς λαϊκοὺς αὐτοὺς οἰκισμούς. Τὸ ἔργο ἐκείνων πὺλ ἀνήκουν σ' αὐτὸ τὸ σῶμα εἶναι νὰ κερδίζουν πρῶτα τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν γυ-

Διανομὴ εἰδῶν ὑγιεινῆς καὶ ρουχισμοῦ στὶς μητέρες τῶν φτωχῶν λαϊκῶν συνοικιῶν τῆς Λίμας (Περού). Πολλὲς ἀπὸ αὐτὲς τὶς γυναῖκες ἔχουν ἀκολουθήσει μαθήματα ὑγιεινῆς καὶ τὰ ἔχουν μεταδώσει σὲ γειτόνισσές τους. Ἐτσι τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ Περουβιανοῦ Ε.Σ. ἔχει ἐξελιχθῇ ἐν μέρει καὶ σὲ ἔργον ἀλληλοβοηθείας καὶ ἀλληλοδιδασκαλίας.

ναϊκῶν καὶ ὕστερα νὰ τὶς διδάσκουν πὺς πρέπει νὰ ἐφαρμόζουν τοὺς ἀπαραίτητους κανόνες τῆς ὑγιεινῆς. Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἔγινε δεκτὴ μὲ τέτοιον ἐνθουσιασμό ἀπὸ τὸν πληθυσμό, ὥστε ἔφθασε μὲ τὸν καιρὸ, γυναῖκες πὺλ ἀκολούθησαν τέτοια μαθήματα ἀπὸ «Μητέρες τοῦ Ε.Σ.» νὰ μεταδίδουν τὶς γνώσεις τους σὲ γειτονικά τους σπίτια. Βέβαια οἱ καθοδηγετὰ αὐτοὶ τοῦ Ε.Σ. δὲν περιορίζονται σὲ θεωρητικὴ μόνο κατήχησι, παρὰ φροντίζουν νὰ ἐφοδιάζουν τὶς οἰκογένειες τῶν ἀνθυγιεινῶν συνοικιῶν μὲ ἀπαραίτητα μέσα ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος, κυρίως μὲ σαποῦνι, ρουχισμό, μωρουδιακὰ καὶ ἄλλα παρόμοια.

Ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ τοῦ Περουβιανοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ εἶχε τόση ἀπήχησι καὶ ἐπιτυχία, πὺλ ἐλήφθη ἀπόφασις νὰ ἐπέκταθῇ τὸ ἔργο τοῦ «Σώματος» καὶ στὴν ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσι νέων καὶ ἐνη-

Στὸ κέντρο διανομῆς εἰδῶν ὑγιεινῆς τοῦ Ε.Σ. τοῦ Περού παρουσιάσθησαν καὶ οἱ τρεῖς αὐτὲς γενεὲς κάποιας εὐτυχισμένης οἰκογένειας, πὺλ ἔξινον γιὰ τὴν κατοικία τους μὲ τὰ τόσο χρήσιμα δῶρα.

λίκων. Μὲ τὴν ἐνίσχυσι τοῦ Καναδικοῦ Ε.Σ. Νεότητος θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ οἰκοδόμησις τεσσάρων «Κέντρων Νεότητος», ὅπου ἔφηβοι τῶν δύο φύλων θὰ φοιτοῦν γιὰ νὰ διδαχθοῦν τὴ μία ἢ τὴν ἄλλη τέχνη. Ἡδη συνεπληρώθη ἡ κατασκευὴ δύο τέτοιων κέντρων,

Ἐδῶ ἐγκαινιάζεται ἡ θεμελίωσις τοῦ πρώτου κέντρου ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσως ἐνηλίκων καὶ ἐφήβων, ἀπὸ τὰ τέσσερα πὺλ προβλέπει τὸ σχέδιον τοῦ Ἑρ. Σταυροῦ τοῦ Περού.

στὰ ὁποῖα ἐδόθησαν ὀνόματα ἐπαρχιῶν τοῦ Καναδά. Γιὰ νὰ σχηματίσετε κάποια ἐντύπωσι σχετικὰ μὲ τὸ μέγεθος τῆς καναδικῆς δωρεᾶς, σημειώνουμε πὺς τὸ ποσὸν τῆς ἔχει φθάσει ἔως τώρα τὶς 22.400 δολάρια, δηλαδὴ 672 χιλιάδες δραχμές, εἶναι δὲ προϊόν προσφορᾶς μικρῶν Ἑρυθροσταυρικῶν.

Ἡ ΑΓΑΠΗ πρὸς τὰ θαλάσσια σπῶρ, πὺλ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει λάβει ἀπροσδόκητες διαστάσεις, συνεπάγεται, φυσικά, κινδύνους τόσο λόγῳ ἀπροβλέπτων καιρικῶν μεταβολῶν, ἐμφανίσεως καρχαριῶν, συγκρούσεων κλπ., ὅσο καὶ λόγῳ ἀγνοίας τῶν κανόνων τῆς κολυμβητικῆς, παρατόλμων ἐπιδείξεων ἢ ὑπερβολικῆς κοπώσεως. Γιὰ τὴν πρόληψι ἀτυχημάτων καὶ τὴν διάσωσι τῶν θυμάτων λαμβάνοντας ἐσχάτως μέτρα ἀπὸ τὸν Ἑρυθρὸ Σταυρὸ. Σὲ μερικὰ κράτη ἀρχισαν ἀπὸ χρόνια νὰ ὁργανώνονται σχετικὲς ὑπηρεσίαι, πὺλ ἐσχάτως ἐνισχύονται μὲ εἰδικὰ ναναγοσωστικά πλοία καὶ ἐξειδικευμένο προσωπικό, προβλέπεται δὲ ὅτι ἐφέτος θὰ λάβουν ἐξαιρετικὴ ἐκτασι τὰ μέτρα αὐτά.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ἐγκαθιστᾷ κατὰ τὴν θεωρίην περιόδον σταθμοὺς προλήψεως τῶν θαλασσίων ἀτυχημάτων καὶ διασώσεως τῶν θυμάτων, μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, δὲν παύει δὲ νὰ μεριμνᾷ γιὰ τὸν ὅσο γίνεται καλύτερη λειτουργία τους καὶ νὰ ἐπιστᾷ τὴν προσοχὴ τοῦ Κοινῶ ἐπὶ τῶν κινδύνων πὺλ ἐπὰ πειλοῦν.

Ένα κορίτσι χωρίς χονεϊς

Τὴν λένε Ἀλίκη. Εἶναι ἓνα ὁμορφο κορίτσι μὲ κατάμαυρα μάτια καὶ καστανὰ μαλλιά. Γύρω ἀπὸ τὴν ροὺ χαριτωμένη μυτούλα τῆς μερικὲς φακίδες τῆς δίνουν ἰδιαίτερη γοητεία. Πότε-πότε κάτι τοῦφες τῶν καστανῶν μαλλίων τῆς πέφτουνε στὸ ὁμορφο προσωπάκι τῆς ἀτσαλα. Εἶναι φιλόλιγνη, καὶ τὸ κορμί τῆς λὲς καὶ χωρίζει εἰς δύο μέρη λόγῳ τῆς δακτυλιδένιας τῆς μέσης. Εἶναι ἓνα ἀριστοῦργημα 16 χρόνων ἡ Ἀλίκη.

Εἶχε ἀπὸ καιρὸ νοικιάσει ἓνα δωμάτιο στὸ ὑπόγειο μας, γιατί ἦτανε φτωχή. Φυσικὸ λοιπὸν ἦταν νὰ συνδεθοῦμε στενά.

Τὸ δωμάτιο τῆς ἀπὸ ἀποθήκη σχεδὸν ποὺ ἦταν, τὸ μετέτρεψε σὲ παλατάκι μὲ τὴ νοικοκυρῶσύνη καὶ τὸ γούστο τῆς. Χαιρόμουν νὰ κάθωμαι ἐκεῖ μέσα.

Ξαφνικὰ μοῦ εἶπε κάποια μέρα: — Μαρία, χρειάζομαι χρήματα. Μήπως ἔχει νὰ μὲ δανείσης; — Μὰ δὲν ἐργάζεσαι; τὴ ρώτησα. — Ἦξερα ὅτι δούλευε σὲ ἓνα ραπτικὸ οἶκο καὶ πληρωνότανε καλά.

— Θέλεις νὰ μὲ βοηθήσης; μοῦ εἶπε. Στὸ τέλος τοῦ μηνός, ποὺ θὰ πληρωθῶ, θὰ σοῦ ἐπιστρέψω τὰ δανεικά.

— Καὶ πόσα θέλεις; — Δύο χιλιάδες δραχμές. — Δύο χιλιάδες! Μὰ πὲς μου ἐπὶ τέλους τί θὰ τὰ κάνεις;

— Ἄν θέλῃς νὰ μὲ βοηθήσης, μὴ ρωτᾷς τίποτε. Σὲ παρακαλῶ μὴ μοῦ ματώνῃς τὴν καρδιά.

— Θὰ σὲ βοηθήσω ὅσο μπορῶ, ἀλλὰ δὲ μοῦ λὲς: Μήπως δὲ μοῦ ἔχεις ἐμπιστοσύνη;

Τότε ἄρχισε νὰ κλαίῃ. «Ἡ μητέρα μου...», εἶπε μὲ λυγμούς, «εἶναι ἀρρωστή. Χρειάζεται βοήθεια. Δὲν ἔχει ἄλλον ἀπὸ μένα...» Ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ συνεχίσῃ. Τὴν ἔπνιγε ἡ συγκίνησι. Τὴν ἐλυπήθηκα. Ἐπῆρα ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ τὶς φύλαγα τὶς οικονομίες μου, τὶς μέτρησα καὶ ἐβγάθηκα ἴσα ἴσα τὸ ποσὸν ποὺ χρειάζότανε. Τῆς τὸ ἔδωσα, μὰ μὲ βαρεῖα καρδιά, γιατί εἶχα στερηθῇ τόσες μικροχαρὲς ὅσο νὰ τὸ μαζέψω.

— Εὐχαριστῶ, μοῦ εἶπε γεμίζον-

τάς με φιλιά. Ὁ Θεὸς νὰ σὲ βοηθᾷ πάντα νὰ προοδεύῃς.

Σὲ λίγο τῆς εἶπα:

— Ἄκουσε, Ἀλίκη. Δὲν θέλω νὰ μοῦ τὰ ξαναδώσῃς αὐτὰ τὰ χρήματα.

— Κ' ἡ μητέρα σου; Τί θὰ πῇ ἡ μητέρα σου;

— Κανεὶς δὲν ξέρει ὅτι ἐγὼ φύλαγα χρήματα...

Τὴν ἄλλη μέρα κιόλας ἡ Ἀλίκη ἔφυγε. Μάζεψε σὲ μιὰ βαλίτσα κάτι ἀπαραίτητα πράγματα, κλείδωσε τὸ σπίτι καὶ ἦρθε νὰ μ' ἀποχαιρετήσῃ μὲ δάκρυα στὰ μάτια.

— Περιμένω γράμμα σου, τῆς εἶπα. Θέλω νὰ μάθω πὼς εἶναι ἡ μητέρα σου.

Μετὰ ἀπὸ δύο ἡμέρες πῆρα γράμμα τῆς. Ἦτανε σύντομο καὶ ἀπλό. Ἐλεγε μέσα στ' ἄλλα: «Μαρία μου,

Σχ. ΗΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΤΖΟΥ

σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ χρήματα ποὺ μοῦ ἔδωσες, ἀν καὶ δὲν θὰ τὰ χρησιμοποιοῦμαι. Ἡ μητέρα μου εἶναι ἀρρωστή βαριά. Δὲν πρόκειται νὰ ζήσῃ. Δὲν θὰ τὴν σώσῃ τίποτε...». Λυπήθηκα πολὺ. Μὰ τί περισσότερο μποροῦσα νὰ τῆς κάνω;

Τὴν ἄλλη μέρα πρωτὶ-πρωτὶ χτύπησε τὸ τηλέφωνο. Ἐπῆρα τὸ ἀκουστικὸ καὶ τίνος φωνὴ νομίζετε ὅτι ἄκουσα; Τῆς Ἀλίκης. Μοῦ εἶπε μὲ λυγμούς: «Ἡ μητέρα μου πέθανε. Τὸ ἀπόγευμα θὰ ἔλθω καὶ θὰ σοῦ πῶ λεπτομέρειες. Πέθανε, τ' ἀκούεις;» Κάτι πῆγα νὰ πῶ, ἀλλὰ τὸ τηλέφωνο εἶχε κλείσει.

Ἀργὰ τὸ δειλινὸ ἔφθασε στὸ σπίτι μας ἡ Ἀλίκη. Εἶχε γίνει κουρέλι. Κάτι μὲ ξάφνιασε ὅμως: Δὲ φοροῦσε μαῦρα! Εἶχε βάλει τὸ λαδί τῆς φόρεμα, ποὺ ἦταν ἀρετὰ χτυπητό. Ἐπῆρε στὴν ἀγκαλιά μου καὶ μὲ φίλησε τρέμοντας

— Δὲν ἔχω παρὰ ἑσένα, ψιθύρισε. Ἐμείνα μονάχη στὸν κόσμο αὐτό.

Ἐπειτα ξέσπασε σὲ γοερὲς κραυγές. Ἡ μητέρα μου βγήκε στὸ μπαλκόνι, ἀνίσυχη.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε ὁ μικρὸς ἀδελφός μου κατεβαίνοντας τρία-τρία τὰ σκαλιά.

Ὁλόκληρο τὸ σπίτι ἀναστατώθηκε ἀπὸ τὶς φωνὲς τῆς Ἀλίκης. Ἀδικα προσπαθοῦσα νὰ τὴν παρηγορήσω. Ἡ κ. Ἐλσα, ποὺ ἦταν νοσοκόμος, τῆς ἔφερε ἓνα κατὰπραυντικὸ χάπι. Ὅταν ἐπιτέλους ἡσυχάσε καὶ ἀφοῦ μείναμε μόνες, ἄρχισε νὰ μοῦ λέῃ τὴν ἱστορία τῆς. Ἡ μητέρα τῆς δὲν πέθανε ὅπως εἶχα νομίσῃ καὶ ὅπως εἶπε ἡ ἴδια. Ἄλλο νόημα εἶχαν τὰ λόγια τῆς. Ἡ μητέρα τῆς ἦτανε χωρισμένη ἀπὸ τὸν ἄνδρα τῆς. Γι' αὐτὸ ἡ Ἀλίκη εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν ἐπαρχία. Δὲν ἄντεχε νὰ τὴν βλέπῃ νὰ ἔχῃ σχέσεις μὲ ἄλλον ἄντρα. Ὅταν πῆγε στὸ χωριὸ ἔμαθε καὶ μιὰ πικρὴν ἀλήθεια ἀκόμη. Ἐμαθε ὅτι δὲν ἦταν κόρη τῆς, ἀλλὰ τὴν εἶχε πάρει ἀπὸ τὸ ὄρφανοτροφεῖο. Τότε, ἀπελπισμένη, ἔφυγε καὶ ἔτρεξε κοντὰ μου. Ὅχι μὲ μαῦρα φορέματα γιὰ νὰ πενθῇ τὴν ψεύτικα πεθαμένη μητέρα τῆς, ἀλλὰ μὲ λυγμούς γιὰ τὴ βαρεῖα τῆς μοῖρα. Συγκινήθηκα πολὺ ἀκούγοντάς τὴν. Ἀργότερα διηγήθηκα ὅλη τὴν ἱστορία στὴ μητέρα μου, καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὰς συζητήσεις, ποὺ κάναμε τὸ θράδυ ὅλοι μαζί στὸ τραπέζι, πήραμε τὴν μεγάλη ἀπόφασι. Πήραμε τὴν ἀπόφασι νὰ γίνῃ ἀδελφὴ μου! Αὐτὴ τὴν καταπληκτικὴ καὶ συγκινητικὴν ἰδέαν τὴν εἶχαν οἱ γονεῖς μου. Δὲν ἐδίστασαν νὰ υἱοθετήσουν τὴν Ἀλίκη, καὶ ἄς εἶχαν καὶ ἄλλα τρία παιδιά. Ἐκείνη τὸ δέχθηκε μὲ δάκρυα εὐγνωμοσύνης στὰ ὦραία τῆς μάτια.

Ἐτσι, ἡ μόνη εἰλικρινὴς καὶ πιστὴ μου φίλη, ἔγινε ἀναπάντεχα θετὴ ἀδελφὴ μου!

ΜΑΡΙΑ Ι. ΖΑΧΑΡΑΚΗ
Γ' τάξ. Οἰκονομ. Γυμν. Τεράπετρας

Τέρπει, διδάσκει, καλλιεργεῖ
τὸ καλλιτεχνικὸ συναίσθημα
Ο ΕΛΛΗΝ. ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
Κυκλοφορεῖ
εἰς 280.000 ἀντιτύπων

Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐδίδαξε καὶ μᾶς διδάσκει διὰ τοῦ Εὐαγγελίου γιὰ καλὰς πράξεις, ἐλεημοσύνες. Μιὰ ἡμέρα ἐπῆγα μὲ τὸν πατέρα μου στὰ μαγαζιά. Πολλὸς ὁ θόρυβος, οἱ περαστικοί. Ὁ θόρυβος τῶν τροχοφόρων, οἱ φωνὲς τῶν μικροπωλητῶν, ἐσκέπαζαν μιὰ μακρινὴ μουσικὴ.

Ὅσο προχωροῦσαμε ἡ μουσικὴ ἀκουγότανε πρὶν καθαρά. Κοίταξα δεξιὰ, ἀριστερά. Τίποτα! Ἐκεῖ ποὺ ὁ πατέρας μου ἐπῆγε νὰ ψωνίσῃ κάτι, διέκρινα ἀνάμεσα στὸν κόσμον ἓνα τριμμένο σακκάκι.

Ἐπλησίασα. Εἶδα τότε μιὰ γεροντικὴ μορφή. Ἦταν ἓνας γέρος ζητιάνος. Τὰ τρεμάμενα χέρια του κρατοῦσαν ἓνα βιολὶ ποὺ ἔβγαζε λυπητεροὺς ἤχους. Ἦταν τυφλός. Μπροστὰ του εἶχε ἓνα τενεκεδένιο κουτί. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς περαστικούς ἐρρίχναν μέσα στὸ τενεκεδάκι του κανένα νόμισμα.

Στὸ νοῦ μου ἦρθε τὸ «Ἀγαπᾷτε ἀλλήλους» καὶ τὸ «Ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς τὸν ἑαυτὸ σου». Ἐπῆρα στὴν τσέπη μου. Τὸ χέρι μου ἔπιασε κάτι μεταλλικόν. Τὸ ἀνέσυρα. Ἦτανε μιὰ δραχμὴ. Μοῦ τὴν εἶχαν δώσει γιὰ νὰ πάρω κολουρί.

Συγκρίνω τὴν φτώχεια καὶ δυστυχία τοῦ τυφλοῦ μὲ ἄλλες καταστάσεις ἀνθρώπων. Καὶ σκέπτομαι πόσο σκληρὴ εἶναι ἡ ζωὴ πολλὰς φορές...

Ἐρρίξα στὸ τενεκεδάκι τὴν δραχμὴ. Τὸ πονεμένο πρόσωπο φωτίσθηκε ἀπὸ ἓνα γλυκὸ χαμόγελο.

Ὅταν γύρισα στὸ σπίτι μου σκέφθηκα τὴν πράξι ποὺ εἶχα κάνει τὸ πρωί. Ἦτανε μιὰ καλὴ πράξις...

Κείμενο καὶ σχέδιο:
ΜΗΝΑ ΑΛΕΞΙΑΛΟΥ
Β' τάξ. 8ου Δημοτικοῦ Σχολείου
Ἀγίου Θωμᾶ

ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΖΑΛΟΓΓΟ

Οἱ ἡρώιδες τῆς Ναούσης ἐμμήθησαν τὶς Σουλιώτισσες. Προτίμησαν νὰ γκρεμισθοῦν στὸ βάραθρο τοῦ ποταμοῦ Ἀραπίτσα, παρὰ νὰ ἀνεχθοῦν τὴν ταπεινώσι.

Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται. Μὲ σπαραγμὸ ψυχῆς ρίχνουν τὰ παιδιά τους πρῶτα, καὶ ὕστερα στήνουνε χορὸ καὶ μία-μία γκρεμίζονται. Ἡ αὐτοθυσία αὐτὴ θρονοφώνησε στὸ ἐπαναστατημένο ἔθνος, στοὺς φιλέλληνες καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμον ποὺ παρακολουθοῦσε τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα, ἄλλη μιὰ φορά, ὅτι οἱ Ἑλληνίδες μοιάζουν ὅλες μὲ τὶς Σουλιώτισσες. Ὁ ἡρωϊσμός τῶν γυναικῶν τῆς Μακεδονίας ἐμεγάλωσε τὴν φλόγα τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἐμψύχωσε τὶς Ἑλληνίδες, τὶς ἐδίδαξε νὰ μὴ λυγίζουν ἐμπρὸς στὴν πίεσι τῶν τυράννων. Νὰ μὴ λογαριάζουν τὴ ζωὴ τους καὶ νὰ κάνουν συνειδητοὶ τὸ «Λευτεριά ἢ θάνατος».

Ἄς σκεφθοῦμε ἐμεῖς οἱ νεώτερες

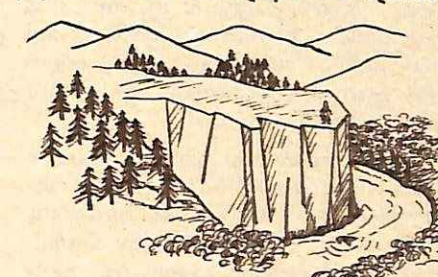
ΜΙΑ ΑΘΙΣΣΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Στεκόμουν καὶ κοιτάζα ὥρα πολλὴ τὴν κολλημένη στὸν τοῖχο ἀφίσα γιὰ τὸν ἐτήσιο ἔρανο τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Πολλοὶ δίπλα μου πέρασαν ἀδιάφοροι. Μιὰ ἀφίσα καθὼς τόσες ἄλλες, ἴσως νὰ συλλογιζόταν μερικὲς δραχμὲς παραπάνω, κοντὰ στ' ἄλλα καθημερινὰ ἔξοδα! Δὲν βαρύνεσαι, ἔλεγαν καὶ προσπερνοῦσαν.

Ἐτσι καθὼς ἐπρόσεχα τὸ ζωγραφισμένο αὐτὸ χαρτί, μοῦ φάνηκε νὰ μεγαλῶνῃ σὰν αὐλαία σκηνῆς, νὰ ὑψώνεται σιγὰ-σιγὰ καὶ ἀπὸ μέσα, στὰ βάθος τοῦ χρόνου, νὰ ἐκτυλίσσονται σὰν κινηματογραφικὴ ταινία οἱ σκηνὲς ἐκείνης τῆς φοβερῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο! Οἰμωγὲς τραυματιῶν, χρεμετισμοὶ πληγωμένων ἀλόγων, σκόρπια ἀνθρώπινα μέλη, κανόνια ἀνατιναγμένα, γῆ ἀνασκαμμένη, πυκνοὶ καπνοί, καὶ μέσα σ' ἐκείνη τὴν ἀπαίσιαν ὄψιν τοῦ πεδίου τῆς μάχης, μερικοὶ τραυματιοφορεῖς: πρῶτες βοηθεῖες, λίγο νερό, δύο κουβέντες παρηγορίας στὸν τραυματία.

Μετὰ, νὰ ἡ ἐπιβλητικὴ γλυκεῖα καὶ σοβαρὴ φυσιογνωμία τοῦ Ἐρρίκου Ντινάν, τοῦ μεγάλου δραματιστῆ καὶ δημιουργοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ παγκοσμίου αὐτοῦ οργανισμοῦ, ποὺ σκοπὸς του εἶναι ἡ ἀνακούφισις τῆς δυστυχίας, τῆς ἀρρώστιας σὲ ὅλα

Ἑλληνίδες τί δῶρο μᾶς ἐχάρισαν οἱ γενναῖες αὐτὲς Ἑλληνοποῦλες ἐξαγοράζοντας μὲ τὴν ζωὴ τους τὴν τιμὴ κατὰ τὸν πρὶν δραματικὸ τρόπο.

Σχεδ. ΗΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΤΖΟΥ

Κι ὅς εἴμαστε ἑτοιμὲς νὰ τὶς μιμηθοῦμε, ἀν ὑπάρξῃ ἀνάγκη, γιὰ νὰ συνεχισθῇ ἡ χρυσὴ αἰσίδα τῶν καταπληκτικῶν κατορθωμάτων τοῦ γένους μας.

ΜΑΡΙΑ Ν. ΜΠΑΡΟΤΤΗ
Δημ. Σχ. Κάτω Τιθορέας Λοκρίδος

τὰ γεωγραφικὰ μήκη καὶ πλάτη, τῆς σωτηρίας ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἀνεξάρτητα ἀπὸ χρῶμα, φυλὴ, ἐθνικότητα, θρησκεία, πολιτισμὸ, σύστημα διακυβερνήσεως.

Οἱ σκηνὲς διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλη. Τώρα στὸ προσκήνιο ὁ δικός μας Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρός. Ἀκούραστος, ἀκατάβλητος, ἀγωνιστικός, δίνει τὸ παρὼν παντοῦ ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη τῶν ὑπηρεσιῶν του. Στὸν πόλεμο, στοὺς σεισμούς, στίς πλημμύρες, στίς θεομηνίες μ' ἓνα λόγο. Φροντίζει νὰ ἐπιδέξουν, γαλήνιες, οἱ Ἀδελφές τὰ τραύματα τῶν στρατιωτῶν, νὰ βοηθοῦν τοὺς ἀστέγους, νὰ μοιράζουν τὰ δέματα τῆς ἀγάπης στοὺς ἐνδεεῖς.

Μὰ καὶ στοὺς εἰρηνικοὺς καιροὺς ἡ πάλιν γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἰδιαίτερα τῶν κατοίκων τῆς χώρας μας ἀπὸ τὸ ἀγχοῦς τῆς συμφορᾶς, συνεχίζεται ἀδόρυβα, μὰ ὡστόσο ἀμείωτη καὶ ἀδιάλειπτη.

Κάποιοι μὲ σκούντησε. Συνῆλθα ἀπὸ τοὺς συλλογισμούς καὶ τὶς ὀνειροπολήσεις μου. Ἦλθε ἡ ὥρα τῆς δράσεως, εἶπα μέσα μου. Αὐτὴ τὴν Κυριακὴ δὲν θὰ πάω στὸν κινηματογράφον.

Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ
Δ' τάξ. Γυμν. Κατερίνης

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ

Τις προάλλες ἐκάναμε μιὰ ὥρα ἰα ἐκδρομή. Ὅλα τὰ παιδιά μὲ τὰ σακουλάρια στὸ χέρι ξεκίνησαν στὴ γραμμή, γεμάτα ἀπὸ χαρά. Στὸ δρόμο λέγαμε διάφορα τραγούδια. Ἡ ἡμέρα ἦταν ὥραία καὶ καθὼς περνούσαμε ἀπὸ τὰ χωράφια ἀντικρύζαμε τ' ἀγριολούλουδα πὺν μᾶς σκορπούσαν μεθυστικές εὐωδίες, καὶ μᾶς ὁμόρφαιναν τὸ δρόμο. Ὁ οὐρανὸς ἦταν πεντακάθαρος, τὰ πουλιὰ γλυκοτραγουδοῦσαν.

Ὅταν φθάσαμε στὰ Ὀχυρὰ εἶδαμε τὴν πλατεῖα θάλασσα. Λαμποκοποῦσε σὰν ἀπέραντος γαλάζιος καθρέπτης. Πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας πετούσανε κατὰ

λευκοὶ γλάροι. Μαζέψαμε μικροσκοπικὰ κοχύλια. Ἐμεῖς τὰ κορίτσια παίξαμε τὰ κρυφτό, τὰ ἀγόρια μπάλα. Ὅστερα φάγαμε ἐπάνω στὸ τρυφερό χορτάρι, πὺν τὸ εἶχε εὐλογήσει ἡ Ἄνοιξις. Ἦπιαμε δροσερὸ νεράκι ἀπὸ τὶς κρύες πηγές. Ὅστερα ξαναπαίξαμε. Τὸ δειλινὸ μᾶς πῆρε ἡ Κυρία κ' ἐπῆγαμε στὸ Παρατηρητήριο. Εἶδαμε τὴν Σκιάθου ἀπὸ κεῖ πάνω Ὁ ἥλιος ἔλαμπε ψηλὰ καὶ φώτιζε τὸν κόσμον. Τὰ χωράφια μοιάζανε σὰν μιὰ καταπράσινη θάλασσα, πὺν ἐκυματίζε στὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου. Κάτι μαργαρίτες καὶ διάφορα ἄλλα λουλουδάκια, καμαρώνανε σὰν νυφούλες. Ὅταν ἤλθε ἡ ὥρα γιὰ νὰ φύγωμε, ἐμπήκαμε στὴ γραμμή καὶ στὸ δρόμο βλέπαμε ἄλλα

λουλούδια πὺν εἶχαν τὰ χαριτωμένα κεφαλάρια τους κατὰ τὸν ἥλιο καὶ νόμιζες πὺς εὐχαριστοῦσαν τὸ Θεό. Ἐκοιφα μερικὰ μὲ ὥραία σχήματα καὶ χρώματα. Ὅταν ἔφθασα στὸ σπίτι, κἀθησα κι ἔφτιασα μιὰν ἀνθοδέσμη πὺν ξετρελλανε τοὺς δικούς μου.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΓΓΑ
Γ' τάξ. Δημ. Γουβῶν Ἰστιαίας
— Εὐβοία

*

ΑΓΑΠΩ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΜΟΥ

Εἴμ' ἓνα μικρὸ ἀγόρι
καὶ πηγαίνω στὸ σχολεῖο.
Δὲ μὲ βάζουν μὲ τὸ ζόρι
νὰ ἀνοίγω τὸ βιβλίον.

Ἀγαπῶ τὸ μάθημά μου,
πὺν διαβάζω μὲ μανία,
καὶ σηκώνω τὸ χεράκι
νὰ τὸ πῶ καὶ στὴν Κυρία.

Πόσο χαίρεται ἐκεῖνη
ὅταν τῆς τὸ λέω νεράκι...
Βαθμὸ ἄλλο δὲ μὲ δίνει,
παρὰ μόνον δεκαράκι!

Τρέχω ὕστερα στὸ σπίτι
καὶ τὸ λέω στὴ μαρούλα,
κ' ἐπειτα πᾶω νὰ διαβάσω
στὴ ζεστή μου καμαρούλα.

ΧΑΡΑΛ. ΧΡ. ΚΟΜΝΗΝΟΣ
Δημ. Σχολ. Θεοχαροπούλου
Ἀνω Ἑλίουπόλιν

*

Η ΛΕΝΙΩ

Φόρεσε ἡ Λενιώ τὴ ζώνη
τῆς μαμᾶς καὶ καμαρώνει.
Στὸν καθρέφτη πάει νὰ ἰδῇ
πὺς τῆς πάει τὸ μουσταρδί.

— Εἶμαι τρέλλα! Ἐ, μαμά μου;
Στρώσε, κούμπωσ' τὸ γιακά μου.
Βάλε μου λίγο «μανὸ»
δεσποινίδα νὰ γινῶ...

Γίνηκε μιὰ μπαλαρίνα,
μὲ τακούνια κι ὀμπρελίνα,
μὲ καπέλλα γαλλικά
κι ἀκριβὰ χρυσαφικά...

Σειέται, λυέται καὶ λυγίεται...
Ψηλομύτα — δὲ μιλιέται!..
— Ἀχ, μπαμπά μου, μὴ γελάς...
Εἶμαι τώρα Στὰρ Ἑλλάς!

Θ. Κ. ΤΡΟΤΠΗΣ
Ἑρυθροστ., Μετόχι Πατρῶν

ΟΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΕΣ

Μιὰ ταινία μὲ σταυρὸ
κόκκινο καὶ λαμπερὸ
φόρεσαν ὅλα στὸ χέρι,
(πὺν πηγαίνουνε, πὺς ξέρει;)

Ἡ Γιαννούλα, ὁ Ταξιάρχης,
ὁ Θωμᾶς ὁ ὁμαδάρχης,
ὅλα τὰ παιδιά τῆς Ἑκτῆς
πᾶν στὴ γειτονιά τῆς Καίτης.

Ἀκου, λὲν καὶ τραγουδάκια
σὰν ζυγώσουν στὰ σπιτάκια.
Σ' ὅλα πᾶν μὲ τὴ σειρά
καὶ τὰ πλημμυρὰ ἡ χαρά.

Πλησιάζουν ζωηρὰ
τὸν ἀφέντη, τὴν κυρά,
καὶ μὲ προθυμία αὐτοὶ
ρίχνουν κάτι στὸ κοντί.

Ἀποφάσισαν νὰ πάρουν
σ' ἓνα ὁρφανὸ δωράκια
στὸν παπού, τὸν κύρ Γιωργούλα,
πανωφόρι καὶ κουκούλα.

— Δώστε, φίλοι χωριανοί,
ἔστω μιὰ μόνον δραχμή,
οἱ φτωχοὶ γιὰ νὰ χαροῦνε,
τὴν Ἀγάπη νὰ γενθοῦνε.

ΑΧ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ
Δημ. Σχ. Βροσίνης Ἰωαννίνων

*

Η ΝΥΧΤΑ ΚΑΙ Η ΗΜΕΡΑ

Ἡ νύχτα καὶ ἡ μέρα
μάλωσαν μιὰ φορά.
«Ἐγὼ καλύτερη εἶμαι»
ἔλεγε ἡ κάθε μιὰ.

Τὸ διαμαντένιο ἀπλώνει
φτερό της σὰν πανί
ἡ νύχτα. «Βλέπεις, λέει,
πόσο εἶμαι πὺν καλή;»

«Κ' οἱ δύο μας εἵμαστε ἴσιες:
ἐσὺ ὅσαι σκοτεινὴ,
τῆς ἀπαντᾷ ἡ μέρα,
κ' ἐγὼ ὅμαι φωτεινὴ».

«Θαρρῶ πὺς ἔχεις δίκιο,
μητέρα λαμπερή»,
στὴ μέρα λέει ὁ ἥλιος
μὲ ὄψι σοβαρή.

Τοῦ ἀπαντᾷ ἡ νύχτα:
«Ἦλιε μου, κάνεις λάθος.
Ἐγὼ ἔχω τόσα ἀστέρια
στοῦ οὐρανοῦ τὸ βάθος».

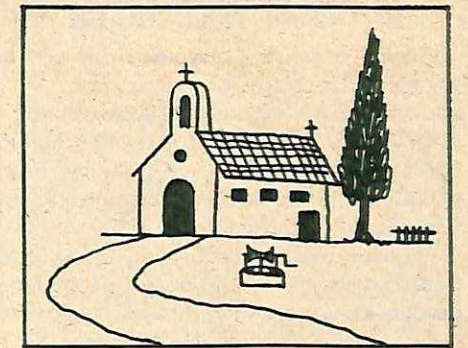
«Ἀστοχα», αὐτὸς τῆς λέει,
«φιλᾶς. Σὰν ἔλθῃ ἡ αὐγὴ
καὶ φῶς χυθῇ, ὅλα τ' ἀστρά
χάνονται πᾶ ἀπ' τὴ γῆ».

ΔΗΜ. ΜΙΚΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Δ' Δημοτ. Σχ. Μιχαήλ — Πατήσια

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ★ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

ΑΣΠΑ ΤΑΡΑΧΟΠΟΥΛΟΥ
7ον Δημ. Σχ. Λάφνης

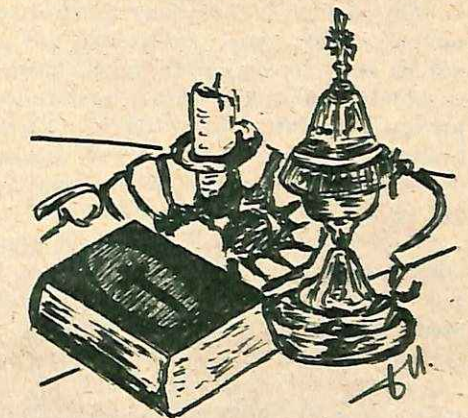
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Κάθε τίμο... εἶναι εὐλογημένο ἀπὸ τὸν Θεὸ — Ὑποθετικὸς σύνδεσμος.
- Πρόεδρος Ἀραβικοῦ κράτους — Δὲν ἔχει ὄπλο (οὐδέτ.).
- Μέσα σ' αὐτὴν γίνονται οἱ ταυρομαχίες (γεν.) — Σημαίνει καὶ ἄς — Ἀρθρο.
- Τιμῆμα τοῦ ὀνόματος κάποιου Φαραῶ — Σήμα φωνῆς λέξεως φωνῆ (ἀντιστρ.) — Μεγάλῃ ἀναταραχῇ.
- Δύο ὅμοια φωνήεντα — Ἐστὶ ὀνόμασαν οἱ ἀρχαῖοι ἓνα ποταμὸ τοῦ Ἀφγανιστάν (ἀπ. δημ.).
- Τιμῆματα ἱπποῦ (πληθ. δημ.) — Μουσική νότα — Ἀψητο.
- Ὅχι πολλοὶ — Πόλις τῆς Βορ. Ἑλλάδος (ἀντιστρ.).
- Δύο ὅμοια σύμφωνα — Δείχνει δισταγμὸ — Ὅ,τι καὶ τὸ 3γ ὀρίζοντιος (ἀντιστρ.).
- Τὸ χρησιμοποιοῦμε στὶς παρομοιώσεις (δημ.) — Σήμα κινδύνου — Παρομοιωτική.
- Στὸ... Ἀλαμίν συνήθησαν μάχες — Σημαίνει υἱὸς (ξεν.) — Προσωπική τοῦ ἔργου (δημ.).
- Σημαίνει αὐτὸς (ξεν.) — Ὀλόκληρη — Ὅ,τι καὶ τὸ 16 ὀρίζοντ.
- Ὅ,τι καὶ τὸ 9γ ὀρίζ. (ἀντιστρ.) — Ἐχει 24 ἡ ἡμέρα (καθαρ.).

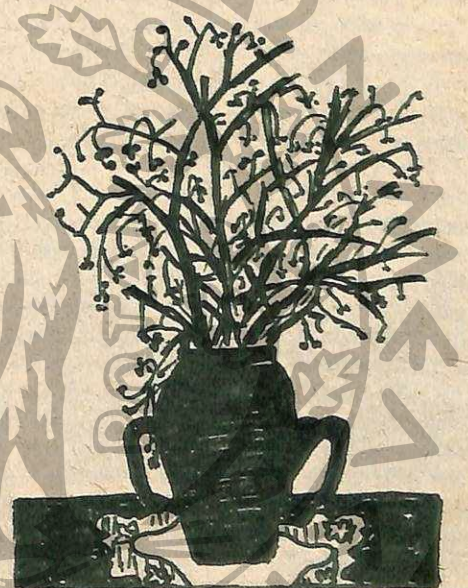
ΚΑΘΕΤΩΣ

- Ἡ... τὸν μαθημάτων γίνεται τὴν 1ην Ὀκτωβρίου — Προσωπική ἀντωνυμία (δημ.).
- Πρόθεσις — Ἀόριστη ἀντωνυμία (πληθ. οὐδέτ.).
- Στρατιωτικὴ ἀντωνυμία (ἀντιστρ.) — Ὅλοι διαβάζουμε τὸν... (ἀρχικά).
- Τὴν γιορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα — Μουσική νότα.
- Οἱ ἀρχαῖοι ἔλληνες τὴν γνώριζαν — Ὅ,τι καὶ τὸ 46 καθέτως.
- Ἡ... τοῦ Στουδίου ἦταν ὀνομαστή στὸ Βυζάντιο.
- Μουσική νότα — Μοιάζει πολὺ μὲ ἓνα ἄλλο πρόσωπο.
- Μερικὲς φορές μᾶς φέρνει θλίψη.
- Ἦμο, ἦμο — Ὅ,τι καὶ τὸ 26 καθέτως.
- Ὅ,τι καὶ τὸ 126 ὀρίζοντ. (ἐννικός).
- Πολλὰ καυστήματα δόσκονται μέσα σέ... (ἀντιστρ.). — Κατόπιν.
- Ὅ,τι καὶ τὸ 96 ὀρίζοντιος — Ὅ,τι καὶ τὸ 9α ὀρίζοντιος.

ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΣΕΜΙΑΝ
Ε' Γυμν. Ἀργ. Θεογύτης

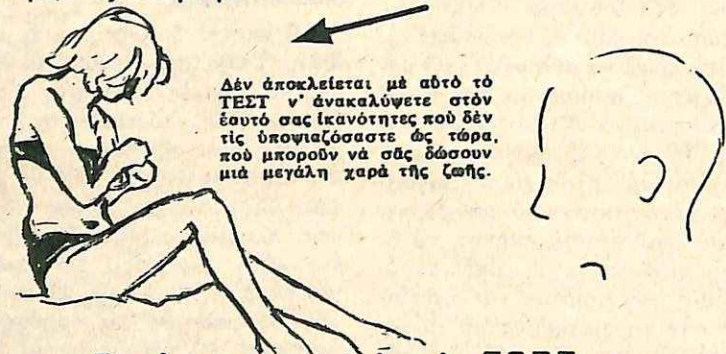
«Λειτουργικός»
Δ. ΜΑΡΟΥΤΑΝΗΣ
Β' Γυμν. Ἀργ. Πειραιῶς

«Τὸ βάθος μὲ τὰ γὰρ»
Δ. ΜΑΡΟΥΤΑΝΗΣ
Β' Γυμν. Ἀργ. Πειραιῶς

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΤΕΣΤ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Ὅσοι σχεδιάζετε, ἄλλὰ ΚΑΙ Ὅσοι ΔΕΝ ΣΧΕΔΙΑΖΕΤΕ, ἔχετε μὲ αὐτὸ τὸ ΤΕΣΤ τὴν εὐκαιρία νὰ πάρετε μιὰν ὑπεύθυνη γνώμη γιὰ τὶς ἱκανότητές σας. Ἀπλῶς, σ' αὐτὴ τὴν ἴδια τὴ δημοσίευσιν, προσθέστε τὶς σκιές στὸ σκίτσο τῆς κοπέλας μὲ τὸ μαγικό, ὑποδέτοντας πὺς ὁ ἥλιος τὴ φωτίζει ἀπ' τὴ μεριά τοῦ βέλους. Στὸ σκίτσο τοῦ κεφαλιοῦ δὲ προσθέστε μονάχα τὸ μάτι, τὸ φρύδι, τὰ χεῖλια καὶ τὰ μαλλιά. Ὅλα ἄλλα, χωρὶς πολλές λεπτομέρειες καὶ μὲ μολύδι κοινὸ.

Δὲν ἀποκλείεται μὲ αὐτὸ τὸ ΤΕΣΤ ν' ἀνακαλύψετε στὸν ἐαυτὸ σας ἱκανότητες πὺν δὲν τὶς ὑποψιάζαστε ὡς τώρα, πὺν μποροῦν νὰ σᾶς δώσουν μιὰ μεγάλη χαρὰ τῆς ζωῆς.

Στείλτε μᾶς αὐτὸ τὸ ΤΕΣΤ σας
γιὰ νὰ λάβετε τὴν κριτικὴ μᾶς
ΔΩΡΕΑΝ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙ ΣΑΣ

ΣΧΟΛΗΝ ABC

ΣΧΕΔΙΟΥ - ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΙΜΙΟΥ 10-ΤΗΛ. 617.811 ΑΘΗΝΑΣ 134
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 68 ΤΗΛ. 32.370

Παρακαλῶ στείλτε μου δωρεὰν καὶ χωρὶς ὑποχρέωσιν μου, τὸ ἀναλυτικὸ σας τεστ. Ἐνδιαφέρομαι γιὰ μεγάλον- γιὰ παιδί (σβήνεται δ,τι δὲν σᾶς ἀφορᾷ). Ἐσώκλειω καὶ δρχ. 3 σὲ γραμματόσημα, γιὰ ἐξόδα ἀποστολῆς.

ΟΝΟΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

(ΤΗΛ.)

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ἢ ΑΣΧΟΛΙΑ

ἐστίν.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ήταν η ωραία, ξένοιαστη εποχή που τις φροντίδες μας τις είχαν οι γονείς μας. Ή εποχή που τα χρόνια μας με δυσκολία έφθαναν στον αριθμό 14 και οι μέρες μας σκοτούρες ήταν τα μαθήματά μας και οι βαθμοί που θα παρουσιάζαμε κάθε διμηνία. Άνάλωγα μ' αυτούς ήταν και τα δώρα στις γιορτές και τα γλέντια του καλοκαιριού.

Ήμουν τότε στην Β' Γυμνασίου, στο Λεόντειον. Το σχολείο μας για το καλοκαίρι εκείνο έδιόλεξε έναν αριθμό καλών παιδιών που θα λάβαιναν μέρος σε μια έκδρομη στη Γαλλία. Μέσα σ' αυτούς ήμουν κι εγώ. Σκεφθήτε με πόση χαρά πήρα το χαρτί που μου έδωκαν για να υπογράψουν οι γονείς μου. Έφτασα με χτυποκάρδι το μεσημέρι στο σπίτι και περίμενα την απάντησή που θα έπαιρνα.

Οι γονείς μου έφάνηκαν διστακτικοί. Ένα τόσο μακρινό ταξίδι, χωρίς κανένα δικό μου μαζί! Τα υπέρ και τα κατά έδιναν και έπαιρναν. Μέσα μου έφούντωνε τότε η έλπιδα και τότε η απελπισία. Στο τέλος η μητέρα μου είπε: «Καλά! Θα το συζητήσουμε και θα δούμε». Αυτό ήταν για μένα το τελειωτικό ναυάγιο. Άντί ωραίο μου ταξίδι, αντί όνειρα που είχα πλάσει να δώ την πόλη του φωτός!

Αίφνης άκουστηκε η φωνή της γιαγιάς, που σε κάθε περίπτωση είχε την πρωτοβουλία: «Το ταξίδι θα γίνει! μόνο αντί να πάη μόνος, θα πάμε όλοι μαζί». Φωνές αλλαγμοί χαράς από μένα και τον μικρό μου αδελφό, που ρωτούσε αν θα φεύγαμε άμέσως.

Αποφασίστηκε να γίνει στις 3 'Ιουλίου με το τραίνο, για να δούμε πολλά μέρη: Οι ημέρες περνούσαν χαρούμενες με τις ευχάριστες ετοιμασίες του ταξιδιού. Ο παπούς μου με ένα χάρτη στο χέρι μάς έδιδε τις χώρες και τις μεγάλες πόλεις που θα περνούσαμε. Τη διαδρομή την είχαμε μάθει απ' έξω.

Κ' έφτασε η μεγάλη ημέρα. Όπως όλα στη γλυκειά Πατρίδα μας προβάλλουν ημέρα και χαρωπά, έτσι ξημέρωσε και η Κυριακή της 3ης 'Ιουλίου. Ένας καταγάλανος ούρανός, μια θάλασσα σαν τενωμένο ατλάζι κ' ένα δροσερό αεράκι που μάς μεθούσε με τη μυρωδιά του πεύκου. Λες και η φύσι γιόρταζε μαζί μας και μάς εύχόταν «κατευόδιο».

Φεύγουμε βραδάκι από το Παλιό Φάληρο για το σταθμό Λαρίσης. Όλα έτοιμα. Οι θείες κοντά μας με διάφορες λιχουδιές, συγκινημένες γιατί θα μάς έχαναν ένα μήνα. Το τραίνο έπλευρίσε στην αποβάθρα και μείς βρεθήκαμε στις θέσεις που μάς έδειξε ο οδηγός. Σε λίγο ξεκίνησε πάλι η συχα όπως ήλθε, για να αναπτύξει ταχύτητα όταν φύγαμε από την πόλη.

Και αρχίζει να ξετυλίγεται μια ταινία κινηματογράφου μπροστά μας. Θέλουμε να τα δούμε όλα! ζητάμε να μείνουμε αργυπνοι, μα στο τέλος το ρυθμικό νανούρισμα του τραίνου κλείνει τα βλέφαρά μας. Ξυπνούμε στη Θεσσαλονίκη.

Στα σύνορα κατεβαίνουμε στο εστιατόριο του σταθμού και παίρνουμε μερικά πράγματα. Σε λίγο αφήνουμε πίσω την Ελλάδα μας, που θα τη στερηθούμε τόσες ημέρες, και φθάνουμε στη Γιουγκοσλαβία. Το ταξίδι ως το Βελιγράδι δεν έχει καμιά ποικιλία. Τούνελ, σπιτάκια αγροτικά και κάμποι καλ-

λιεργημένοι, που τους κόβουν δυο τρεις μεγάλες πόλεις (Σκόπια, Λέσκοβιτς, Νίς).

Το πρωί βρισκόμαστε στην παλιά Κροατία και μετά μπαίνουμε στην Αυστρία. Έδω είναι όλα χαρά Θεού! κάμποι καταπράσινοι, γραφικά σπιτάκια στολισμένα με λουλούδια και ποτάμια που παρακολουθούν το τραίνο τότε δεξιά και τότε αριστερά, λίμνες με άσπρες και κόκκινες βαρκούλες, γέφυρες που περνούν πάνω από μεγάλους ποταμούς σαν κρίκοι πελώριοι στηριγμένοι στις όχθες τους. Πάνω από τα κεφάλια μας ύψωνονται πελώρια βουνά, άλλα καταπράσινα και άλλα γκριζωπά, που στην μορφή τους μένουν ακόμα άπλωμένα κάτασπρα σεντόνια. Γκαστίν, Βίλλαχ, Σάλτσμπουργκ επιβλητικό με το παλιό του φρούριο.

Το μεσημέρι φθάνουμε στο Μόναχο. Στο εστιατόριο του σταθμού δειπνούμε με τα τοπικά φαγητά, που μάς φαίνονται ωραιότατα. Θαυμάζουμε τις μπύρες που πίνουν σε κανάτες δικές μας και ξεχυνόμαστε στην πόλη. Μένουμε μαγεμένοι με την πρωτεύουσα της Βαυαρίας και αποφασίζουμε στο γυρισμό να μείνουμε μια εβδομάδα.

Και τώρα, νάμαστε στο σταθμό του Παρισιού. Έβρεχε σε όλο το ταξίδι, είχαμε και σχετικό κρύο. Δεν μάς πειράζει όμως η βροχή, ούτε το κρύο. Η καρδιά μας είναι γεμάτη ήλιο, που μάς ζεσταίνει αφάνταστα.

Το γραφείο Κούκ είχε προνοήσει που θα μέναμε. Ήσυχο, ωραίο και κεντρικό το ξενοδοχείο μας. Μετά από ένα ζεστό μπάνιο, ξεχυνόμαστε να δούμε, δι, ωραίο και καλό υπάρχει. Την ξενάγησι είχε αναλάβει ο πατέρας. Μετά το πρωινό άρχισε η περιήγησι που τελείωνε το βράδυ, με ένα μικρό διάλειμμα για το γεύμα. Πόσα δεν έλεγε η γλωσσίσσα μας την ώρα εκείνη! Τι είδαμε και τί θα βλέπαμε ακόμα. Το πρόγραμμα καταρτιζόταν στη στιγμή. Χαρούμενες ημέρες, που η προσδοκία του καινούργιου εγέμιζε την ψυχή μας. Εκείνο που θαύμαζα ήταν η άντοχή του μικρού αδελφού μου, που δεν ήταν έπτα χρόνων. Τα είδε όλα με μεγάλο ενδιαφέρον — και δεν ήσαν λίγα. Πολλά τα βλέπαμε δυο και τρεις φορές. Η φωτογραφική μηχανή δεν σταματούσε.

Όπως όμως όλα τα άσχημα, και τα ωραία έχουν ένα τέλος: έφθασε και η ημέρα που θα αφήναμε το Παρίσι. Πρωί συγκεντρωθήκαμε όλοι στο χάλ με τις αποσκευές μας. Κανείς μας δεν είχε όρεξη για κουβέντα. Ο ούρανός έμοιαζε κι αυτός λυπημένος: ήταν σκεπασμένος με μαύρα σύννεφα. Μια βροχούλα, σαν δουλό κλάμα, μάς συντροφεύει. Τί διαφορά το ξεκίνημα, από την αναχώρησι για την επιστροφή! Χαίρε, γλυκό μου Παρίσι! Δεν ξέρω πότε θα σε ξαναδώ. Το πρώτο μου όμως αυτό ταξίδι θα μου μείνη αξεχαστό.

Στο τραίνο επήραμε αμίλητοι τις θέσεις μας. Σε μια στιγμή είδαμε τον μικρό να έχη κολλημένο το μουτράκι του στο τζάμι και να τρέχουν δάκρυα από τα ματάκια του. Όλοι ζητήσαμε τότε να τον παρηγορήσουμε. Ναί—θα μέναμε λίγες ημέρες στο Μόναχο. Υπήρχαν και κεί πολλά ωραία και ενδιαφέροντα. Γι' αυτά όμως ίσως να τα πούμε κάποια άλλη φορά.

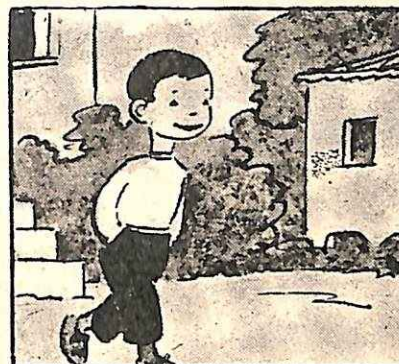
Αβγουστός 1966

ΘΕΟΔ. Γ. ΖΩΡΑΣ

ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΛΕ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

Του εκλιπόντος συνεργάτου μας Α. ΒΩΤΤΗ

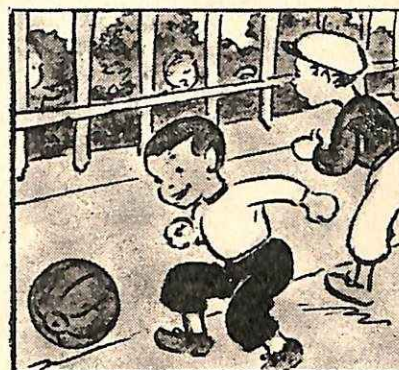
Πρωί του Πάσχα ο Λελές κατέβηκε τη σκάλα του αντάμωσε το φίλο του τ' Γιάννη με τη μπάλα του.

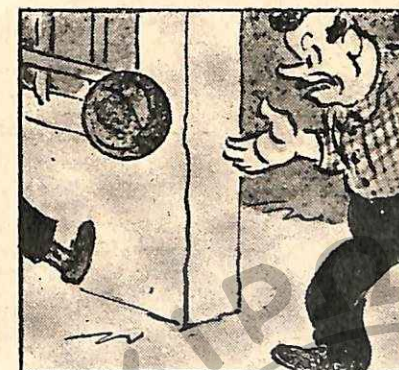
Κ' έτσι μαζί τη γειτονιά γυρνούν χοροπηδώντας και κάθε τόσο με φωνές τη μπάλα τους κλωτσώντας.

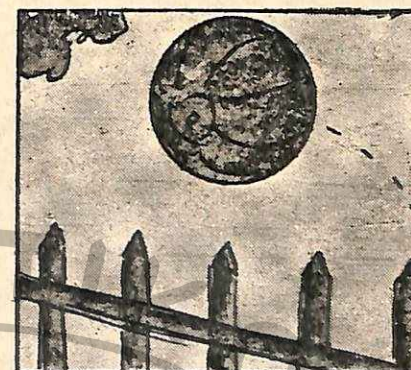
Και να εκεί σε μιαν αύλη έχουνε πανηγύρια. Ψήνουν αρνιά, τσουγκρούν αυγά κι αδειάζουνε ποτήρια!

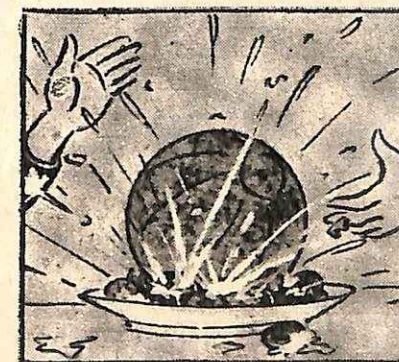
Οι δυο μικροί μας στέκονται, χαζεύοντας κοιτάνε, αλλ' όμως και τη μπάλα τους δεν παύουν να κλωτσάνε.

Μα ο νοικοκύρης της αύλης το γλέντι τότε αφήνει και λέει: Παύτε το φουτμπολ καμιά ζημιά μη γίνει.

Ο Γιάννης παύει. Μα ο Λελές δός του κλωτσά με φόρα. Και ξάφνου πάνω απ' την αύλη όρμα η μπάλα τώρα.

Κ' ίσα—ολόισα τραβά και κάνει καραμπόλα μέσ' στην πλατέλα με τ' αυγά και κράτς... τα σπάει όλα!

Ο νοικοκύρης τότε όρμα, μ' αυγά πισπιλισμένους, τρέχει, τσακώνει το Λελέ σα γάτος άγριεμένος,

και τσάφ... στόνα του μάγουλο, ταχύς, κεραυνοβόλος, «Χριστός άνεστη» έκανε που αστραψε ο κόσμος όλος!...

ΒΑΘΥΤΥΠΙΑ ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗ

**ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ**